

[ע"א:]

וג"כ לוקחת ה"ג מנצפך, והם
המוחין שבה

מנצפך

וכללותם (ה"ג) שביסוד, הם
המ"ן שבה **ומנצפך** (ביסודה)

(א) ולוקחת הנוק' כ"ב אתוון מז"א (דינים), [שהם ציר
ודלת שביסודה בגי' כ"ב], ובהם נעשו רמ"ח אבריה
אבגדהוזהטיכלמנסעפצקרת

ומכללותם (כ"ב אתוון)
נעשה כלי יסודה ו

ועתה נעשה החותם הראשון שבה (ביסודה), הנקרא ירושלים

בְּאֵהָבָה

כיוון למסור עצמו עק"ה

סקילה	י	א	ולייחדם ע"י	א	יוד ה' וי' ה'	ע"ב
שריפה	ה	ד	ולייחדם ע"י	ה	יוד ה' ואו ה'	ס"ג
הרג	ו	נ	ולייחדם ע"י	י	יוד הא ואו הא	מ"ה
חנק	ה	י	ולייחדם ע"י	ה	יוד הה וו הה	ב"ן

ולהעלות נשמתו [וחייתו] למ"ן להיכל אהבה דהק"ק (ד) דנוק' דבריאה.

ולברר מהק"ק הגז' מאנ"ך דרפ"ח דאח' ופנים דפנים דפרצוף בינה (לחש)

(חכמה-חזרה) דזו"ן

(במנחה - דכלים אמצעים. בערבית - דכלים חיצונים)

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד	מדרגה ז' יוד ה' וי' ה'	בירורי ב"ן דע"י, ואבא זז"א.
-----------------------	----------------------------------	--------------------------------

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה	מדרגה ה' וז' יוד ה' ואו ה' יוד ה' ואו ה'	אותיות מספר בירורי ב"ן דנוק' דעתיק, ואימא, ונוק' דז"א.
-------------------------	--	---

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י	מדרגה ג' וז' יהוה יוד הא ואו הא	בירורי ב"ן דא"א, ויש"ס, ויעקב.
-------------------------	---	-----------------------------------

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות	מדרגה ב' שהיא ד' י' יהו יהוה	בירורי ב"ן, דנוק' דא"א, ותבונה, ורחל.
-------------------------	--	--

ולהעלותם עם נשמתו [וחייתו] לזו"ן דאצילות (אבד"ו)

א. עיין בע"ח ח"ב ש' ל"ה פ"ג, ובש' כ"ה דרוש ב' כלל ד' ובשער ההקדמות מודף ס"ח ואילך יש"ב.
ד עי' ענ"ה דף כ"ו סע"ב, הגהת השד"ה אות מ"א. עי' גם דף ל"ב סע"א, השד"ה אות נ"ה.
וכן, דף כ"ח סע"ב, השד"ה אות מ"ז.

להעלות [ולסלק מתוך ז"א] ב' צלמי המוחין דאחור ופנים (או"א) דאחור די"ס ד[חוי"ב חוי"ג דכתר] (מתוך) חכמה דכתר, [דנה"י] דבינה דז"א. ולהעלותם עם [הבירורים] הנו', עם נשמת יסוד דא"א [שבבינה דז"א], ע"ג רישא דז"א

צלם דיש"ס [עומד] ע"ג רישא דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱוֹהִיָּוָה אֱוֹהִיָּוָה
יְוֹהוּוָה יְוֹהוּוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְוָד הִי וְיָ הִי

ע"ג כלי בינה דז"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף והא יוד והא
אלף והא יוד והא
א-י-ו-ה

ע"ג כלי דעת דז"א
יְוָד הִי וְיָ הִי
יְוָד הִי וְאָ הִי
יְוָד הִי וְוָ הִי

[ע.ב.] ע"ג כלי חכמה דז"א
יְוָד הִי וְאָ הִי
יְיָ הִי וְהוּ הִי
יְוָד הִי וְאָ הִי

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בעניין השורשים הנוספים.
ע"י גם באתי לגני ח"א דף צ' ע"ב, בענין כלים וצלמים.
ע"י ענ"ה דף מ"ח ע"א, השד"ה, אות פ"ה, בענין שורשי המוחין שבישסו"ת, ע"ג רישא דז"א.

להמשיך הבינות וגבורות דישסו"ת המלובשים בנה"י דתבונה, עם הנרנח"י, עם המלכויות דכתר די"ס שהם י ריבועים דהויו"ת פשוטות, ד[חוי"ב חו"ג דכתר, הנמצאים בתוך שורש ה[חכמה דכתר, דנה"י] דבינה [שע"ג רישא] דז"א, ל[תוך לאה ורחל, ויהיו פרצוף אחד] (◇)

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי כתר דנוק'

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח בינה

אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יִהְיֶה יְהוָה יְהוָה

מוח חכמה

יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

◇ עפ"י היר"א ח"א 631, יש להפריד בין הבו"ג לריבועים.

ע"י שע"ר ח"ב ש' קל"ג, בענין השורשים הנוספים, ובעיקר שאלה קמ"ב. רואים כאן ד' שורות מוחין, מכאן נראה שעדיין מכניסים את המוחין של כל ארבעת השורשים בכלים של שורש החכמה דכתר, כפי שכתוב בנה"ש דף ט' סע"ג, וכשיטת השד"ה בברכת אבות. ונראה שהוא הדין גם בתיבות מלך עוזר. כך נראה בעיקר משאלה קמ"ב, אמנם משאלה קל"ג נראה קצת שהמגיה סובר שרק המוחין דשורש החכמה נכנסים בנוק'. אבל המעיין טוב בתשובה יראה שמה שהרב שולל זה שכל שורש יכנס למקומו, בטענה ששאר השורשים דנוק' עדיין בבריאה, אבל זה לא שולל שהמוחין של כל ארבעת השורשים יכנסו בכלים של שורש החכמה, שהרי זה השלמה של הכניסה בנוק', בתיבת באהבה (שם זה מפורש). וכן ע"י עה"ל ח"ג עמוד 59, בסוגיית הכריעות וזקיפות.

[עב:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּךָ הִי וּ
אֵלֶּךָ הָהָה וּ
אֵלֶּךָ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאָו

חסדים

אֵלֶּךָ הִי וּ הִי
אֵלֶּךָ הָהָה וּ הָהָה
אֵלֶּךָ הָאָאוּ וּ הָאָאוּ
אֵלֶּךָ הָהָה וְאָו הָהָה

ג' כלי דעת דנוקבא

יִוְד הָהָה וּ הָהָה

יִוְד, יִוְד הָהָה, יִוְד הָהָה וּ, יִוְד הָהָה וּ הָהָה
יִוְד, יִוְד הָאָאוּ, יִוְד הָאָאוּ וְאָו, יִוְד הָאָאוּ וְאָו הָאָאוּ

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הִי יִוְד
אֵלֶּךָ הָאָאוּ יִוְד
אֵלֶּךָ הָהָה יִוְד

ג' כלי גבורה דנוקבא

יְהוָה
אֱלֹהִים
אֲכַדְטָם

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ חֲכָמָה

יִוְד הִי וִיו
יִוְד הִי וְאָו
יִוְד הָאָאוּ וְאָו
יִוְד הָהָה וּ

ג' כלי חסד דנוקבא

אֵלֶּךָ לְמִדָּה
אֵלֶּךָ, אֵלֶּךָ לְמִדָּה
אֵל

[עג.]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּךָ הִי וּ
אֵלֶּךָ הָהָ וּ
אֵלֶּךָ הָאָ וּ
אֵלֶּךָ הָהָ וְאָ

חסדים

אֵלֶּךָ הִי וּ הִי
אֵלֶּךָ הָהָ וּ הָהָ
אֵלֶּךָ הָאָ וּ הָאָ
אֵלֶּךָ הָהָ וְאָ הָהָ

ג' כלי ת"ת דנוקבא

אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
צְבֹאוֹת
הַשְׁתַּפְּא

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ בִּינָה

אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הִי יוֹד
אֵלֶּךָ הָאָ יוֹד
אֵלֶּךָ הָהָ יוֹד

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

אֵלֶּךָ הִי וּ
אֵלֶּךָ הָהָ וּ
אֵלֶּךָ הָאָ וּ
אֵלֶּךָ הָהָ וְאָ

חסדים

אֵלֶּךָ הִי וּ הִי
אֵלֶּךָ הָהָ וּ הָהָ
אֵלֶּךָ הָאָ וּ הָאָ
אֵלֶּךָ הָהָ וְאָ הָהָ

אֱלֹהִים
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוֹחַ חֲכֻמָּה

יוֹד הִי וְיָ
יוֹד הִי וְאָ
יוֹד הָאָ וְאָ
יוֹד הָהָ וּ

ג' כלי הוד דנוקבא

אֱלֹהִים
א, אֵל, אֱלֹהִים, אֱלֹהִים
בְּמוֹכָן

ג' כלי יסוד דנוקבא

שִׁינְ דְּלֵת יוֹד
שְׂדִי
שִׁי, שְׂדִי, שְׂדִי

ג' כלי נצח דנוקבא

אֵל
א, אֵל
בָּם

אהיה
יהוה

יה יהו יהוה

ג' כלי מלכות דנוקבא

אלף דלת נוץ יוד
אז
א אד אדנ אדני

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג
לבחי' מוחין דילה **מנצפ"ך**
ונגמר חותם (השני) היסוד שבה,
הנקרא ציון,

ומכלותם (ה"ג) שביסודה,

והם המ"ן דילה **מנצפ"ך**

ועתה לוקחת כ"ב אתוון אחרים ע"י אימא (ממותקן) [עג:]
שהם דלת וציר ב' [ובהם נעשו רמ"ח אבריה],

אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת
אבגדהוזהש"יכלמנסעפצקרשת

ומכלותם (כ"ב אתוון),

נעשה כלי יסודה **א**

וחותם הראשון (ירושלים), שהיה ביסוד, מתפשט במלכות.

ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א, שהם ה"פ די"ן, מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך
שקבלה ע"י אימא, והם ה' אלפי"ן, ונעשית ה"פ אדני

אדני אדני אדני אדני אדני

להמשיך לנוק' הארת אחורי ה"ס עליונות חב"ד ח"ג דז"א, ובוזה הנערה באה אל פני המלך,
שננסרה ובאה לפני (פנים) ז"א.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א, ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר

יאהיהיה

יאהלוהים

יאהדונה

ולהמשיך מיסוד דז"א ליסוד דנוק' הרי"ו התחתון ע"ב קד"ם

י, יה, יהו, יהוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

לכוונן כלי היסוד שלה, שהוא ב' צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן (שם ב"ן - תו"ח),

ולהחזיר זו"ן למקומם [אב"א]

(*) יכוין לקבל עליו ד' מיתות בית דין

סקילה י א ולייחדם ע"י א יוד הי ויו הי ע"ב

שריפה ה ד ולייחדם ע"י ה יוד הי ואו הי ס"ג

הרג ו ו ולייחדם ע"י י יוד הא ואו הא מ"ה

חנק ה י ולייחדם ע"י ה יוד הה וו הה ב"ן

◆ קבלת דמב"ד זה הוא עפ"י מ"ש הסב"ק רבי מרדכי עטייה צוק"ל בסידור יום חול דף ע"ג ע"ב.
אבל בפאת השד"ה דף שמ"ה כתב לכוין זה לפני העלאת רפ"ח ומוחין דאבא לישסו"ת. ברם
מו"ר רבי מרדכי עטייה שליט"א ס"ל שאין לכוין בזה כלל, והבוחר יבחר.

להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הצלם דיש"ס [של 4 השורשים] העומד ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה (פנים) (◇) דיסו"ת [עבור ארבעת השורשים]

פנים

רפ"ח דאח' ופנים דפנים

מדרגה ז'

בירורי ב"ן דע"י, ואבא
 וז"א.

יוד הי ויו הי

ע"ב דע"ב - מלכות דחסד

מדרגה ה' וז'

בירורי ב"ן דנוק' דעתיק,
 ואימא, ונוק' דז"א.

אותיות

יוד הי ואו הי

ע"ב דס"ג - מלכות דגבורה

מספר

יוד הי ואו הי

מדרגה ג' וז'

בירורי ב"ן דא"א,
 ויש"ס, ויעקב.

יהוה יוד הא ואו הא

ע"ב דמ"ה - מלכות דתנה"י

מדרגה ב' שהיא ד'

בירורי ב"ן, דנוק' דא"א,
 ותבונה, ורחל.

י יה יחו יהוה

ע"ב דב"ן - מלכות דמלכות

צלם דיש"ס העומד ע"ג רישא דז"א

**אהיה
 יהוה**

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

יהוה

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יהוה

**אהיה
 יהוה**

יהוה

**אהיה
 יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה אהיה
 יהוה יהוה**

יוד הי ויו הי

**אהיה
 יהוה**

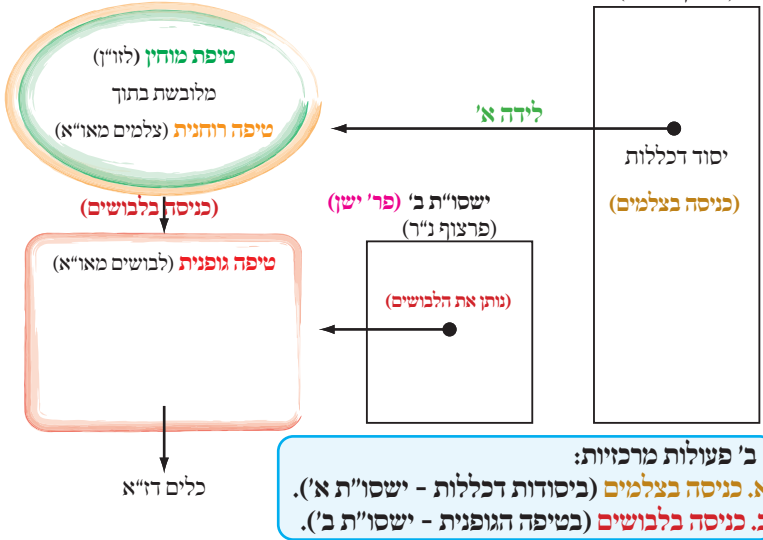
יוד הי ויו הי

וכעד"ז עושים זו"ן ומבררים מבירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה (◇) דאז"א. וכן מזה לזה עד רום המעלות. עד שעולים כל הבירורים לע"ב ס"ג דא"ק

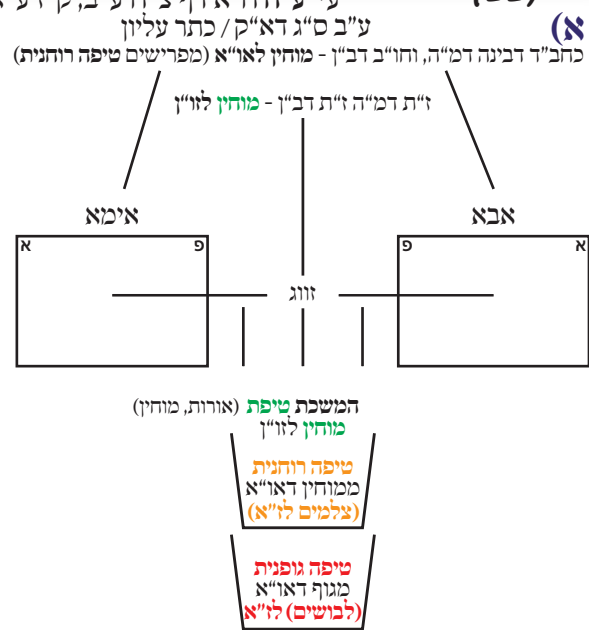
סדר הולדה וכניסת המוחין בז"א - הרכבת כ"ל צמ"א

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ג'.

פרצוף הכללות דאו"א וישסו"ת (פר' חדש) (פרצוף נשמה)

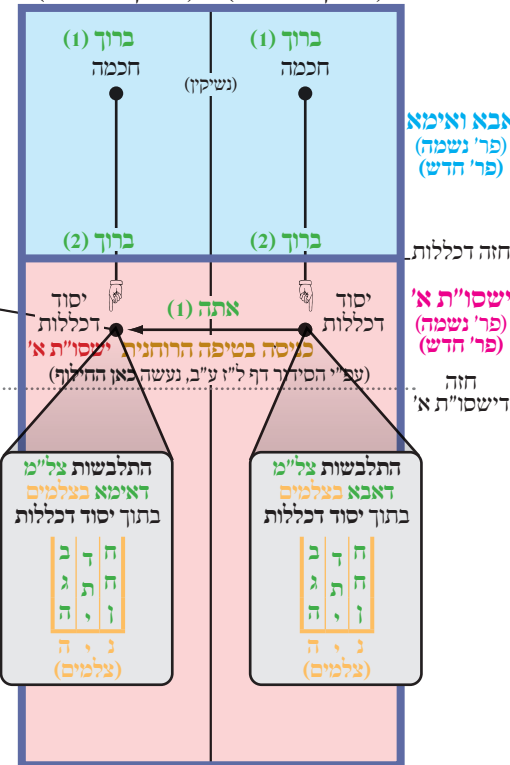
ב' פעולות מרכזיות:
 א. מניסה בצלמים (ביסודות דכללות - ישסו"ת א').
 ב. מניסה בלבושים (בטיפה הגופנית - ישסו"ת ב').

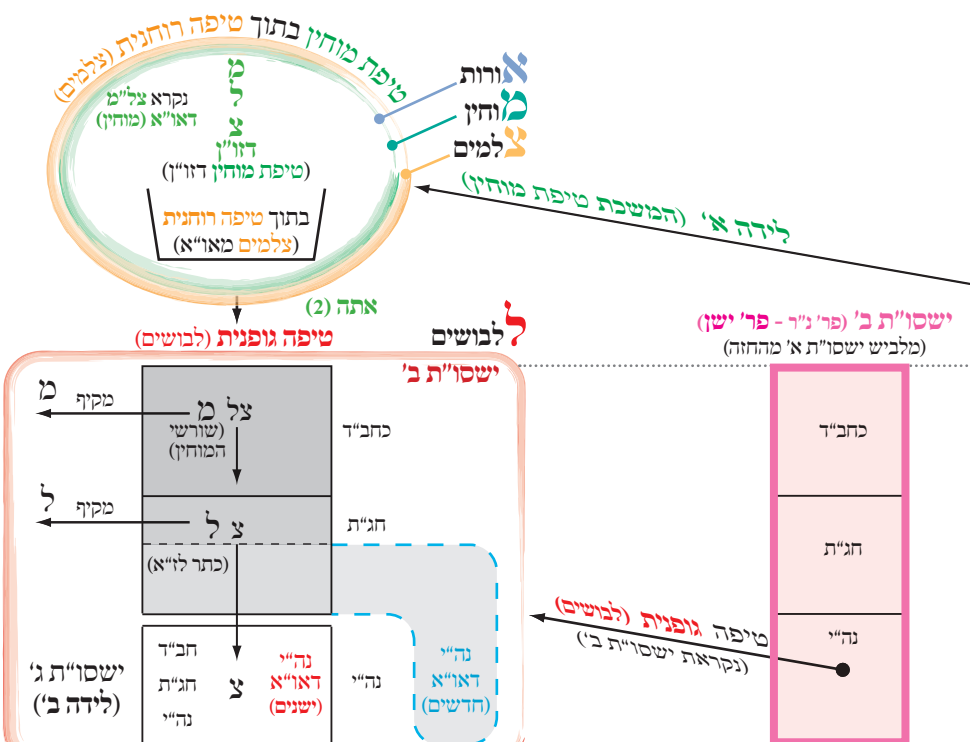
המשכת טיפה מוחין (אורות, מוחין)
 מוחין לז"ן
 טיפה רוחנית ממוחין דאו"א (צלמים לז"א)
 טיפה גופנית מגוף דאו"א (לבושים לז"א)

ע"י אוצ"ח דף ל"ד ע"ד - אש"ל אות א'. נה"ש דף ט' רע"א ורע"ב. כרם שלמה ח"ו דף כ"ב ע"א, קס"ז ע"א. באתי לגני ח"א דף ס"א אע"ב. ע"י ח"ב דף ט"ו ע"ד, השמ"ש אות א', הריפ"ש אות א'. סידור חול דף ל"ז ע"א - ל"ח ע"א. ע"י ח"ב דף ח' ע"א פ"ג, דף י' ע"א פ"ד. שעה"כ דף מ' אע"ב. תו"ח ל' ע"ב. פת"ע ג' ע"א.

אבא ויש"ס (פרצוף הכללות)
 אימא ותבונה (פרצוף הכללות)

התלבשות צל"מ דאימא בצלמים בתוך יסוד דכללות
 התלבשות צל"מ דאבא בצלמים בתוך יסוד דכללות

ישסו"ת ב' (פר' נ"ד - פר' ישן) (מלביש ישסו"ת א' מההזה)
 טיפה גופנית (לבושים) (נקראת ישסו"ת ב')

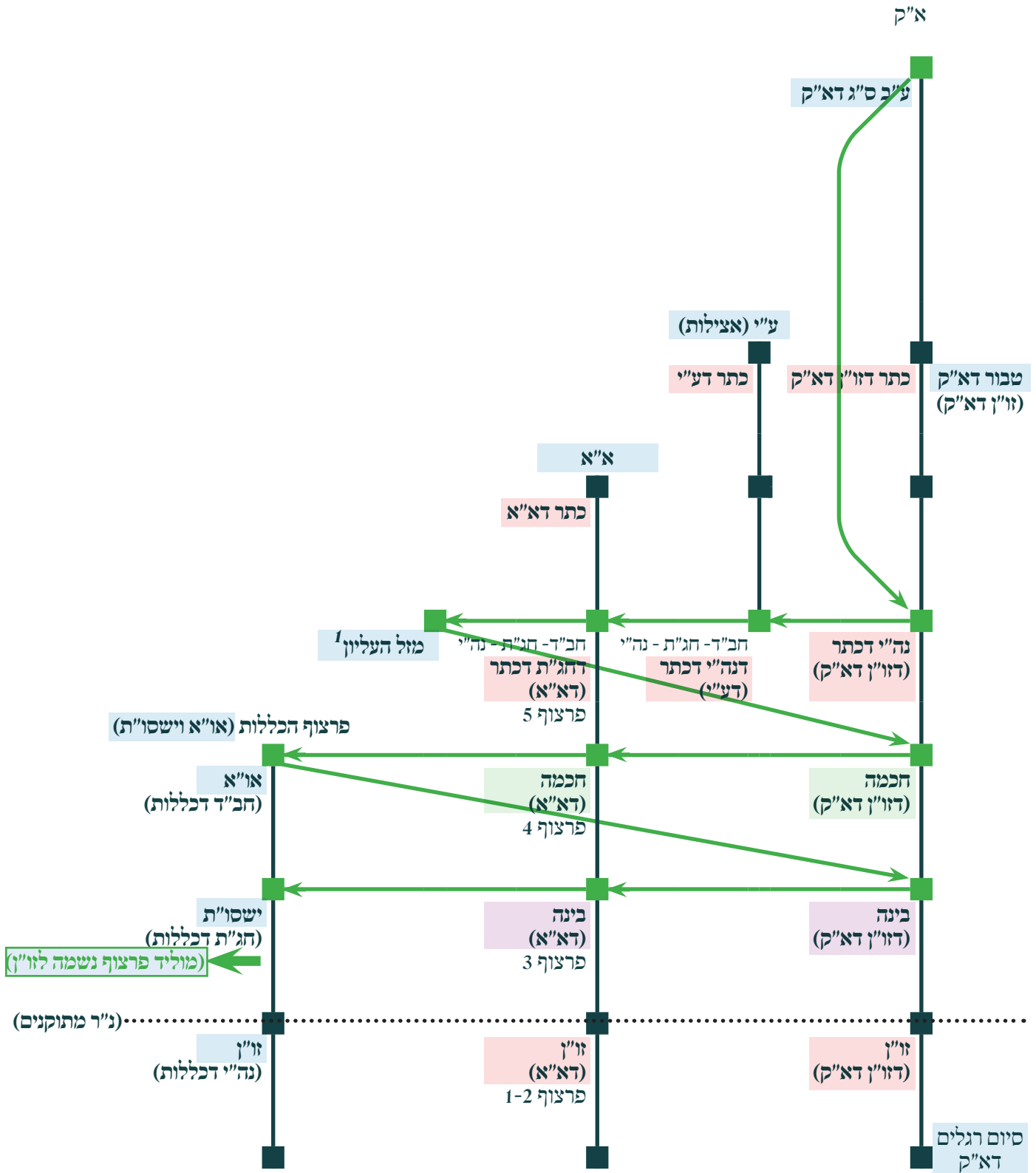
* כך נראה בסידור, אך לפי הגהת השד"ח (אוצ"ח דף כ"ד ע"ג אות ג') נראה שבקטנות לא שייך דין של פרצוף דכללות, וצ"ע.

א"א (טיפה גופנית - נקראים ישסו"ת ב')
 קוצא דשערי דז"א
 מוכסים את לאה (ממעט האחיה)
 אוצ"ח דף ל"ח ע"א, ד"ה ורע, אש"ל אות ד'.

כלים
 הטיפה הגופנית (לבושים) נקראת ישסו"ת ב', על שם שבאה מישסו"ת ב' (פר' הנ"ר דישסו"ת), ובגובה שלהם. שם נעשה: * זווג תדירי של או"א (נקרא או"א, אך הכל נעשה בטיפה הגופנית). * צינון (עליית מוחין פרטיים של הטיפה הגופנית לת"ת שלה). * נה"י חדשים (החסרים לכחב"ד חג"ת של הטיפה הגופנית). * השד"ח מקשר את החילוף לטיפה הגופנית, אך לכאורה על פי הסידור (ח"ב דף ל"ז סע"ב) החילוף מתבצע בטיפה הרוחנית (ביסוד דכללות), לפני התלבשותם בטיפה הגופנית, וצ"ע. * הצינון והנה"י החדשים נעשים גם כיש"ס (אוצ"ח דף ל"ד ע"ב אש"ל אות ב'). * שליש תחתון דת"ת דישסו"ת (כתר לז"א) נעשה ב' שלישים (אוצ"ח דף ל"ז ע"ב אש"ל אות ב')

מקורות
סידור חול דף ע"ד.
באתי לגני ח"א דף צ"ב ע"א.
פת"ע דף ל"ח ע"ד.

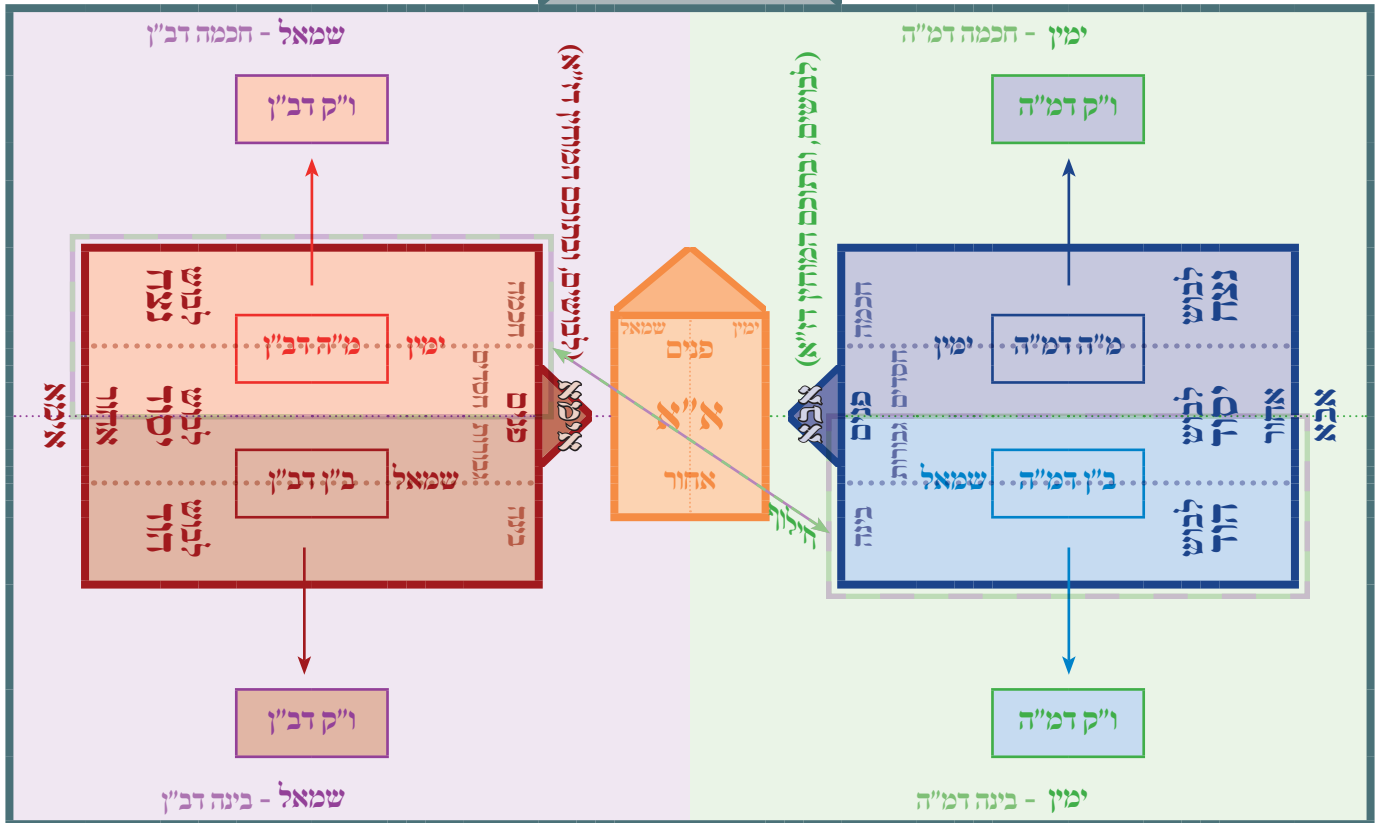
1. ע"י בסידור הגהה אות א', הרב מביא תו"ח דף י"ז ע"ב, בענין הדיקנא דא"א (שהוא חיצוניות הכתר דא"א).

מקורות

ע"ה ח"א דף ק' סע"ג השמ"ש אות א', דף ק' אע"ב השמ"ש אות ד', דף פ"ד ע"ד. ח"ב דף ו' ע"ג, הגהת השמ"ש אות א'. ח"א דף ע"א סע"א שמ"ש אות א'. תו"ח דף קכ"ב סע"ב. נה"ש דף ז' ע"ד, ט' אע"ב. כרם שלמה ח"ו עמ' כ"ב סע"א, עמ' קס"ז. שעה"כ דף כ"ו ע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ז, דף פ'. בא"ל ח"א דף ס"ז ע"א. סידור הול ח"ב עמ' ל"ז ע"ב. תו"ח דף קס"ט. מע"א דף רצ"ו ע"ב. שער הגלגולים הקדמה כ"ו פ"י. שע"ר ח"ב שאלה ק"כ.

יעקב (נבנה ממוחין דאבא)

ז"א - פנים

ז"א - אחור

(בנין אטב"ח)

נוק' (יעו"ר) - אחור (נבנית ממוחין דאימא)

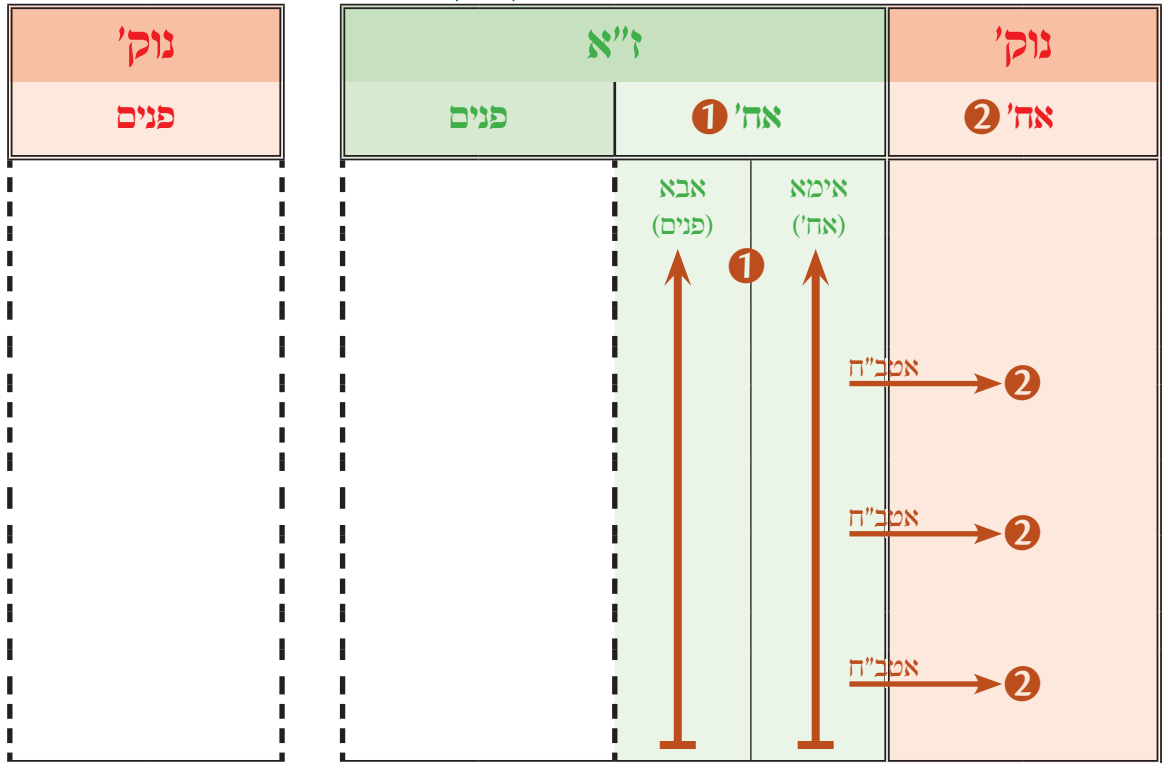
נוק' - פנים

הערות

- * ז"א עומד באותו כיוון כמו א"א. או"א עומדים פב"פ ומלבישים את א"א מכל צדדיו, אבא בחציו הימני (פנים ואח) ואימא בחציו השמאלי (פנים ואח), כמו שני חצאי צילינדרים. לאחור החילוף (הראשון), אבא נמצא בפנים, ונכנס בפנים דז"א, אימא נמצאת באח' ונכנסת באח' דז"א.
- * הנוק' הקטנה (יעו"ר) הנבנית באטב"ח ובנסירה, עומדת כנגד מלכות דו"ק דמ"ה (יעקב) וכנגד מלכות דו"ק דב"ן (רחל), בצד האחור של ז"א.
- * הנוק' הגדולה (יעו"ר - בשבתות וימים טובים), גם כן עומדת בצד האחור של ז"א (ע"י נה"ש דף ל"ג סע"א ד"ה ונהזור, שע"ר ח"ב ש' ש'), אבל נבנית ממ"ה וב"ן דב"ן, היינו ממוחין שמצד שמאל דז"א (ע"ה ח"א דף ק' ע"ד), המלוכשים בנה"י דאימא. לכן, לצורך כניסת המוחין בנוק' הגדולה, יש צורך בחילוף שני, לעומת הכניסה בז"א (ונוק' הקטנה) חילוף ראשון (או שלישי). יש לציין שבאטב"ח, היא תקבל רק ב"ן דב"ן, כי מ"ה דב"ן באבא.
- * יעקב נוסף, עומד בצד הפנים של ז"א, נבנה מיסוד דאבא (אח), במקביל לנוק'.
- * תמיד בחילוף מתחלפים צד שמאל דאבא וצד ימין דאימא, ותמיד הנוק' מקבלת את המוחין שלה בנה"י דאימא, והיא יעו"ר העומדת באחורי ז"א.
- * ע"פ חידושי הרה"ג שד"ה (ענ"ה דף פ' אמצע ע"א, ד"ה מ"ש הרש"ש) כונות התפילה באו"א הפרטים, ולאחר החורבן רק בצד שמאל. ולכן, למרות שחלוקת השפע יהיה תמיד לפי או"א הכללים, אך זו"ן יקבלו רק מהפרטים (מצד שמאל). כלומר, רק חלק השפע שבא דרך אימא ותבונה הכללי, שהוא דרך בינה דבינה דמ"ה ומלכות דבינה דמ"ה, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן. וה"ק דבינה דב"ן ומלכות דבינה דב"ן, יביא לזו"ן את הו"ק דב"ן.

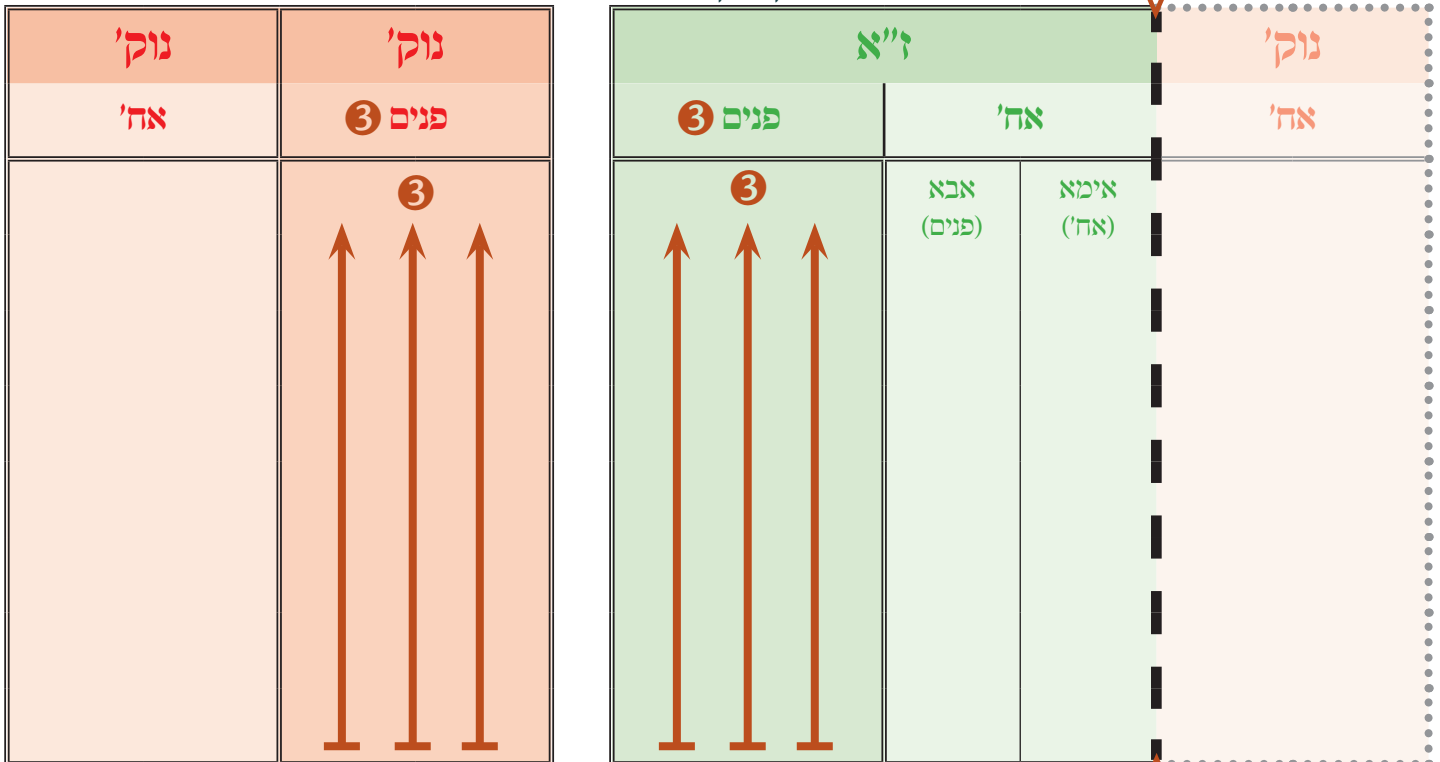
סדר עמידת זו"ן אה' ופנים

סדר בנין זו"ן אהור באהור

נקודת הפנים דנוק'

סדר בנין זו"ן פנים בפנים

נקודת הפנים דנוק'

נסירה **1**

לאחר הנסירה, הנוק' עוברת ועומדת מאחורי נקודת הפנים שלה, ואז גודלת נקודת הפנים שלה.

מקורות

ע"ח ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח'. הגהת השמ"ש אות א'. שעה"כ דף ל"ג ע"ג. אוצ"ח דף נ"ד ע"ד אש"ל אות א'.
 שעה"כ דף כ"ו סע"ב. ענ"ה דף מ"ב ע"ב אות מ"ו. באתי לגני ח"א דף ס"ו ע"ב.
 ענין חזרה לפנים, והתמעטות הנוק': באתי לגני ח"א דף מ"ה ע"א. הרא"ם (בסוף הענ"ה) דף צ"ז סע"א. ש"ש ח"ג דף מ"ד ע"ג אות ל"א.
 פת"ע דף מ' ע"ד אות ד'. שע"ר ח"א ש' קל"ד, ח"ב ש' קל"ב וקכ"ג (ציודוד). פת"ע דף ל"ט ע"ג (פנים דיעקב). שלום ירושלים דף מ' סע"ב (מעבר לפנים).

רומ"ח שכ"כ בשכ"ו דרוש כי דק"ש וז"ל ועתה
 צביריך הדשה הם מתחילין להחפשט כטיפח
 שלהם עד כגרון ע"כ או אפשר שחס צ'
 בחינות ומלאתי כספר מצוי"ש וכו' אי"כ אפשר
 דיש חלבים בנדחים צביריך הדשה ואינם נדחים
 יותר למטה מהגרון עכתי"ד עיש"צ :

והנראה

מלשון שכ"ו שבי מתחילים
 להחפשט כטיפח שלהם שכוונה
 התפשטות הטפח לצד חבל לא נדחו כולם
 לגמרי אלא התפשטות הטפח, ואפשר שביא
 טיפת החו"ג שחס שדחיי"ה הוא מתחיל לעילא
 ועתה נדחו החו"ג דקטנות שהם ו"ק שחס
 יצטמידה צחיצה הא"ל נדחו בג"ר דקטנות
 שהם טיקר המוחין כנ"י וראיה לזה כי צביריך
 הדשה מלוויר חלבים פשוטים וצחיצה הא"ל
 מלוויר חלבים מלאים וגודע נו"ש כרש"ש צנכר
 שלום (דמ"ה ע"ג אות מ"ה) וז"ל חלבים
 דמוחין דציבור ויניקה וכו' הו"ק דלי דלל
 דקטנות הם חלבים פשוטים וכג"ר הם חלבים
 מלאים ע"כ אלא שיש לדהות ראי"ה זו שצטיקר
 חילוק זה דכרש"ש שהוא צמז"ש (ש"ה ח"ב
 סוף פ"ז) כי כי ו"ק דקטנות חלבים פשוטים
 וכס מתפשטים צגוף ז"א וכג"ר חלבים מלאים
 צראשו ע"י"ש אי"כ עתה שרולים לדחות מרישא
 לגרון מוכרח דאיירי בחלבים מלאים ומ"ש
 צביריך הדשה חלבים פשוטים לרמוז מספר
 גרין טכ"פ משכ"ו משמע שעתה רק התפשטות
 הטיפח בעלמא חבל טיקר דחייחס הוא צחיצה
 הא"ל ולענין ככונה ודאי שהוא צסחם ע"ד מ"ש
 צסידור וכו' הוא כיודע וכיעצ"א מהמגיב גר"ו :
קלא) שאלה מ"ש צסידור צכונה צאהצב
 וכעד"ו עושין ז"ן ומצבירים
 מצירורי כפנים דיסו"ת ומעלים אותם לז"ן
 לחכמה דאו"ה וכן מזה לזה עד רוס כמעלות
 ע"כ ל"ל דצאו"ה ויסו"ת לא היתה צחס
 הצביריך ורק צאחוריים שלהם כיה ציטול
 שירדו לסוף הא"י אי"כ איך כי מצבירים מצירורי
 הפנים דיסו"ת שגרא"ה שיש צירורים דפנים
 דיסו"ת צצריא"ה כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ה ע"ב)
 וכוצא לעיל צשאלה ל"ה שאפילו
 שצאו"ה ויסו"ת לא היה צביריך ולא ירדו

מחס לצ"ע מ"ה יש חלקים מצירורי ז"מ
 כשיוכים לאו"ה ויסו"ת אי"כ כחלקים כשיוכים
 להם כלולים מאחי ופנים ע"ד צירורי ז"ן וצק"ש
 כעלינו חלקו צירורים כשיוכים לאחי לאו"ה
 ויסו"ת ועתה צחיצה צאהצב מעלים חלקו
 צירורים כשיוכים לפנים דאו"ה כדק"ז ז"ן
 וצזה הכל שוין שגם מצבירים חלקים כשיוכים
 להם וכיע"א מהמגיב גר"ו :

קבר) שאלה יודע שכל צחיקון דיעקב
 דרחל צצרכת חצות עד

צאהצב הוא צחינת כאחי אי"כ צחיקון כפנים
 צחיצה צאהצב כחוב סדר הנסירה לרחל ולאח
 וצמ"ק עוזר כמשכנו מוחין דפנים לנקודת
 כפנים דרחל ונגדנה צכל אורך ז"א וז"ל
 אימתי נעשה נסירה ליעקב, גם אימתי ממשיכין
 לו מוחין דפנים, ומה הוא צחינת יעו"ר שנתקנו
 עד צאהצב כיע"א :

תשובה

ע"ן צכקדמת רחכ"ג (ד"ז ע"ד)
 וע"ן צע"ה שער י"ד פ"ז ושער
 י"ט פרק ו' ז' ובער י"ז פ"ג וצספר דצרי שלום
 שאלה ק' (ד"ז כ"ב) וע"ן לעיל צשאלה ל"ז
 וכעל"ע"ד דאפשר בעד צאהצב נחקרה רחל
 דעטרת יסוד דו"ק דצ"ן שהיא דצוקה חצ"ה
 עם ז"א ונחקן ג"כ אחי דעטרת יסוד דו"ק
 דמ"ה הנקרא צסח יעקב ונחקן ע"כ יעקב
 העומד צלד פנים דז"א מהחזה ולמטה כנגד
 רוחב הכה"י שהוא מצחינת אחי דאצא ושני
 הצחינות דיעקב נכללים צחיקון יחד עד
 צאהצב וצחיצה צאהצב נגסרה רחל שצאחי
 ולקחה לד בצ"ן דז"א שהוא ו"ק דצ"ן הנקראים
 מלכות שצגופו ונכלל הכל יחד ונעשה אחי
 דרחל ככל אורך ז"א ואח"כ חזרת נקודת כאחי
 לעמוד אחורי נקודת כפנים וצמ"ק עוזר נחקרה
 נקודת כפנים דרחל ונעשית כשיעור נקודת
 כאחי ונכלל עמה חיקון כפנים דיעקב כי
 כמוחין דפנים כלולים האו"ה חלק דאצא מחקן
 פנים דיעקב והלק דאימא מחקן פנים דרחל חבל
 הנחנו מצבירים רחל שהיא שורש מלכות דא"י
 וכיה רחל אמנו ונמילא נחקן וכמ"ש צפחה
 עינים (דט"ל ע"ג) דאפשר שכן הוא כאמת שיולא
 יעקב מצחינת כמוחין דפנים ומחוזג עם נקודת
 כפנים דרחל ונעשה כענין ממילא יעו"ש :

אצב

אבר ענין הנסירה הוא רק לנקודת האהבה
 דהכל היושבת בלתי דז"ה ודבוקה עמו
 חז"ה מטעם שלא יינקו חסם ההוליו ואחר
 שנצניח צו"ה ננסר כל האה' שהם לאכ ורחל
 שחלי עליון דהכל נקרא ע"ש לאכ והיא רחל
 העליונה ובייך צכ נסירה משל"ה בנקודת
 הפנים דהכל ונכ"ש צפרלופי יעקב אין שייך
 נסירה כי יעקב עומד אחריו נגד פני ז"ה
 ואינו דבוק עם ז"ה וכן נקודת הפנים דהכל
 היא יושבת בפנים דז"ה צסוד תשיי ונקשרת
 בצרופו כשמאלי אבל אין צכ דיבוק ולא שייך
 צכ נסירה אלה נצניח ונגדלת צמלך עוזר עיי
 מוחין דפנים דאימא ועיון כהכחת השמי"ש ע"ה
 שער ל"ד פ"צ וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דחקירה ב' אם נכנסין צנוקי צמלך

עוזר ג' ללמים כולם או
 רק חכמה דכח שצכס ודאי שאין נכנס רק
 חכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דלתי חכ
 מוכרה מהסידור שברי כשמסתלקין המוחין
 מהנוקי כתוב בסידור שמתמטפת הנוקי ויורדה
 עד כנגד החזק דז"ה וזה מוכנה להיות רק
 צהכמה דכח יען שצכריעה אי נמשך ויק דלתי
 דלתי ודלתי דפנים לז"ה וממנו נמשך הארכ
 לנוקי דצניח דכח ולהעלותה עד היסוד דז"ה
 כנ"ז וכיוצא בזה כתוב צמודים וכסוד שםך
 צנוקי דחוי"ג דכח יעו"ש ואם נאמר שנכנסו
 צמלך עוזר כל המוחין אי"כ כשנתמטפת הנוקי
 נשאר כל כד' סוגים עד החזק או עד היסוד.
 ואיך מכונים להעלותם עד היסוד ולתי"כ עד
 הנו"כ ועד החזק אלא ודאי כמ"ש שכל הוא
 צהכמה דכח דאר"פ דפנים ודפנים דלתי
 ונגדלת נקודת הפנים דחכמה דכח דנוקי
 דז"ה דוקא וביע"ה מכמגיה נר"ו :

דק"ל שאלה צמלך עוזר ומושיע ומגן

שהוא לצנות נקודת הפנים
 דהכל כשנכנסין צהוכה המוחין דפנים אם הוא
 כל המוחין דפנים הבאים מאר"ה השויכים
 לז"ה ולנוקי כולם נכנסין להגדילם לפי שעה
 ולתי"כ מסתלקין ונכנסין צו"ה עיי הכריעות
 ובקיפות, או נאמר שאין נכנס לצניח הפנים
 דנוקי רק מוחין דפנים דנכ"י דאימא אבל
 מוחין דפנים דלתי נשאר ע"ג רישא דז"ה
 ולתי"כ מסתלקין נכ"י דאימא ממנה ונכנס ככל
 צו"ה עיי סדר הכריעות ובקיפות ומאיר אל
 הנוקי להגדילם פ"ה עד החזק ביע"ה :

תשובה כתוב כהכחת השמי"ש זיע"ה

צפ"ח

ק"ג) **שאלה** כתוב בסידור צתיבת אחד
 להמשיך ו"ק דגדלות דאימא
 לחצ"ד חג"ה דחוי"צ הוי"ג דכח דחוי"צ דנכ"י
 דצניח דז"ה וצפמיה עד צהכמה נמשך ג"ר
 דאימא וג"ר ווי"ק דלתי יעו"ש לפי"ז צתיבה
 צהכמה שמתלקים המוחין מז"ה ועומדים ע"ג
 ראשו ולנס דהצונח נכנס צנוקי לצורך הכסירה
 וללם דישי"ם נשאר ע"ג רישא דז"ה. אי"כ
 כשעולה ללם דישי"ם למיין לצורך הפנים. עולה
 ללם דחוי"צ הוי"ג דכח דישי"ם כדי להמשיך
 ג"כ מוחין דפנים דחוי"צ הוי"ג או נאמר שאין
 מסתלק ועולה למיין אלא ללי"ם דחכמה דכח
 דישי"ם שהיא בעוקה עוד ל"ל כשורדים צי
 ללמי המוחין דאר"פ דפנים ויורד עמהם ללם
 דישי"ם שהוא פנים דלתי שעלה למיין אם
 נכנסין כולם צנוקי צמלך עוזר ולתי"כ הוזרין
 ומסתלקים ע"ג רישא דז"ה ונכנסין צכריעות
 וקיפות דכללות כעמידה אחד לאחד או
 נאמר שורדים כולם ע"ג רישא דז"ה ורק
 ללם דחכמה דכח הוא כנכנס צמלך עוזר
 לצנות הפנים דנוקי ולתי"כ מסתלק ע"ג רישא
 דז"ה ונכנס כל אחד בזמנו כמ"ש בסידור
 וביע"ה :

תשובה לחקירה הא' כתוב בספר "עלי נכרי"

אות מ"ה (דמ"ו ע"צ) וז"ל יש
 להכריח שמתלקין המוחין דלתי דחוי"צ הוי"ג
 דכח ועולים כולם צסוד מיין להמשיך מוחין
 דפנים שלהם דלתי"כ כי"ד נמשכין מוחין דפנים

שערי שער ליד [פ"ב כלל ה'] חיל באופן שכל
 בפניו כנז' במלך עוזר הוא לבנות נקודת
 הפנים שלב בפנימיות נכ"י דאימא עד שיפסוק
 גפיות כשיפסוק יקומת הפרלוף דאחי שלב
 שפגנכ מאחורי נכ"י דאימא ע"כ ממ"ש בפני
 גכ"י דאימא משמע שאין נכנס בפנים דנוקי
 אלא מוחין דאר"פ בפנים דאימא דוקא שטי"ז
 ופסחו נקודת האחי ונקודת הפנים דנוקי כנז'
 במקודם נכנית נקודת האחי דנוקי ע"י אחי
 הפכ"י דאימא ופכה גפנית נקודת הפנים דנוקי
 ע"י פנים דנכ"י דאימא אבל כמוחין דפנים דאבא
 שייך ליעקב ועיין לעיל בשאלה קל"ב הלא שרריך
 קצת הטדפס לנקודת הפנים שנכנס בה גם פנים
 דאחי שעלה למין מלבד אר"פ דפני דנכ"י דאימא:
ולפ"ן שאינו נכנס דנוקי במלך עוזר רק
 פנים דאימא א"ש מ"ש בסידור
 להמשך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 בובבו לאר"פ דפנים דנוקי ע"כ דבין שם
 רק מוחין דפנים דאימא לכן מתלכשים בלבושים
 שמנד אימא כשייכים לנוקי שם המורת אחיב
 בנודפי משא"כ בפנים דאחי כי להחזיר כמוחין
 דפנים דאחי למקומו ועיין עלי נכר אוח ב"ן
 שר"ל שבלים דישי"ם כשטאלב למין הוא עולה
 מלבד בגלים דנכ"י דישי"ם שנשאריו עומדים
 ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירין את הללם
 לכליכס וחס הנכ"י וכו' למקומו עכד"ק א"כ
 כשנכנס גלם דפנים דאחי גריך להלבישו נכ"י
 דישי"ם ואחיב נכנס דנוקי אך לא כי להלבישו
 בשם בוכו דלא שייך לו ממילא מוזן ע"ש
 להמשיך המוחין דאר"פ דפנים מלובשים בשם
 זוכ"י שהוא רק פנים דנכ"י דאימא כמ"ש
 בהגכה השמ"ש הנז' אבל פנים דנכ"י דאבא
 לא שייך להלבישם בשם זוכ"י דאחי מכ"ש
 מללם דפנים דאחי ומ"ש צפולת תמיד (דמ"ב
 ע"ב) ח"ל כמוחין החדשים ניתנים אליה פצ"פ
 כולם עם ז"א, ואח"כ מסתלקין ממנה ע"כ
 שמה מורכ קצת שנמשכים החדשים כולם
 גראח דאין מזה ראוב דמ"ש כולם ר"ל כל חלקי
 נכ"י דאימא הפילו העלמות כדרך שכתב
 מוקדם שנסתרה לוקחת כולם ושם כונתו כל
 עלמותם ולא רק הארתם כצחיותה בלחי
 ודכותה ככל ומ"ש עם ז"א הוא ע"ם ול"ל

ב

ניתנים אליה פצ"פ כולם ע"י ז"א וכן מורכ
 כענין וכן הנוסה בפע"ה פכ"א מדרושי ק"ש
 ישרים ומיורי ברי"ה שאז נמשכי המוח דפני לנוקי
 ע"י ז"א משא"כ בימי החול נמשכין אליה שלא ע"י
 ז"א וכנ"ש בהגכה שפה אחת צעטר ליד פ"ב
 [דמ"ג סט"ב] יעו"ש וא"ש בנז"א מהמניב גר"ו:
קהל) שאלה כתוב צשכ"ו [דל"ב ע"ד]
 וז"ל דע כי צחיותה אב"א
 גריכה ליגדל בכל שיפור קימת ז"א כולו כדי
 שכלשר תהזור עמו פצ"פ תכפיק כל אוחה
 הכארכ שקבלה צחיותה בלחי לשהיכ עתה
 צחינת נקודה קטנה בלבד צחיותה פצ"פ ע"כ
 ל"ל דאיך ילוויר הנקודה בלחי שנגדלכ בכל
 קומת ז"א כשהעמוד בפנים תהיב נקודה ומכו
 כונת הדברים ?

תשובה עיין בהגכה השמ"ש זי"א צע"ה
 שער ליד [פ"ב כלל ה'] ח"ל ככי
 קאמר וכו' אלא שצא לשלול ממנו העטות שלא
 נטעב במ"ש צספר הכונות שקודם שהחזר פצ"פ
 חוזרת לכיות נקודה קטנה שאין כונתו על
 פרלוף דאחי שלב הלא על פרלוף דפנים שלב
 שפדיין הוא צנחי נקודה ולריך צניין, אבל
 פרלוף דאחי כבר הוא שלם לגמרי וכבר נכנס
 מאחורי ז"א וצא לעמוד אחורי אוחה הנקודה
 דפנים שלב עכד"ק גמלא דמ"ש צשכ"ו תהיב
 נקודה קטנה בפנים היינו צנקודת הפנים אבל
 נקי האחי היא שלימה כקומת ז"א ואיכ מתמטי
 בעת חזרתה לעמוד אחורי נקוד' הפני וביע"א:
קול) שאלה מ"ש צסידור צחינת באהבה
 כשנמשך מוחין דפנים מתלכשים
 צנכ"י דיפסיות ככי שם ללם דמוחין דפנים
 הנכנס צתוך כז"א ל"ל דכלא נכ"י דיפסיות
 ככי כבר נתלכשו צם כמוחין צק"ש ונכנס
 כז"א כו"ק דגדלוה דאימא, וג"ר דאימא וכל
 ללם דאבא נכנסו צעמידה א"כ איך עתה
 נכנסין המוחין דפנים צנכ"י דיפסיות ואף
 שצכוכה היא דצק"ש הוא צנכ"י דאחי ועתה
 צחיצי צאככה הוא צנכ"י דפנים מ"מ יצאר לנו
 רצונו איך פרטי וכדרי הלצפת כמוחין דאר"פ:
תשובה לעולם נכ"י דיפסיות חס צחינכ
 אחת וכל כמוחין דאר"פ שמקבלים
 הזיין הוא רק מנכ"י דיפסיות ככי הא כילד ?
 צנכ"י

קתינאחא שורש הדיקנא יע"ש יפה טעה דליה טע"ב ועיין
יע"ש צקונטריסי ט"ש ח"ב צבטי"ט פ"ו אות ו' :

וכמו כן ל"ל מ"ש עוד צקדור ונשס ל"ב חולין ומשס
להמשך ללס המוחין הכי לפרכוף חכמה דבי
דז"ר דליק שצחך פרי חכמה דבינה דלי"א ע"כ אחר שכבר
נמשך לחגיה דכח דבינה דלי"א ומשס גם כן לדיקנא איך
יליי"ר להיות אחר שכבר ילא העי" ונצפטיס ולחון לדיקנא
להיות חוזר ונמשך העיפה לחכמה דז"ר דליק וכו' וחלי"כ
לבינה דז"ר דליק [עיין צ"ק אהצת השס דמו] ודע דצחי" ע"י
אעפ"י שלא חכר כאן חכמה דליק צחך חכמה דע"י
ילמד קחיס מן המפורש לעיל וזה ועיין צספר נהר שלום
צהקדומת דחובות הכה"ל דק"ד [ד"ד] דשס סרמי"ב הדבור
ועיין צספר תרי"ח דח"י קע"ב ח"ל וי"ש וי"ח צפ"י העומידה
וירדסיס המוחין מן הכה"ל לפרכוף החכמה דבי" דז"ר דליק
נכאס ד"ט ח"ס"ו לטון ול"ל ג"כ שצחך חכמה דבינה דע"י
שצחך חכמה דבינה דלי"א שצחך חכמה דבינה דלי"א
ויסקיית שצחך חכמה דבינה דז"ר שסס צחי" ארי"א ע"י
של טלס וכ"י יע"ש ועיין עוד תרי"ח ד"ל רע"ב ודפי"א ע"ב
ד"ה והנה וכ"י :

יע"ש. [דכ"ו] ועיין וי"ש עוד שס צמלת אחד צחות ט"ו
עוד סינייסיס קחנו משס וא"ן צ"ד לצכרס ולצכרס עד
שיערה עליו רוח ממרוס :

(ח) שם ולזווג צ"י חולין ולהמשך המוחין לפרי חכמה
דבינה דז"ר דליק שצחך חכמה דבי" דלי"א
שצחך בינה דארי"א שסח"א חבי"ד דפרכוף הכולל דבי" דלי"א
ויסקיית [גם זה לא זכיה להבין איך הוא חבי"ד הכולל
דבינה דארי"א ויסקיית] ולאוגס ואימא מעלה ז"ר שסס
חכמות ומקדיס לאצא ואצא ממשך מיד שסס ביטת
וגבורות לאימא [ונצולר צכ"י צסער הכי דרוש ג' ליליית
ע"ה ש"ך פ"ע ופ"י שכו"י ספ"ב ושס השומ"ש] ולהמשך סמ"י
הכו"י לבינה דבינה דז"ר דליק] גם כאן קשה איך יליי"ר
להיות אחר שכבר ילא העיפה ונצפטיס ולחון עד ארי"א
ויסקיית לחזור ולהמשך לבינה דבינה דז"ר דליק סיוטר
פכיו"ו] שצחך בינה דבינה דלי"א שצחך בינה דכללות
דארי"א ויסקיית סה"א חגי"ת דפרכוף הכולל דבינה דארי"א
ויסקיית ושס יסקיית סרמ"ס"ס ולזווג כל הפל"י הכי
ולהמשך המוחין הכי לחבי"ד דיסקיית הכי והס מ' דללס
ושס נשאר שורשו ושארית המוחין לחגי"ת דפרי הכי והס
ל"י דללס [ע"ה שבי"ה פ"ח ופ"ד שכו"י ספ"ב] ושס נשאר
שורשו ולא נתחלקיס חיות ואורות דח"י תחתון דח"י ונטי"ס
ועולים צחי"ו עליון דח"י דיסקיית [עיין ע"ה שבי"ה פ"ח
ושס נצחאר שהסלעטיטות הזה ה"א צחבונת ושס כחצחי
צקונטריסי ט"ש שסח"א גם צ"יסיק ושכיהס נקד"א"ס אימא
יע"ש צאות ג' שכו"י פ"ב השומ"ש] ושארית סמ"י להשטיכס
לכ"י"י דפרכ"י הכי [כאן י"ט ספרים נחוב ושארית סמוחין
עם סכרמ"י דנפ"ט לכליס דחנטי"ס דבינה דיסקיית והס
ל' דללס וכ"י ולע"ד סגירקא סכסכנה הוא כוונ שכתצחי
כאן דכן ומלח"י צקדורים יכניס דלס לא כן קשה ד"י
דללס אינו צמינת נפ"ט אלא רוח כחי צמינת ש"ך פ"ו ושכיה
פ"ח] ועתה להמשך המוחין דפריס דלחור לעקומו ולהמשך
המוחין דלחור ופניס דפניס ונלוצטי"ס צסס צוכ"י דלחור
ופניס דפניס דמוקצ"א דז"ל עב"ל. הנה כל קד"ל זה של
הח"ב צמות המוחין ציסקיית לרמ"ס"ס ושכ"י"ס וגם ותי"ח רוע"ס
שליס צמוקס טעובריס כבר כתצחי לעיל צאורך צבונת
ק"ש צמלת אחד אות כ"ה יע"ש ע"ה שכו"י ספ"ב :

מ"ש ואורות דח"י תחתון דח"י ונטי"ס עולים צחי"ו
העליון דח"י נחי צע"ה שבי"ה פ"ב ושער סקד"ר

דק"ה ע"ד ועיין ע"ה ש"ך פ"ב דשס אחר תחתון :

(ה) מרד עוזר ומושיע ומגן ע"ס יכו"ן
צ"ד חיצות

אלו להמשך צ"י ללמי המוחין הכי ונלוצטי"ס צסס **בוכו**
ע"כ עיין צספר דבי"ו שלום דק"ו סבי"ד ושס ט'
סכונות צכונת קדי"ט ודרוש צ"י וסי' דעמידה וצ"י צ"ד דוד
וצסער רוח הקדש יחוד ד' דע"י ע"ה ע"ה ש"י פ"ד סער
חאחרי ח"ל צמסכת צכונת ד"ה ע"ה יע"ש [ע"ה על"י פ"ח] :

אך ל"ל דשס צוכ"י ה"ה לר"ך להיות צקד"ר כניסתה
של אוחיות ו' תחילה ואח"כ ס' ואח"כ ו"ב דכן
נראה סקד"ר של סכנסקא ומלמטה למעלה עיין ספ"ל פ"ח
כלל ט' ותחילה יזכדיס צ"י מוחין ד"לס יע"ש ועוד למה לא
חכר שס זה כניסת המוחין דצמינת לחור צמלת צהצנה
כסכנסקיס סבינות וגבורות הוך דחל ע"ד שחלי"ט צקד"ר
כניסתו צ"י צמינות לחור ופניס דפניס דלחור הנמשכי
צמלת מלך עוזר וכ"י הכי צקדור וא"ס נאמר דשס זה הוא
לצוט צצמינת לחור ופניס דפניס דוק"א ולא צצמינת
דלחור ופניס דלחור ול"ה אינו נמשך א"ס סבינות וגבורות
שסס לחור דלחור זה לא ידעתי :

(ג) שם יכו"ן צ"ד חיצות אלו להמשך צ"י ללמי סמ"י

אך קשה דנשקדומת סקדור נראה דז"ר דליק אינ"ס
סוי"ס צהלצטתס הוך עתיק יומין צטוב סה"י כהצ
להמשך לכה"י דכח דבינה דז"ר דליק ומשס לכה"י דבינה
דע"י ולא נקט לכה"י דכח דבינה דע"י יע"ש ונשועה וזה
דאינ"ס סוי"ס צהלצטתס חז"י צטוב ואילו ונשס צהקדומת
דחובות הכה"ל חז"ל ל"ד נראה דלפ"יו אי"א הוא טוב
לז"ר דליק ככל צחיותו כח ע"ס כח"ר וכ"י ומ"ל לנלכות
יע"ש כח"ל ולפ"יו א"ס נאמר דכאן צמלת צהצנה ע"ס
נפ"ל ול"ל ומשס לכה"י דכח דבינה דע"י וי"ט קשה דהל"ל
קימ"ל דז"ר אי"א טוב לצמינת עתיק דז"ר אי"א ונלבי"ט לע"י
ק"ק ומחגי"ת טבו ולמטה כ"י צכל מוק"ס צדצ"י סר"ב זל"ה"ה
ואי"כ איך כהצ שס צהקדומת דחובות הכה"ל דז"ר דליק הוך
סי"ס אי"א דל"י טוב צטוב הל"ל אינו טוב אלא ע"י ולא אי"א :

והרואה יראה דהרבה סטוי"ס נאמר צהקדומת זו
של מלת צהצנה צקד"ר הנשכת העיפה
א' דכאן כהצ דנמשך לכה"י דכח דז"ר דליק ומשס לכה"י
דכח דבינה דע"י וכ"י וצקד"ר יכידת העיפה של הק"ש
צמלת אחד לא כהצ כן. ועוד דעיפה המוחין צק"ש כהצ
שסס טמות עקאי"ב קפ"א קמ"ב וק"ח סכל כ"י צמוחין
דל"י"ס כ"י צסער סכונת דרוש ג' ליליית ודרוש ו' דק"ש
וכאן צעמידה לא חכרו טמות המוחין. סכית דצק"ש כהצ
לכו"ן סתעבורות ז"ר ומ"ד דארי"א ע"י ע"כ וסי"ב וגם זוג
דנטי"קין דארי"א ולא כן כאן צעמידה וצכונת ספופ"ר שסח"א
צמינת פניס ע"ד צהצנה שס כהצ לכו"ן וכן צקדור צכונת
ק"ש טעל סוי"טה צמלת צסכמול"ו. ג' שלא חכ"ל זוג דארי"א
כאן ע"ד הק"ש להמשך ע"י דע"כ ע"ס ה"ה לכו"ך הולדת
אי"א עלמ"ס ומזה נראה דז"ר זוג דארי"א להוליד הל"ל דוק"א
צצמינת לחור שסח"א צק"ש כבודע דכל קד"ר הנשכת הע"י
צק"ש ועמידה עד מלת צהצנה סכל הוא לח"י ועיין צסער
סכונות דרוש צ"י דעמידה צמלת צהצנה ואפס"ר זה נפסק
אחר סכרצ"ן שסח"א זוג שליס ועיין צספר ע"ה דג"ן קע"ב :

ובעיני העיפה הכי דארי"א שסח"א צמלת נר"ן של
הולד ות"ה של חולד עיין צע"ה ספ"ל פ"י
ופ"ח כלל י"ו וצכ"י"ט שער רוח הקדש יחוד י"ט ד"ן ועיין
לעיל צכונת ק"ש צמלת אחד אות כ"ב ושס כתצחי הפרש
סנשכת העיפה לכו"ך מוחין איך ה"ה צ"א וע"כ סי"ב דליק
אבל ע"י הולדה צ"ן דארי"א הנמשך צק"ש וצ"ן דז"ר הנמשך
צצכנת סי"ס שלום ה"ה נמשכת ומסקדיס דדעת דע"י יע"ש
ועיין צספר נהר שלום צהקדומת מל"ת וסגרת לנכ"ן דק"ה
(ב)

ועוד דגם צמיחה ונלכות לא חכר עס להיות דמילי דחזונה
 צמלכות דרחל ע"ד חמי כאן ובקפריים ימיים רחמי כחוצ
 להמשך הציות והגבורות חוד לאה ורחל מכתה עד סמלי
 ומלאל דחיה דחזונה היא כחר ללאה ועלכות דחצוי עם
 סמלי סצחוכו צמלכות דרחל יעיש ועיין ג"כ בקדור קיש
 פעל סמעה צמלה צמלוליו צהמשכת הציות והגבורות
 חוד לאה ורחל ח"ל להמשך הללס דחסוד עסול כל ללס
 דחצונה דצמיכה חמי עם סמוחין וסויות וסמיים צמקוד
 י"ס כידוע סמלוצצים צסס עסס י"ג סויות י"ג סמיים
 סמלוצצים צמלכות דסחורי"ס דיי"ס דכל צמינס וצמינה
 עססצמינה סמיל דח"ל עסס מוספר דעצרה רצוני סויות
 ססויות חוד עסרה ססירות דטקצא עסס לאה וסל ע"כ
 ועס סלא חכר י"ד סויות עם סמלכות חול יעין דסויות
 דמלכות חין צה מיקוד כמי צמיס עסר ססויות עיש וסליס
 דצקדור צמיו"ו עס צקדר סוסצכת סללס כחוצ י"ד סויות
 ומלכות צכלל לי"כ נלמוד סתוס מן סמסרע"ש וגס כלן צמלה
 מלך עחר לר"ך לכי"ן צמסלרת דליעל צכחר דטקצא וכן
 קידר ג"כ צכוכה קיש סל סלילה צסוסצכת סמוחין דפצ"פ
 עסס ג' ללמיס סמיל דחסוד ופצ"פ ופמיס דחסוד חוד
 סנוקצא . וכן סלי"כ צמחרס חוד ז"ל ע"ד צככה מנן
 סכרסס לכי"ן ללס עסס מכתה עד סמלכות יעיש ועיין ג"כ
 בקדור סוכה סקיעה עופ"כ . ולעדין לחת טעס צקלח ספמיס
 סלא סככו סכר וסול צעצור כי כיון סלכככו כמי דחצור
 צקוד מוחין סצחוכו וסליו נסחר עומד סחיה דליעל ע"ג
 סמוחין וצמינה כחר ועיין צעטר כי"ג ע"ג:

ומצאתי כחוצ סמלי עעס סחר דחין נסחר לטקצא
 עסס צמינה כחר לטי דחין סחיה דליעל
 נעסס כחר לטקצא עד לעמ"ל כמי צמינה סלי"פ סיל דליעל
 לבי מלכיס סיססמסו צכחר סחר ע"כ דחין זס עסס מלך
 עחר סלא לפי סעה ללורך צי"ן סרלו"פ וחקק מוסקליקיס
 מוחנה וכככקיס כל סמוחין צז"ל צכריעות זוקי"פית דמנן
 סככרס . ועוד דחין מחרת פצ"פ סלו סלא עם יעקב ולא
 עם ז"ל כמי צססי"כ דרוס צ' דעמידה צמלה מלך עחר .
 ועי"ן מחרתס להיות מוססוטיס צכחר סחר סול צו"ן סגד"ה
 כמי צמוקק סצת כחר יחנו לך וכי דלי"ס עולה רק צמדרינה
 ססית כמי צמלי"ו סיל"ו ופי"צ יעיש . ועיין בקדור בקדושת
 כחר דמויקק סצת ח"ך עוליס יעקור עסס צמינה טוקצא
 סכוללת דכל ססצוג עד צמינה סצ"ד דח"ל ועדין כחרו
 גדול מכתרה וסלינה עולה עד עס יעיש:

ג צעין קדר כריסת סמוחין סלו חוד נקודת סמיס
 דסחילה סול מלה מלך עסול צמינה עערת סיסוד
 דלימח צכחר דטקצא . עיין צפסר יפי"ס דקעי"ג סיל דסקסס
 וסלא עערת סיסוד לכל סמריצה סעשך עד סקקיס סמלנבי"ס
 דמיס כמי לעיל צמלה סגדול סגצור וסטרול צעין יסוד
 דסצא וכיס וק"ו ציסוד דלימח סקלר ועיין צפמי"ס פי"ג
 דיסוד דלימח זמן כריס"ס צז"ל סיו צסנת ז' דמיס סרוכיס
 כככו סחילה יעיש . וכלע"ד כי מוכרה ס"סיר עערת סיסוד
 סחילה כי כיון עסיל טוקצא צקוד נקודת מלכות סצככר
 עסס כי לעת סלורך נסרד קו סמלני דכ"י דליעל וצ'
 קריס סחריס יעיש [עיין צעטר סכויות דרוס צככה יולר
 דח"י ע"ד דעסוס יקלל דמלכה סול ססח רבלי"ו יעו"י"ס] ועיין
 עסר ספסוקיס פרסס צרס"ית ד"ו סעי"ג חך לע"ד נרלה
 דוסק עוד לע"ד ל"ל דצרי רציו"ו עס צ"י סבי' צמלה מלך
 עחר דח"י כחצ מלך ח' נגדלת סחילה צמינה מלכות סצ'
 וכי וסלי"כ לקען צסו"ך כחצ צמלה מלך סכחר סלי
 נגדל סח"י ולי"ע:

ובעינין לכי"ן צמלה עסס צמלה צמלה וסילך ג'
 צכר כחצ"י צו"ל דלר"ך לכי"ן כל קד
 סעמידה

סמי מלוצציס צסס צוכי"ו לחמין צג"ה דח"י דחסוד ופמיס
 דחיה וצי"ן דכקודת סמיס דטוקצא דח"ל עעדין סיל עומדת
 צצמינה נקודת סחח סיסוד דפרי סמיס דח"ל צז"ל צז"ל זס
 ע"כ עיין כל קדר סכקירה וסחרת פצ"פ עיין סיעצ צעמיס
 צהקדומה סקסר צח"י צמלה צעמידה וכי עוד עס צפ"ו
 דעמידה עסר ספסוקיס (יעניה ס"י ח"ד) צפסוק כי סחריס
 ימוסו וג"ו ספר ע"י"ח דכרוס ר"ה ע"ח עסר ע"ל ס"י"ל כלל
 עי סלי"ד פי"צ כלל ח' וצהג"ה ססו"ש יעיש ססלע"ך סלי
 ללורך סכוכה ח"ל על מ"ס עס צמי"ה צד"ס סמוס כל סחר
 סס סלמיס נגמרי וסנן זס סיעצ ע"כ ססו"ש כי"כ לעע"ד
 עולס סלאו לספוקי צמינה ססחורי"ס עלה סלינה סחרת
 לכנגד סמיס סלו קסחר כמו ססמרו קלח מן ססכמיס
 סצזומניו סלא סכי קסחר ססחר סנגדלה סצ"ל כח"ל ח' זס
 סחרה סרלו"פ דחסוד לעמוד סחורי נקודת דפמיס וס'
 נגדלת סוחה נקודת דפמיס דס"י"ו סמיסס צה כל סמי"ס
 דפמיס עלה סחח לסחח עד סנגדלת פצ"פ כמוסו וס"יס
 סרלו"ך דפמיס עלה קוס כקומה סרלו"ך דסחר עלה סעמוד
 צסחורי נקודת דפמיס וס' יסיו צ' סויס צקומה צז"ל מן
 סכל צי"ן סח' צמלך עחר סול לצכוח ולסקן נקודת סמיס
 עלה צמיני"ות כח"י דלימח וכי יעיש ולני"ד ל"ל עם מי
 וסדווג נקודת סמיס סח' דלספסר דיעקב סנתקן עד עסס
 עד מלה צסחנה וססרת סמוחין דחסוד סכככקיס צז"ל
 וסדווג עם רחל דנקודת דחסוד סכחקן סיל ג"כ דחסוד
 חצל לנקודת סמיס לא ולי"ו צי"ן יעקב וצמינה סמוחין
 דפמיס סמס"כיס לז"ל כמי צנקודת ססחר וספסר דכן
 סול סמוח דיו"ל יעקב וצמינה סמוחין דפמיס ססדווג
 עם נקודת סמיס וכעסס סעין מו"ל וכל עסקיו לחקן
 צמינה דחסוד דסכמה וסלי"כ מו"ל סחקן סכל כמי"ס צמי"ס
 קוף סקדומה רמוצות סככר יעיש:

אך לר"ך להצי"ן עס עני"ו ועס סוכסו סל נקודת
 סמיס עיין ע"ח ס"ו פ"ו ופי"ו עוד עיין צמי"ה
 ספי"צ וס"ל מדרגי"ה ח' סל צ"ן עס"ה סויה ססועה סלא
 ירדה צעה מיחת סמלכיס יעיש: וצעמן כל"ס דצרוכיס
 סחדסיס דפמיס ע"י כ"ס דק"ע סות ע"י [דל"י ע"ל: י"ה
ג עיין צעטר סכוכות דרוס צ' דעמידה צמלה מלך
 עחר דעין מחרת רחל פצ"פ סיכנה עם ז"ל עלמו
 סלא עם יעקב יע"י"ו ח"ס ח"סו צכלל וסלי צכוד ועיין
 צמי"ה סלי"ו סיל"ו וס"י"ו . ולי"ו עס נעסס מללה עסס דלי"ה
 מוקומה עם ז"ל וסס סחרת לאה ורחל להיות פצ"פ ע"ד
 סס"ס צסח"י דח"ל סמיס סרלו"ך סחר כמי צעטר סכוכות
 דרוס ד' דק"ש סל סלי"ה ועיין לעיל צמלה צסחנה עיין
 עסר סכוכות דרוס ח' מדרוש סלי"ה וספי"ו דעמידה ודרוש
 יעצור יעיש . גס ל"ל ח"ך צמלה מלך נוסך מלכות דלימח
 צכחר דטוקצא סלא סכו"ה סס יוסר סרוכיס וסס סיו לריכיס
 סיככו סחילה כחצ"י צס צמ"י"ו צפ"ו דעמידה צמלה
 מלך וכי ועיין לקען צמלה וענן:

(ה) שם ומגן להמשך חצ"ד דחסוד ופמיס דפמיס
 ופמיס דחסוד לחצ"ד דרוק' ולדחות
 ססגי"ת לחגי"ת וסכ"י"י לכו"י והמלכות למלכות ע"כ ל"ל
 צעני"ו סכחר דטוקצא למה לא חכר דק צמחילה צמלה מלך
 וס"ס לר"ך ג"כ לסזוכירו צמלה עחר וכי דדך סכחר סס
 עוצריס דח"ך ספסר סיככו מוחין דכ"י צחצ"ד ולא יסיה
 ככס סחילה צכחר וכן עד ווגן ולמה ג"כ צמלה וענן לא
 כוכר כחר דטוקצא סכר נסחר צה סח דלימח להיות לס
 צמינה כחר ולמה צמלה צסחנה כסכככו סציות וצבורות
 חוד לאה ורחל לא חכר צמינה מלכות דח"י סכככ סחילה
 עם סמוחין סח' חוד כחר וסלי"כ דחוח עד סמלאל סקקיס
 עלי"ו"ס דכ"י דלימח צחצ"ד ללאה ומלכות צמלכות דרמל

וצין דמים דזיל ולהמטיבו עם תמים בניקוד פתח ולסוליאס
נפיו דזיל ולהטו בנטיקס לפים דנקי ספרים דמוקי אור
פרימי ליים דחכמה דארפ דפרים דמים וצין דמים
דנקי ספרים דמוקי:

ג

להמטיב אור מאלור גיר דחכמה הכי דזיל ולהמטיבו
עם חסיים סנוטקדה בפתח ולסוליאס נפיו דזיל
וליהטו בנטיקס לפים בנקודה ספרים דטוקצא ארמי ליים
דחכמה הכי דנקודה ספרים דטוקצא עביל חס בפרימיות
דפרימיות כהיל [ספר תריס דף קמיה עיל ויש] וכן ערמי
צטאר סברות עד צרכה שמוע קולנו כחצי צטער סברות
דרוש ו דעמידס וצמטיח פיע דעמידה ופיה שער היחודים
שער הסקוקים פי' א' עיה שיי' פיד אחיב רחמי צטער
נחיש דיל סטיצ [לליה עינ] ועיין שיי' עוד שם צטער מצויס
שי' חב פיה דליח עיב [עיה סגיל סימ] עוד שם דכוי
צטאלות לחכמי סנוערב שאלה ליה יעיש כמה פרטי שאלות
לסרשיש זיל ועיין דצדריו בנחיש דף חין עיב [דריה עיב]
חיל וצנעין צרכות סנוטקדות הנס חמי' דרוש ו דעמידה
סוף צפרימיות דחילוביות וסולרית סדרוש סוף צפרי' דפרי'
והוא לריך לבוין להמטיב מוחין וייס דזיל ליים דטוקצא .

גם להמטיב סלרה ונפי פקין דנחיי דזיל ליים כחי' שם
וכחי' צדרוסי הנקירה דריה והוא צברכת סלרה סוכן עד
צרכה סקיצה סם מקפירה לספירה וצרכה על סלדיקים
והשכון וסל' לנח' ונפי פקין וכוי' . וכולם סם י"ב נטיקין
נחלס סוכן עד שמוע קולנו והוא שמועס סכית וסדרס סוף
כשמועס א' סחס צ' נטיקין סלח' וסח' סלח' ונגיד דכל ספי'
נטיק דזיל לזיס וגי' דכל ספירות נטיקס דטוקצא עביל
פניה פיע דעמידה ועיין . צטער חיי' דקוריא עיל יעשי' צ
ספר דציש דיע' עיד. וסח' ארפ' צקוד סוייה ואור נטיקין
צקוד סחייס נחצאל צעיה סחיה שער סעומת פיה דכל
סויס ארפ' וכל סחיה סוי' עי' עוד עיה שיי' פיד [עיין
סקסס צצקדור סל' כחצ' סרשיש זיל צברכת למיכיס נטיקין
חס' דלל' כצער סחי' דרוש ו' סל' כסוי' סלסונג ולל' צצקיה
לל' ז' ולל' י"ב ועיין צקדור סכחצ' צברכת סלל' לו' צ' יסד' וליע'
עור

צעכון קוד הנטיקין עיה סגיל סימ ועיין גי' כ
דענין הנטיקין סלו סם לסקן סל' סטוקצא עיי'
זיל עלווס וסכד צטער סברות דרוש ו' דעמידה סל' עיס'
עלס סצלות סל' צקוד סספס יעיש דמיקרסל סין צס רק'
צחית נקודה קענה א' צלצד יעיש :

ג

נלסל' לעיד דלון כל זס רק' צצחית ספרטי' ארפ'
דפריס סלר' כל סמוחין סל' נחטבו צברכת סצות
רק צצחיד וסחי' וצברכת סלל' לו' נחמילין לסחפסע צריק'
דזיל כחו סירסל סרולס צקדור יעיש וסחי' עסל סחטו
נחמיל הנטיקין וצחית סמוי' סל' סכמה סלר' כצ' נחטב'
צזיל צברכת חונ' סצרהס' בנטיקס לנטיק' וכן צברכת סשיצבו
מווס סצית סכצ' נחטב' צחלס גצור וצברכת סלל' לו'
נחטעט סכצ' נחטב' צברכת סלל' קודס וסחי' נחטב' וסחי' לייך
סרי כוונת יסד' נחטכח סחפסעווס סמוחין לכי' מויק דזיל'
ולסחי' לס' עיי' הנטיקין וסל' סשיצבו ויש צקדור לעיל
צצקיסה צ' דונג' סצרהס' צצחית מוס סחכמה סכחצ' וזיל'
לסמטיב סלרה מוחין דחציד סחי' לסחין צגיה דחי' דחציד'
דסחי' ולסחי' דפריס וכוי' דמוקי' דמנלל' דכצ' נחטב' סלרה
לטוקצא וצחית זסל' דפציש וסחי' עס' עבין עוד סלרה
זסל' עיי' הנטיקין ולסחנס סל' כצ' נחטקח כסלר' סנקודות
דסלר' סצחיות ססכריס סם כצ' כחצתי' צברכת חונ'
סצרהס' סל' ג' דלעיד טיס' נפל' סם דלון סלרה לנטוקצא
דנקודה ספריס סחי' רק' עיי' הנטיקין יעין סם גס'
עיין צקדור סל' כל הנטיקין סם דוקל' לצחי' סוי' דפריס'
ולל' דסחור יעיש :

והיות הנטיקין דוקל' צפרטי' ארפ' דסכמה ולל' צצ'
גי' כחי' נחטב' וסחי' נחטב' פדסח סרונס
דחי' נחטב' יעיש ועוד דעיקר סוף סחכמה ולעיד ליע' מחי'
יסר' לנטיקין דכחט' יסרלל' סחי' סלל' עס זיל' כחי' נחטב'
נחמיל נחטב' יעיש פי' צצחית דיד עיל' ועיד' יעיש :

ג

ליע' דלח' יצול' צחית נטיקין סלו' מקפירה לספירה
דטוקצא סמוחין כנגדו פציש' לסלל' זרין סם עומדים
פציש' עסל' ונחטב' נחטב' סלרה סלרה סלל' לקרסל סציו' יעיש'
כנגד סחלל' סציו' וסחי' סל' יצל' סקוק' מקפיר' סחכמה
דידה לספירה סחכמה סלל' ונחטב' כולס סלל' סין' וסבריס'
זכוי' רק' סלל' סקון וכן וצרכה סחכון וסל' סל' סחכמה
הנטיקין ללל' סקי' דטוקצא יסד' כחי' צקדור ועיין פי' סברות
דרוש ג' דריה' דסם כחצ' דציו' צקדור הנקירה דרין סנוטקיס'
סציה' כל ספירה דזיל' צפריה סכנגדה בנטוקצא נכסר קו'
יעין ציוין וסחלל' צמחלל' יעיש ועיין שער הסקוקים סרסח'
יסלל' צפי' וסל' כי' סל' יסול' לו' וריס פי' רגש' וצעיה' סל' סל'
פיה' צקדור סחי' דלעצחיס יעיש עיין שער סחמורי' סיי' דיי'
סעיב' כלל' סעולס' דדצרי' רציו' ליע' . וספסר' דכל' קוד'
הנקירה וסורסח' פציש' סוף צפרעות כל קו' צפיע' סחמל'
צזס' קו' יעין' סחי' דטוקצא סחילה סיו' סציה' וסחי' סחריס'
פציש' ונחלל' דלפילו' ססחוריס' פציש' סיו' יולל' נקו' סלו'
וכעדי' קו' סחלל' צגיה' דחיי' ועיין צעיה' סכיד' פי' צעיה' . גס'
ספסר' דיע' סילוק' צמלי' סצבוטו' לל' סצין' סבו' למלי' סלללל'
סכפסר' ססוף' צח' זוגו' וסחמל' לזס' סחלל' סרולס' ארפ' סל'
פרי' יעין' ציוין' וסחלל' צמחלל' דוק' סל' עדין' קסס' ויש'
צגי' גיד' סכסס' סלר' זרין' סם סציה' . סלר' זמן' רחמי' סלר' צ'
סורלל' סעס' דף עיה' עיל' סכחצ' סצעט' כחית' סלורות'
לנטוקצא וסספריס' יעיש ולעיד' סל' נחטי' צ' דלל' נחלל' דצרי'
סרצ' לסחין' כן' ועיין ויש' צקור' טיס' סחי' צענין' סלל' חוסק'
סצח' סל' ו' ועוד' עיין' יס' סעס' דקלי' עיב' . עיין' שער' סחמורי'
דיי' עיב' וצפי' נחמיל נחטב' דחי' עיב' רי' צצחית דרי' סם :

ברם

סח' סרד' הנטיקין מוס' דזיל' לפיס' זס' צכל'
פרי' ופרי' דכל' ספירה וסוף דקפירה סחכמה
לצדה יס' צה' ייס' וסנטיקין סם מוס' דפרטי' סכמה סלו'
לס' דמרטוק' סכמה סלל' וכן דודוק' צקדור צכל' צרכס'
וצרכה יעיש' דלס' לל' כן' סל' יעלו' על' סדעט' דחי' סחכמה
סעווד' סרד' ונלולל' דזיל' יסיר' לנטוקצא צחכמה סצס' עיי'
הנטיקין סלל' סמוח' ססוס' וכן' עדי' סלר' ספירות' סלל' עיב'
כעיש' דכל' ספי' סחי' סל' סל' סל' סל' סל' סל' סל' סל' סל' סל'
צענין' הנטיקין עיין' צטאלות לחכמי' סנוערב' צריס' דכוי' סל'
לי' סחי' דקמיה' עיל' :

עור

צענין' הנטיקין כסן' צבי' צרכות' סלו' סל' סל' סל'
סעוועי' וקסיס' דמחי' סנל' דנקס' צקדור' צצור'
קו' סל' וססמו' לצחית' ארפ' ולל' כן' וצרכה' סלל' לו'
וסל' סנקטו' צ' קויס' כחו' סירסל' סרולס' צקדור' ולעיד'
נלל' סנועס' דנקט' וצרכה' סלל' לו' צ' קוי' לסח' ססולר'
לסמטיב' סחילה' סחפסעווס' סססד' ונלל' סעווד' צמוח' סחכמה
לססד' דזיל' סל' צצציל' סחור' וסל' צצציל' פריס' נקט'
גי' בנטיקין' צ' קרי' ולעולס' די' צחל' חכין' סחי' סלל' סלל'
נח' צעלולל' סנועס' אור' וסחכמה' דזיל' בנטיקין' לחכמה'
דמוקי' וסחי' לזס' מוחיס' סחי' צברכת' על' סלדיקים' וסל' קו' א':

(ד) שם

להמטיב על עליון וסחכמה עליונה וכוי' כחי'
צטער סברות דרוש ו' דעמידה פיעס' פיע'

דעמידה מונס' קוד ג' מוחין סציד' יעיש :
(ה) שם לסקן ולהסיר ג' כלי' דעט' דטוקצא עיב'
שער סכוי' דרוש ו' דעמידה דעיל' דף כוי' עיד'
[דעיל'] ופעי' עמידה פחי' [עיין לעיל צברכת סל' סל'
קודס' סל' ד' ויש' דזס' נלל' סל' דעט' דפריס' יעיש :]

דא"א שמלביש עליה. ואחר כך מזדווגים בינה דא"א עי', המלביש על חכמה דבינה דא"א (עי' תו"ח ח"י א'). אח"ז מזדווגים בינה דבינה דעת', ובינה דא"א המלביש עליה, ובינה דישסו"ת המלביש עליה. והנה ממ"ש הרש"ש זיע"א שבהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת' נבקע היסוד ונעשים או"א וישסו"ת ב"פ, נראה שכתר דבינה דא"א הגו' הוא מתחיל מראש האצ"י עד סופו. ועד הגרון של זה הכתר הוא מגולה. ומהגרון עד החזה שלו מלביש עליו חכמה דבינה, ועליה בינה דא"א עי'. ומחזה עד הטי' מלביש בינה דבינה ועליה בינה דישסו"ת. ונמצא שאו"א וישסו"ת, דהיינו פר' הבינות שלהם, מלבישים על היסוד דכתר דבינה דעת', שבתוך הת"ת דכתר דבינה דא"א. והשתא בהגיע הזיווג לנה"י דכתר דבינה דעת', והם מלובשים תוך חג"ת הגו' דכתר דבינה דא"א, ועליהם עוד נמצאים בינות דא"א וישסו"ת, לכן מעכשו נעשים ב"פ כוללים ע"י בקיעת יסוד הגו' דכתר דבינה דעת'. אבל הזיווג לא מגיע אליהם כעת, עד שיזדווגו תחי' החו"ב דבינה דעת' וא"א שבפנימיותם.

ובדלותי רושם קצת שאלות מחוסר ידיעה מספיק אפי' בפשט הדברים, יה"ר שהשי"ת יזכנו להבין הענינים על אמיתותן. א — שבהמשכת המ"ה וב"ן לכתר דבינה, כתב לנה"י דכתר דבינה דעת', ומשם לחג"ת דכתר דבינה דא"א, ומשם לב' מזלין. ונראה שהוא ג"כ דכתר דבינה שלהם (עי' תו"ח דח"י א') הגו'. וכשבא לחו"ב דבינה של כולם, לא זכר פרטים כאלו (בתו"ח הגו' נראה לפמ"ש שם שה"ה). ב — שכתב חכמה דבינה דא"א, שבתוך בינה דא"א שהוא חב"ד הכולל. ובבינה דבינה כתב, בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות שהוא חג"ת הכולל. ולא אמר שבתוך בינה דישסו"ת שהוא חג"ת הכולל. שכן הוא בינה דא"א תוך ישסו"ת, כמו שחכמה שלו תוך או"א. ואפי' לפי מ"ש האש"ל ז"ל (שהראה לי כה"ר יעקב הלל הי"ו) דל"ג ע"א אות ב' לפי דרו' הדעת שהנה"י נק' דעת והחג"ת בינה והחב"ד חכמה ע"ש. וכתב הרדב"ש ז"ל דל"ח סו"ע"א

לאו"א וכו'. עי' מה שרשמתי בדלותי לעי' בתיבת אחד דק"ש ד"ה וזה ע"י שיכוון וכו'. ועי' מעיל אליהו ד"ו אות ל"ג.

(עד, א) זיווג ע"ס דא"ק ומסודר אהי' הוי' בשילוב. ועי' פת"ע די"ט ע"ג ד"ה ועוד וכו' דמאי שנא העמידה מכל שאר המקומות שמסודר פני' וחי' אהי' הוי' והוי' אהי' לא כן בעמידה. ועי' מע"א דצ"ב ע"א ד"ה ויכוון לזיווג וכו' שכ' וכן מסודר שנים בכונת באהבה ע"ש.

(עד, א) להוציא ט"ס וכו' דזו"ן דא"ק ולזווגם. לכאו' יש לכוון כאן בשילוב אהי' הוי' ע"ד השאר, ולא ידעתי למה לא נו'.

(עד, ב) אחר שילוב המזלות, כתב ולזווגם. וגם כאן נר' שצריך להיות כונת שילוב אהי' הוי'. והסדר הגו' באחד דק"ש נר' יותר מדקדק. שבכולם כ' לזווג וצייר שילוב השמות, ואח"כ כ' להמשיך. ולא כן כאן שהשמות המשולבים נסדרו אחר שכ' ההמשכה. ובודאי הכונה צריכה להיות כסדר הק"ש.

(עד, א ב) המשכת הטיפה באהבה, לפקו"ד כפי מה שהבנתי הוא כך. ה"פ זו"ן דא"ק מלובשים תוך ה"פ עו"א (לא בדקדוק ממש עי' פת"ע) בסדר זה בקיצור. ה' כתרין דה"פ הגו' מגולים ומלבישים מטבור דא"ק ע"ס הת"ת שלו, והם בערך א"א, עד הגרון. ותחתיהם ה' חכמות דה"פ הגו' מהגרון עד החזה, ועליהם מלבישים ה"פ או"א עי'. ותחתיהם ה' בינות דה"פ הגו' מהחזה עד הטבור, ועליהם מלבישים ה' פר' ישסו"ת. ותחתיהם מהטבור ע"ס א"א, והוא סוף האצ"י, ה' זו"ן, ועליהם מלבישים ה"פ זו"ן דאצ"י. וכ"ז ההתלבשות הוא כל פר' לשכנגדו בפ' שבפנימיותו. ועכשו בחול שהוא תיקון פר' בינה, אז הזיווגים הם בפרטות פר' דבינה הגו'. דהיינו תחי' מזדווג נה"י דכתר דבינה דעת', שבתוך חג"ת דכתר דבינה דא"א, ומזדווגים גם הם. אח"ז מזדווג חכמה דבינה דעת', וחכמה דבינה

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני' דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני', צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני' דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני' דאחו', ג' ע"ב וג' הויות וג' מי'. ואילו במו' דפני' כולם הויות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני'. ואילו פני' דאח' לא קא'. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני'. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י—עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני' מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני' דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני' דאחו' ואו"פ דפני'. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני' דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני'). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דישסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דישסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא בישסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים בישסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דישסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני'. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'

הוא גם לגבי ז"א במגן אברהם. וע"ע פת"ע דכ"א ע"ב ובלמלשינים אות ג'.

(עו, ב) פני' דפני'. להמשיך וכו' ד' אל מלאים. ז"ל רו"ל בשה"כ דל"ג רע"א אח"כ נכנסין בה גפ"ע דנה"י דאי' ונגדלים בה ג"ר שבה וכנגד זה אומרים ומגן וכו' כי מגן ה"ס ג"פ אל וה"ס ב' אל שיש בתרין תפוחין קדישין ואל ג' בחוטמא וזה נרמז באד"ר וכו' וה"ס ב' אל במילואם שהם גי' ש"ע עכ"ל. והגם שפשט דברי הרב הוא, שנרמז כניסת ג"ר בתיבת ומגן מפני שיש בפנים, והוא כנגד הג"ר, ג' אל שגי' מגן, אבל לא כתב להמשיך מה שהוא חוץ מהג"ר. מ"מ היות וסיים וה"ס ב' אל גי' ש"ע שלכאוי ללא צורך להכונה של כניסת הג"ר, משמע שעתה נמצא בפני הנוק' ש"ע נהורין. ולכן כתב הרש"ש זיע"א להמשיך. ומ"ש ויהיו ד' אל מלאים, פשוט הוא דאל האמצעי כולל יו"ש. וכ"כ לק' במגן אברהם מגן גי' ג' אל שבתרין תפוחין דנוק' ואל הג' בחוטמה כלול מב' (וכ"כ בדרו' ר"ה בפני' דחי'). אבל אין הכונה שהב' הם מא"א להמשיכם לב' שלה ויהיו ד'. שא"כ יהיו כל הד' בתרין תפוחין, והוא כתב בתרין תפוחין ובחוטמם. ועוד נראה לכאוי שמה שיש בפני' דפני' בתרין תפוחין ובחוטמא דנוק' שמות אל הם הם שמקבלת מא"א עתה. ועי' שא"א פי"ג וי"ד ושה"פ פ' חיי שרה סי' כ"ה.

אח"כ ראיתי בס' כ"י (וכן הגי' בפת"ע אות ב') שכתוב להמשיך הארה מהש"ע דא"א לב' אל דחו"ב דתרין תפוחין דנוק' ואז מתמלאין וכו' וגם באל הג' דדעת דחוטמא הכלול מב' אל מאירין בו כל הש"ע ע"כ. ומשמע שיש ג' אל בחב"ד דנוק' מחמת עצמותם, ובהם מאירים הש"ע דא"א. ולא ידעתי לקוצר השגתי לע"ע מאין באו הג' אל, ולא נו' בכונת העמידה עד כאן שיש ג' אל בנוק'. ואולי כעין משרו"ל בדרו' ו' דר"ה (דצ"ה ע"ג) שבונ"ת דאי' יש ז' היות דס"ג וכו' ונו' מ"ש בפ' פינתס בר"מ כי מהוי' דס"ג יוצא שם אל מג' יודין וא' אשר בה עכ"ל. ולמעלה בכונת או"א כתב באותיות אל של

הוא שמקבל מו' דיש"ס, וצל"ת. ולשאלה הא' אפ"ל, שא"א לנוק' לקבל מו' דאבא בלי הארה מאי', והוא השם הנו', ובו מתלבשים מו' דאבא ומקבלתו וכ"ז דוחק. ואגב צריך להבין בזמן המוכשר בעה"ו, איך קיבלה הנוק' מו' דאו"פ דפני' טרם שיכנסו תוך ז"א ויקחו להם לבוש מזו"א, לפמ"ש רו"ל בשה"כ דרו' ה' דיוה"כ ד"ה גם נוכל לו' וכו' שאורות הנוק' באים מלובשים בכלים דנה"י דאי' ודאי' תוך נה"י דז"א וזו"א תוך כלים שלה שא"א לשום בחי' לקבל אור עליון אלא ע"י התלבשות כל אשר למעלה ממנו זב"ז וההכרח לזה יובן מדרו' א' דסוכות וכו' עכ"ל. וצ"ע כעת, ועי' מ"ש בנה"ש דמ"ה ע"ד אות ט' (והובא בפת"ע בסו' אות א') ואולי מתכוון על הנו'.

(עו, ב) ומגן. להמשיך חב"ד וכו'. ובסוף העמוד ג' הויות ואהי' בקמץ לג' כתר דנוק', מה שלא נו' בהתחלת הכונה אלא להמשיך חב"ד. ועוד היה צריך לצייר זה בתחי' קודם החב"ד. והיותר נראה שהיא מיותרת, או ט"ס וצריך להיות בתחי' כמ"ש. ובסי' כ"י לא כתוב זה. ואפ' שהכונה, לפי הסי' שלפנינו, שלאחר שכיון להמשיך החב"ד אז יכוון עוד להמשיך הכתר. וחסר כאן הק' להמשיך וכו' כנו' בשאר. והנר' שסי' כ"י הנו' הוא חסר, וצריך לצייר גם המשכת מו' דכתר, כיון שכלי הכתר נו' בתיבת מלך וצריך להמשיך בו כאן המו' שלו. אלא שק"ק שאם זה המשכה חדשה, היתה צריכה להיות אחר גמר הדחי' ולא באמצע.

ועי' פת"ע דט"ל ע"ד סוף ד"ה ומגן, מה שנתן טעם לספרים שלא נו' בהם כתר. וקצת נראה שלא מספיק. כי הלא כשנו' כלים דכתר במלת מלך צריך לכוון להכניס בו מו', ולא שת"ת דאי' עומד מאליו בבחי' כתר. ולעי' מזה כתב בסי' שנתרוקן גם ת"ת דיסו"ת כמו הנה"י, וזה מורה שהוא נכנס תוך כלים דכתר, כמו הנה"י בתוך שאר הכלים, ופשוט. ונראה שגם הפת"ע ז"ל כונתו לו' שממילא נכנס תוך כלים דכתר, ונמצא עומד ע"ג המו', ואין צורך לכוון להכניסו. ודוחק. ופשוט שטעם הפת"ע ז"ל

דחכמה בסדר זה. בכריעה א' חסד ונצח ובכריעה ב' חכמה דתבונה, והם חח"ן דאחו' דפני'. ובזקי א' חסד ונצח ובזקי ב' חכמה דיש"ס, והם חח"ן דפני' דפני'. והחח"ן הללו דישסו"ת נכנסו בחכמה דו"א דני' הנו'. והבג"ה דישסו"ת נכנסים בבינה שלו במחיה המתים. והדת"י דישסו"ת בדעת שלו בהאל הקדוש. ובברכות האמצעיות מתפשטים כולם בכל הגוף דו"א. כ"ז מו' דחכמה דכתר. עוד במגן אברהם נכנסין מוחין דבינה דכתר עד"ז. בכריעה א' ו"ק ובכריעה ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דתבונה, שהם אחו' דאחו' ופני', ובזקי א' ו"ק ובזקי ב' ג"ר, והם ו"ק וג"ר דאו"פ דיש"ס, שהם פני' דאו"פ. ועד"ז נכנסים חו"ג דדעת דכתר בכריעות וזקי' דמודים תחי' וסוף, ע"ד וסדר כניסת בינה דכתר במגן אברהם כנו'.

(עת, ב) בכריעה א'. ועתה נתמעטה וכו' כנגד

היסוד דו"א, ובאתה נתמעטה

עד העטרה. והוא בבחי' אחו' דאחו' דנוק'. ובב' הזקי' נמשך לאחו' דאחו' ולפני' דאחו' דנוק' להעלותה. ומשמע קצת שגם הנוק' דפני' דאחו' נתמעטה, מה שלא נו' בסי', כמו באחו' דאחו'. ואולי קיצר. ועי' מ"ש בפת"ע כאן דמ"א ע"א אות ד' ואות ה' באו"פ דפני'. ולקו"ד נראה לו', דהנה בסוף כל ברכה מג' ברכות הא' כתוב חיבוק לנוק' בימין ובשמאל ובאמצע, ושלשתם בשם ע"ב. וצ"ל ענין החיבוק הזה, ובאיזה בחי' נוק' מדבר. כי הרי יש כבר עתה או"פ דאו"פ דחכמה ודבינה. ובש"ש ז"ל בשה"כ דרו' ב' אות ל"א הביא מעו"ת וז"ל בעמידה לא נתפשטו החסדים (פי' המו' דפני' הנק' חס' כמ"ש שם) בגופא דו"א כשחזרו ליכנס בכריעה ב' דמגן אברהם תוך ז"א רק בחסד ואח"כ באתה גיבור מתלבשים בגבו' ובאתה קדוש בת"ת וכו' עכ"ל. וכ"ע הש"ש ז"ל שם בפני' דברי רז"ל דהתם וז"ס מ"ש בוז' בברכת אבות בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו פי' ע"י המו' האלו דפני' דו"א וזהו חיבוק הימין והם עצמם בחי' החס' וכו' וזה בעלה אוחזה ביד ימינו ומעלה אותה אליו שמגדילה שהיתה בסוד נקו' ועלתה אליו להיותה מן החזה ולמטה עכ"ל ע"ש עוד.

אלקינו תכוון אל שם ס"ג אשר באי' אשר נרמז בו ייא"י העולה גי' אל ע"כ. ובכן אפי' לכנות מו' דאי' בשם ג' אל. ועכשיו שקיבלה מו' דאי' דאו"פ נמצא שיש בחב"ד שלה ג' אל כ"ז בדרך אפי'. וצ"ל דלאיזה צורך עכשו צריך להמשיך לה הש"ע, ומה שייכות לסדר הכונה של התפי'. עי' בשרוה"ק די"ד ע"ב שכתב ש"ע נהורין וכו' שיש בא"א וכו' ונמשכים עד המל' כדי להרחיק ממנה את הקלי' הנאחזות בה עכ"ל. ואולי כאן הוא מקור וזמן ההמשכה בזמן תיקון פרצופה להיותה ראוי' לזיווג, ואז יש צורך להרחיק הקלי'. וא"ש את"ם.

מגן אברהם

(עת, א) ברכת מגן אברהם, המשכת מו'

חדשים לבינה דכתר כי היא

ברכה ב', וד' ברכות דעמידה שיש בהם כריעות וזקי' הם בחו"ב וחו"ג דכתר כמפורסם ופשוט. ועי' פת"ע כאן ד"ה אך צ"ל וכו' שהם בחכמה הפרטית של חו"ב וחו"ג דכתר, והשאר ממילא. כי הרי בכל ברכה נמשכים המו' מאי' ע"ש. וצ"ל לפ"ד ז"ל מתי עלו הביוררים דבינה וחו"ג למ"ן עד ע"ס ז"א"ק והשתלשלותם עד אי' וממנה לזו"ן וסדר הנסירה כמו שמפורט בברכה א' בק"ש ובברכת אבות ולא מצינו שום דבר מזה בבינה וחו"ג. ועי' לעי' בתחי' העמידה.

(עת, א) סדר כניסת המו': —

מו' דתבונה דאחו' נק' אחו' דאחו', ודיש"ס

דאחו' נק' פני' דאחו'. ומו' דתבונה דפני'

נק' פני' דאחו', ומו' דיש"ס דפני' נק' פני'

דפני'. ובב' כריעות וב' זקי' דברכה א', נכנסים

מו' דאחו' בדרך זה. בכריעה א' ו"ק ובכריעה

ב' ג"ר דתבונה, והם ו"ק וג"ר דאחו' דאחו'.

ובזקי' א' ו"ק ובזקי' ב' ג"ר דיש"ס, והם ו"ק

וג"ר דפני' דאחו'. וכ"ז מו' דחכמה שמסתלקים

מו"א באהבה, וחוזרים בו בב' כריעות וב' זקי'

דמגן אברהם, כסדר שנכנסו בתחי' בכריעות

וזקי' הא'. עוד במגן אברהם נכנסין מו' דפני'

[234567]

בשה"כ הנז' וגם הוא בגי' ד"ל, אולי כונתו שהוא גי' ד"ל חרץ מאלף האחרונה. וא"כ אפ' שכונת השם הנה בחול היא, שהוא גי' ד"ל ועוד אלף של אדנות. והכונה שעתה השם אדנות מתמלא בד"ל אותיות. אבל בשבת הכונה היא בכל השם וגם אדנות, הוא ל"ה והוא כמס' י"ה דיודין. ובפע"ח פ"ה דעמידה כתב וכן שם אגלא הרמוז בר"ת והוא ג"כ גי' ל"ה והכולל עכ"ל לא הבנתי לשון זה. ובפח"י דעמידה הלשון שם אגלא והוא ר"ת אתה וכו' והוא גי' בוכ"ו ע"ה ע"כ. וכונת שם י"ה לא בזכרה שם.

קדושה

(פד, ב) קדושה. לעיין בס"י בהק' שלאחר העמידה מ"ש ומלבד זה וכו', וצו"ש די"א שאלה יוד ודי"ד שאלה י"ב, ופת"ע דמ"א ע"ג ד"ה אמנם ובסוד"ה גם, ודמ"ב ע"א סוד"ה עוד. (מה שציין על סוף הק' רחוק"ב, עי' מ"ש הוא ז"ל ד"מ ע"ב ד"ה אך. ועוד צ"י לפ"ד ז"ל דמאי שנא דחו"ב ע"י קדושה ודחו"ג ממילא). ושם בדמ"ב ע"ד ד"ה ובענין ודמ"ו ע"ב סוד"ה עוד. והגר' לכא' כיון שבידו לתקן לו"ח ביחד, גם בידו לתקן בקדושה כמו תי' הציבור, ולפחות יתקן מה שנוגע ללחש, כי הקדושה היא עבור לו"ח כנז' בציונים הנז'.

(פה, ב) קדושה. בס"י ג' ע"ב מג"פ ת"י בכל קדוש. ובשה"כ כ' ג' קק"ק כנגד ג' היות די"ג ני'. ומשמע כל קדוש הוא הוי' א' ולא ג'. ואין לו' שהג' ע"ב שבס"י כנגד ג' ספ"י שבכל קו חח"ן וכו', כי משמעות הל' ג' ע"ב מת"י ות"י חוזר הג' ע"ב על הג' ת"י. ואפ"ל דמשמע להרש"ש זיע"א כיון שההתפשטות הם ת"י כמו השורש, גם הם נק' בשם ע"ב שהוא ת"י, ונמצא שבג' ת"י יש ג' ע"ב. עי' מה שרשמתי בדלותי על שה"כ דט"ל ע"ג. אבל ק' דמה צורך לזה לענין הכונה, אם הם ג' ע"ב או ע"ב א' כפשט שה"כ הנז'. וי"ל שכך גר' מל' שה"כ סו' דרו' ג' דחזרה שכ' גם תכוון כי קדוש בגי' ת"י כנז' ויען יש ת"י ני'

והנה מה שנתפשט מן המו' דו"א בג' חלקים, דהיינו בג' ברכות הא', הם המו' דאו"פ דפני' דחכמה כנז' בס"י, ועליהם או' והוכן בחסד כסא. וזה בעצמו חיבוק הימין והשמאל והאמצע שכולם מבחי' ע"ב שהם חסד, והם המו' דפני' הנק' בשם חסד כנז', ועליהם או' אוחזה ומעלה אותה. ומשמע מזה שגם הנוק' דאו"פ דפני' נתמעטה. ובסוף כל ברכה מאלו הג' מאיר לקו א', והוא כונת החיבוק שבסוף כל ברכה. והגם שבזו' א' בברכת אבות אוחזה וכו' אפ' שתפש ההתחלה. כגלקו"ד לו' וא"ש את"ם. אחר כותבי זה ראיתי מ"ש בסוף ההק' מהרא"ם ז"ל בסוף ענ"ה ע"ש, דהמיעוט הוא באו"פ דאחו' ואין מיעוט באו"פ דפני'.

(פג, ב) אתה ה"ג מנצפ"ך אשר בחוטמא דו"א, וכן נז' בשה"כ. ולכאו' מה עניין החוטם בכאן. ובאד"ר נז' מס' את"ה שמתפשטין בחוטם ופה ובזרועות וידיים ואצבעות, ואח"כ אמר וכולהו גבורן שריין לנחתא מחוטמוי. וכתב ביין הרקח אות ל"ג בשם הריפ"ש ז"ל שעיקר הגבו' הם מהדעת שבמצחא דו"א וכאשר יורדין פוגעין תחילה בחוטם ואח"כ בפה וכו' ע"ש. וא"כ מ"ש כאן אשר בחוטמא דו"א נראה שתפש לשון האדרא ואין זה נוגע לכונה.

(פג, ב) אתה גבור מי' אדנות ל"ה אותיות ור"ת אתה וכו' י"ה מלא. הלשון בשה"כ דרו' ה' וע"י שם בוכ"ו הנז' שהוא בגי' ד"ל יש אל המל' עתה שם וכו' אגלא וגם הוא בגי' ד"ל ונרמז בר"ת אתה וכו' אדני גם נק' עתה שם אדנות במילואו אשר יש בו ד"ל אותיות וכו' גם תכוון כי ר"ת אתה וכו' בגי' י"ה ביודין ע"כ. והנה שם אגלא הוא ל"ה כמס' שם י"ה ולא ד"ל. ובשל"ד פ"ב כלל יו"ד כרו"ל אדנות מי' המי' ד"ל אותיות ואם תמלא התיו ביוד יהיה ל"ה והיוד היתירה היא וכו' סוד מו' עי' שבה בשבתות ויו"ט ור"ח וכו' ע"י יוד היא ל"ה אותיות גי' יוד הי מו' דילה עכ"ל. וא"כ נראה לכאו' שמ"ש בשה"כ יש אל המל' עתה שם אגלא, וכן מ"ש כונת י"ה דיודין היא שייכא לשבת ויו"ט ור"ח, ולא לחול. ומ"ש

הנו' בדרוש הציצית הם ע"ד הנו' בו"ק דמצד אימא, דהיינו הד' עסמ"ב הם מוחין דחכמות דארבעה פרצופים שבכתר שהם עתיק ונוק' וא"א ונוק' לחלקי המ"ה שבהם, דהיינו מ"ה דמ"ה, וד' שמות אהי"ה מלאים הם מוחין דבינות דפרצופים הנג'ל לחלקי הכ"ן שבהם דהיינו למ"ה דב"ן ע"ד הנג'ל באימא ממש.

וא"כ צ"ל מפני מה בכריעות העמידה לא סדרו אלו השמות, דהיינו בכריעה ראשונה ^{אוצר החכמות} דאבות שהוא להמשיך הו"ק מחב"ד וחג"ת דחכמה דכתר לחג"ת נה"י דב"ן דמ"ה ודב"ן דחכמה דכתר, היה מן הראוי שיניחו יה"ו דע"ב מצד ימין ואה"י דקס"א מצד שמאל ואהו"ה ואה"ו דע"ב בקו האמצעי, מאחר שמוחין אלו הם הם שנמשכו בק"ש, ועתה אנו מורידים אותם למטה כדי להעלות הנוק' מהבריאה.

וקושי זה יפול בכריעת הגוף לכד שהוא המשכת המוחין דו"ק, וזה בכל כריעה וכריעה דד' כריעות שבעמידה. ועד"ז תפול הקושיא בזקיפות הגוף שהוא להמשיך הו"ק דמצד אבא, למה לא סדרו אלו השמות המלאים השלמים דמצד אבא. ואף שבאמת הרב כינה בדרוש ו' דשער הכוונות למוחין דו"ק דמצד אימא י"ה דקס"א ומוחין (דגד') [רג"ד] א"ה דקס"א, והו רמו בעלמא, שכללות מוחין דמצד אימא נקראים בשם אהי"ה דקס"א.

ולולי דמסתפינא הייתי אומר דמאי דקאמר שהמוחין דמצד אימא הם אהי"ה, לאו על המוחין ממש איתמר, רק כונתו על לבושי המוחין הם סוד הצלם כנודע מכמה מקומות, והמוחין דמצד אבא בכללות נקראים הוי"ה. אבל אין אנחנו יכולים להעלים עינינו מאותם שמות המוחין שנמשכו בק"ש ונעשה עצמינו כאילו לא ידענו זה ופנים חדשות באו לכאן ונכוין באלו השמות דאהי"ה והוי"ה מלאים לכד, מאחר שהכריעות והזקיפות דעמידה [הם] תשלום מה שנעשה בק"ש. וצ"ל הא והא איתא.

והנה בסידור כרך גדול לא נזכר מזה הענין כלל, אמנם בסידור כרך קטן כתוב קצת מזה. ועכ"ז אינו מתיישב הענין אצלי בטוב, והוא שכתבת האל הגדול בעת דחיית המוחין דו"ק דאימא לגרון כתב וסדר ד' יה"ו מלאים וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ו*. והוא הפך מש"כ מספר כ"ח ע נהר שלום הנג'ל דף מ' [כנד"מ דף מ"ו ע"א] כ"ב, לפי שכבר ידוע שעתה בברכת אבות כל סדר הכוונה שאנחנו מכונים הוא בשורש החכמה הנק' עתיק דכורא, וא"כ דחיית הו"ק דמוחין דגדלות דאימא מן הראש לגרון הוא יה"ו דע"ב לכד, לא ד' יה"ו דעסמ"ב, ואה"י דקס"א לכד, לא ד' אה"י, ואהו"ה ואה"ו לכד לא ד"ש [ד' שמות]. וכן עד"ז בעת דחייתם לחג"ת נה"י בג' תיבות הגדול הגבור

כב. שד"ה: גלע"ד שאינו היפך, שמ"ש בנה"ש זה אחר שנתקנים חו"ב חו"ג דכתר כולם שהוא ד' כריעות וזקיפות דעמידה או יהיו עסמ"ב בחכמות דכולם קו ימין דכולם וד' אהי' בבג"ה דכולם וכו', אבל בק"ש ועמידה אנחנו מתקנים שורש חכמה דכתר שהוא עתיק דכורא וכו' ניתנים כל המוחין דחו"ב חו"ג כמ"ש בסוף הקדמת רחובות הנהר דף ו' סוף ע"א ורע"ב [כנד"מ דף ט' ע"ג] באורך. ומ"ש בסידור להמשיך הו"ק דחו"ב חו"ג דכתר, הוא מדבר בק"ש דקרבנות ושעל המטה וכערבית דכלים הפנימיים, אבל בשחרית נמשכים כל הו"ק דמוחין דאימא לחב"ד חג"ת דחכמה דכתר ודו"ק. ומה שאמר שם חז"ל ואחר שנתקנים דכו"ן שבו אחר כך מתפשטים וכו' לדכו"ן דמות בינה הנקרא אימא עי"ש, משמע שאחר שניתנים המוחין מחכמה לבינה וחו"ג דכתר נשארים בחכמה שבכתר שורש כל המוחין, א"כ אפילו לפי שיטתו שמפרש שבק"ש נמשכים לחו"ב חו"ג דכתר עכ"ז א"ש שמכיא בדחיית כל המוחין בעמידה כהגדול הגבור והנורא לגרון ולו"ק דחכמה יען ששורש כל המוחין הם בחכמה (מכת").

והמתייחסים אליו, דהיינו שם יה"ו דע"ב ושם אה"י דקס"א ושם אהו"ה וכן עד"ו בעת נתינתם לנוק' בעת הנסירה בתיבת באהבה לא היה צריך להיות ד' יה"ו וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ג, מאחר שכל עסקינו והכוונות עתה הוא בשורש החכמה דכתר הנק' עתיק דכורא. וכבר כתבתי למעלה שבסידור כרך גדול לא מצינו מזה הענין כלל. ודע שהרב המסדר סידור כרך קטן לכאורה יש לו על מה לסמוך בהקדמת רחובות הנהר שלהי ההקדמה שכתב וז"ל, וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרצוף הוא הנתקן תחלה ואליו נמשכין כל צלמי המוחין דחו"ב וחו"ג, ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדו"ן דמוח דבינה הנק' אימא ונתקנים וכו' וכל אלו המוחין הם הד' מוחין שבכתר והם שורשי הד' מוחין והם הנק' בערך הכתר או"א וזו"ן, אמנם בערך הפרצוף נק' עתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת איך כל המוחין נמשכים תחלה לעתיק דכורא שהוא החכמה וממנו לבינה וממנו לחו"ג דדעת. וא"כ יפה סדר כל השמות דיה"ו ואה"י ואהו"ה ואה"ו עם שכל עסקינו וכוונתינו בשורש החכמה יען שאליו נמשכין תחלה כל המוחין.

והמתייחסים אליו, דהיינו שם יה"ו דע"ב ושם אה"י דקס"א ושם אהו"ה וכן עד"ו בעת נתינתם לנוק' בעת הנסירה בתיבת באהבה לא היה צריך להיות ד' יה"ו וד' אה"י וד' אהו"ה וד' אה"ג, מאחר שכל עסקינו והכוונות עתה הוא בשורש החכמה דכתר הנק' עתיק דכורא. וכבר כתבתי למעלה שבסידור כרך גדול לא מצינו מזה הענין כלל. ודע שהרב המסדר סידור כרך קטן לכאורה יש לו על מה לסמוך בהקדמת רחובות הנהר שלהי ההקדמה שכתב וז"ל, וכן מוח החכמה הנק' אבא דכל פרצוף הוא הנתקן תחלה ואליו נמשכין כל צלמי המוחין דחו"ב וחו"ג, ואחר שנתקנים דבר ונוק' שבו אח"כ מתפשטים הארת כל המוחין לדו"ן דמוח דבינה הנק' אימא ונתקנים וכו' וכל אלו המוחין הם הד' מוחין שבכתר והם שורשי הד' מוחין והם הנק' בערך הכתר או"א וזו"ן, אמנם בערך הפרצוף נק' עתיק ונוק' וא"א ונוק' וכו' עי"ש. הרי הראת לדעת איך כל המוחין נמשכים תחלה לעתיק דכורא שהוא החכמה וממנו לבינה וממנו לחו"ג דדעת. וא"כ יפה סדר כל השמות דיה"ו ואה"י ואהו"ה ואה"ו עם שכל עסקינו וכוונתינו בשורש החכמה יען שאליו נמשכין תחלה כל המוחין.

ועם האמור חזות קשה הוגד לי כמה שראיתי בכריעת הגוף דמגן אברהם ומודים וברכת הטוב שמך, שסדרו וכתבו להמשיך הו"ק דאחור דאחור ודאחור דפנים לחב"ד חג"ת דז"א. הא ודאי קשה, דמה שינוי הוא מכריעת הגוף דתחלת אבות ששם כתב לחג"ת נה"י דז"א, וכאן לחב"ד חג"ת דז"א, שהרי מעת ק"ש כבר נכנסו ונתפשטו כחב"ד חג"ת דבינה ודחו"ג דכתר שהם נוק' דעתיק וא"א ונוק', ועתה בכריעת הגוף צריך להורידם למטה לחג"ת נה"י כדי להעלות הנוק' שזה מה שכלל לנו רבינו הגדול האר"י זלה"ה בספר הכוונות, כי בכלם גופא גחין לברכין סוד וא"ו לגבי ה"א ורישא גחין לגבי גופא יו"ד לגבי ה"א וזקף ברכין לגבי גוף סוד ה"א לגבי וא"ו וגופא לגבי רישא סוד ה"א לגבי יו"ד ע"כ. הרי להדיא

אבל עדיין צריכין אנו למודעי, דא"כ איך אנחנו מכוונים בתיבת אחד דק"ש בהמשכת המוחין דו"ק שהוא להמשכת חו"ב וחו"ג דכתר דבינה, מן הראוי לכיין שכל המשכה תהיה לחו"ב וחו"ג דחכמה דכתר דבינה שהוא עתיק דכורא לבר. ועוד לפי זה נמצאו דברי הרש"ש ז"ל בהקדמתו עם ההיא דדף מ' [בנד"מ דף מ"ו] סותרים אהרדי לא יכוננו יחדיו.

ואפשר לי ליישב דבריו כי בעת ק"ש כשנמשכו המוחין דו"ק דאימא האמת שכולם נמשכו תחילה לשורש החכמה שהוא עתיק דכורא, דהיינו כל המוחין שהם כל הד' שמות דיה"ו ודאה"י ואהו"ה ואה"ו ונשארו שמות הנוגעים

לת"ת ומת"ת למלכות כדי להאיר אל הנוק' לעלות אל שרשיה, חזרו המוחין לעלות אל מקומם שהוא החב"ד דו"א ממילא, וזה מוכרח. או אפשר שהארת החב"ד היא היוודת מן הבינה לת"ת ומן ^{אוצר החכמה} התפארת למלכות, לא החב"ד עצמם.

פש גבן להבין ענין מיעוט הנוק' דאו"פ דפנים ודאו"פ דאחור דשורש החכמה בברכת מגן

אברהם, כי הנראה מפשט שער הכוונות דהמיעוט הוא דווקא לאו"פ דאחור, שכתב וז"ל, ובראותה את עצמה במיעוט הזה רוצה לחזור עמו אב"א במקום אצילותה הראשון מיראתה וכו' ואז בנקל תוכל להתהפך ולחזור דרך אחור וכו' עי"ש. וזה מורה דוקא על הנוק' דאו"פ דאחור, כי (בנקו' או"פ) [בנקו' דאחור"פ] דפנים לא שייך לומר כן, כי קי"ל שנקודת הפנים לא וזה מפנים כלל. ולא עוד אלא שכתב הרב מטעם מיעוטה הוא מפני שכל זמן שאורות המוחין חופפים על ראשה אינה מתמעטת וכשיתחילו האורות להתעלם ממנה בהכנסם בז"א אז מתחלת להתמעט, ובאלו המוחין דאו"פ דפנים אינו נכנס מהם בז"א בברכת מגן אברהם כי אם קו ימין לבד דאו"פ דפנים, ולא עוד אלא שאינם מתפשטים ע"ס בקו ההוא רק הכנסם בחח"ן דחכמה דאו"פ דפנים אבל הב' קוים עדיין חופפים על ראשה ואיך יהיה מיעוט.

וכפי זה יצא לנו קושיא אחת על מה שראיתי בסדר אחד שכתב להמשיך הארת החב"ד דאו"פ דאחור ודאו"פ דפנים דחכמה וכו' ולהעלותה עד כנגד ראש הת"ת דפרצוף חכמה עכ"ל, דכפי דברי הז"ל מעיקרא נקודת האו"פ דפנים אינה מתמעטת וכמו שנתבאר לעיל.

ודרך אגב נתקשיתי בסדר תפלת העמידה דשכ"ק בברכת מגן אברהם שכתב

שכל ד' כריעות וד' זקיפות דראש וגוף כחדא מחתא מחתינהו, וסדר אחד להם. וזאת הקושיא בין על מוחין דאחור דאחור בין דאחור דפנים* דשורש בינה וחסד וגבורה דכתר, מלבד בהכנסת המוחין דשורש החכמה בז"א אחר הסתלקותם מהנוק' הוא כי בכריעה ראשונה נכנסים ומתפשטים בחב"ד חג"ת ובכריעה שנית עד סוף הגה"י, לפי שאלו המוחין עתה אנו מפשטים אותם התפשטות מחדש לפי שכשעלו מהנוק' עמדו על גבי רישא דז"א ועתה מתפשטים, ודומה ממש לעת התפשטותם בתיבת אחד דק"ש. לא כן בכריעה וכוו"ג דכתר שהמוחין דאחור דאחור ודאחור דפנים כג' כבר היותם מתפשטים בחב"ד חג"ת דכל א' מעת ק"ש ולא וזו ולא נסתלקו ממקומם, ועתה אנו צריכים להורידם למטה להעלות הנוק' בסוד וא"ו לגבי ה"א. באופן שהנלע"ד שזהו אמיתת הענין שיהיו סדר הכריעות והזקיפות כולם סדר אחד להם. וכן סדרו מסדרי סידור תפלות שב"ק,

והדברים נאותים יותר.

גם בענין כריעה וזקיפה דראש, הג' כריעות וזקיפות האחרונות כתוב בסידורים גדול וקטן להמשיך ג"ר חב"ד לחב"ד דז"א ולדחות הו"ק לו"ק. וזה שינוי מכריעת הראש וזקיפת הראש דתחלת ברכת אבות ששם כתוב להמשיך החב"ד לחכמה ומשם לבינה ומשם לת"ת ומשם למלכות, שזהו מ"ש הז"ל בסוד היו"ד לגבי ה"א, שכתחלה לוקחם אות יו"ד שהוא החכמה שבו ומשם ניתנים לבינה שבו הנק' ה', ולא כן סידרו בג' כריעות וזקיפות הראש האחרונים, ולמה יהיה שינוי זה מכריעה וזקיפה ראשונה דברכת אבות. ובסדר תפלת שב"ק כתוב כל סדר הכריעות והזקיפות בשוה והוא הנכון.

אמנם צ"ל שאחר שירדו אלו החב"ד מבינה

כג. שד"ה: לא ידעתי מהיכן הביא שאחור דפנים באים בק"ש שמוחין דאו"פ דפנים אנחנו מבררים באהבה (מכת"י).

להמשיך או"פ דפנים ואו"פ דאחור דחכמה לחב"ד חג"ת בכריעת הגוף ובכריעת הראש ע"ס הגו'. ולמה השנוי הזה מבחול, שבחול נכנס קו ימין בברכת מגן אברהם, ובגבורות קו שמאל דאו"פ דפנים דחכמה, ובקדושת ה' קו האמצעי. וכאן הג' קוים נכנסים בברכת מגן אברהם. ואעפ"י שבשב"ק לא יש י"ג אמצעיות ויורדין עד סוף הקו, מה שאין כן בחול כגודע, מכל מקום היה מן הראוי שיכנס קו ימין דאו"פ דפנים דחכמה בברכת מגן אברהם ע"ס הקו ההוא ובגבורות

לכוין בהכנסת קו שמאל ע"ס הקו ההוא ובקדושת ה' קו האמצעי ע"ס הקו ההוא, שלא נצטרך לחלק בדברי הרב ז"ל ולומר שמ"ש בספר עולת תמיד והביאו הרש"ש ז"ל בהגהות ספר הכוונות, הוא דוקא לחול, ולא בכל התפלות דכל הזמנים. ובסידור כרך גדול בגבורות ובקדושת ה' שם כתוב בשב"ק כמו בחול ממש, וכן סידרתי אני לעצמי סדר מוסף ר"ח כמו שכתבתי הואיל ולא יש בו אמצעיות כמו בתפלות שב"ק, וא"ש את"ם וה' יכפר בעדי.

תם ונשלם שבח לאל בורא עולם

[עד.]

ע"ב דא"ק לזווג חו"ב דא"ק ס"ג דא"ק
 יו"ד יו"ן יו"ן זווג ע"ב ס"ג דא"ק יו"ד יו"ן יו"ן
איהיה יהיה

ולהוציא ט"ס עליונות דב"ן מעינים דא"ק עם י"ס דמ"ה ממצח דא"ק,
 ולהמשיכם לנה"י דכתר דבינה (חול) דמ"ה וב"ן דזו"ן דא"ק, ולזווגם
איהיה יהיה

(א) ולהמשיכם לפרצוף נה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק. ואז נבקע היסוד דעתיק, ומתגלים כל
 החו"ג, ומתחברים אבא עם יש"ס לפרצוף אחד, ואימא ותבונה לפרצוף אחד.

ולזווג חב"ד (פ"ע) דנה"י דכתר דבינה (חול) דעתיק
איהיה יהיה

(ב) ולהמשיך המוחין דחו"ב דחכמה (אבא) דז"א.

גם לזווג חג"ת (פ"א) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

ולהמשיך המוחין דחו"ב דבינה (אימא) דז"א

גם לזווג נה"י (פ"ת) דפרצוף הנז'
איהיה יהיה

(ג) ולהמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב (דעת תחתון) [דז"א]

ולהמשיך כל המוחין הנז' (דג"פ) לפרצוף חג"ת [דכתר] דבינה (חול) דא"א

ולזווג פרצוף חג"ת הנז'
איהיה יהיה

א. א"ה עיין בס' תו"ח די"ז ע"ב וז"ל ונמשכים לנה"י דבינה דעתיק, ר"ל לנה"י דכתר דבינה דעתיק.
 ויכוין כי אז נבקע יסוד דעתיק ומתגלים כל החו"ג תוך חג"ת דא"א, ר"ל תוך חג"ת דכתר דבינה
 דא"א וכו' והראיה לזה שמחג"ת דא"א נמשך הטיפה לב' מזלין נוצר ונקח והדיקנא היא החכמה
 סתימאה שהיא מהג"ר דא"א, אלא שהכוונה היא שמפנימיות א"ק ואב"ע דכתר דבינה דא"א
 נמשך הטיפה לדיקנא שהוא חיצוניות דכתר דבינה דא"א עכ"ל.

ב. צ"ל כי טיפת המוחין דחו"ב דחכמה דז"א שנמשכה מזווג חב"ד דנה"י דעתיק להיכן נמשכה אם
 נמשכת לחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז ג"כ טיפת המוחין דחו"ב דבינה דז"א שנמשכה מזווג חג"ת
 דנה"י דעתיק נמשכת לנה"י דנה"י דעתיק ואח"כ מזווגים הנה"י דנה"י דע"י ונמשכים כל טיפות
 המוחין הנז' לחב"ד דחג"ת דא"א זה לא אפשר דכבר כתב הרב ז"ל בשער מ"ז פ"ג שאין הטיפה
 עולה מלמטה למעלה ואם נאמר לא כי אלא תחילה מזווגים החב"ד דנה"י דעתיק ונשארת שם
 הטיפה ההיא וכעד"ז ג"כ בחג"ת דנה"י דעתיק וכעד"ז בנה"י דנה"י דעתיק ואחר כל הזווגים הנז' אז
 נמשכין כל טיפות המוחין הנז' אשר בחב"ד וחג"ת ונה"י דעתיק וממשיכים אותם כולם לא"א גם
 זה אין מן ההכרח לומר כן שאחר הזווג נשארים שם טיפות המוחין הנז' אחר שכבר מצינו בזווגי
 הק"ש שסידר לנו מו"ר הרש"ש ז"ל שם בפרטות [שמזווגים תחילה החב"ד דנה"י דע"י ונמשכת
 הטיפה ההיא לחב"ד דחג"ת דא"א ומשם לתרין מזלין ואח"כ מזווגים דנה"י דעתיק וכו'] א"כ
 מוכרח הוא שנאמר כי כאן קיצר וסמך על המעיין וכמ"ש בשער הנסירה פ"ז ע"ש והנלע"ד כתבתי
 וא"ש את"מ.

ג. א"ה נלע"ד כי צ"ל להמשיך המוחין דחו"ג דחו"ב וכמבואר בשער הנסירה פ"ו ובנה"ש דל"ג ע"א
 וע"ב ועש"ב. וכן מצאתי בקצת סידורים שהעבירו ע"ז הקולמוס וכתבו כן והמעיין יבחר.
 הי"ן: וכן כתב בפאת השד"ה עמוד שמ"ה. ועפ"י דבריו כתבנו כאן בסידורנו.

[עוד:]

ולהמשיכם לתרין מזלין ולזווג התרין מזלין

אלף יוד הי יוד ויו הי

ולהמשיך המוחין לפר' חכמה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך חכמה דבינה (חול) דא"א, שבתוך בינה דאז"א, שהוא חב"ד דפר' הכולל (כללות) דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, ולזווגם (נשיקין)

איהיהיה

[להוריד הטיפה דכללות בנפרד. יחוד גופא בגופא.]

ואימא מעלה מ"ן שהם חכמות וחסדים, לאבא (חילוף דפנים),

ואבא ממושיך מ"ד שהם בינות וגבורות לאימא. [כניסה בצלמים].

ולהמשיך המוחין הנז' לבינה דבינה (חול) דזו"ן דא"ק, שבתוך בינה דבינה דא"א, שבתוך בינה דכללות דאז"א וישסו"ת שהוא חג"ת דפרצוף דבינה (חול) דאז"א וישסו"ת, והם ישסו"ת הראשונים. ולזווג כל הפרצופים הנז' (העברה הטיפה ליסוד דאימא ותבונה)

איהיהיה

(לידה א'). ולהמשיך המוחין הנז' לחב"ד דישסו"ת הב', והוא מ' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ושארית המוחין לחג"ת דפרצוף הנז', והוא ל' דצלם, ושם נשאר שורשו.

ואז מסתלקים חיות ואורות דהצי התחתון דת"ת ונהי"ם, ועולים בחצי העליון דת"ת דישסו"ת.

ושארית המוחין [צ'], להמשיכם לנה"י דפרצוף הנז'. (ניתוק הנה"י דטיפה גופנית, לידה ב')

ועתה יכוין להחזיר המוחין דפנים דאחור למקומו^(א), ולהמשיך המוחין דאחור ופנים דפנים מלובשים בשם בוכו לאחור ופנים דפנים דנוק'.

מַלְךְ

מלכות דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לכתר דנוק' דניקוד הנז'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אָהִיָּה	אָהִיָּה	אָהִיָּה
יְהוּה	יְהוּה	יְהוּה

בּוֹכּוּ

ג' כלי כתר דנוק'

יְיָ יְיָ וְיָא וְיָא וְיָא
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
 י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י, י

ונגדלת הנוק' כשיעור המלכות שלה

א. א"ה עיין בס' עלי נהר די"ז ע"א אות נ"ב וז"ל ומ"ש ולהחזיר המוחין דפנים דאח' למקומו ר"ל שהצלם דיש"ם שעלה בסוד מ"ן הוא עולה למ"ן מלבד הכלים (לבושים) דנה"י דיש"ם שנשארים עומדים ע"ג רישא דז"א ועתה מחזירים את הצלם לכליהם והם הנה"י וזהו למקומם עכ"ל. כלומר, פנים דאח' נשאר ע"ג רישא דז"א בשלב ראשון. אח"כ, כן נכנסים לנוק', יחד עם אחו"פ דפנים. [עי' פת"ע דף ל"ט רע"ג. עי' שע"ר ח"ב ש' קל"ב, ש' קל"ד, אבא נכנס בעקב (מאליז), אימא ברחל].

❖ עי' שע"ר ח"ב ש' קכ"ג, יעו"ר מצדדים בפנים של ז"א רק לאחר שנכנה הפנים שלהם, בכא"י.

כניסת המוחין במלך עוזר, הכל דחו"ב חו"ג דכתר, בתוך שורש החכמה דכתר דנוק', עי' תיבת באהבה.

[ע.ה.]

עוֹזָר

להמשיך נה"י דאחור ופנים דפנים ופנים דאחור לחב"ד דנוק',

ולדחות המלכויות לתפארת

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְרַד הַי וַיַּיַח הַי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי בינה דנוקבא

אֱלֹהֵי יְרֵד וּ
אֱלֹהֵי יְרֵד וּ
אֱלֹהֵי יְרֵד וּ

ג' כלי חכמה דנוקבא

יְרֵד וּ
יְרֵד וּ
יְרֵד וּ

ג' כלי דעת דנוקבא

יְרֵד וּ
יְרֵד וּ
יְרֵד וּ

לדחות הג' מלכויות לתפארת דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

[עו.]

לדחות הנה"י לחג"ת דנוק'.

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי וַיֵּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יְוֹדֵהוּ הִי וַיֵּן הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְוֹדֵהוּ הִי וַיֵּן הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ

יְהוָהוּ יְהוָהוּ

יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד

אֵלֶּף, אֵלֶּף לַמּוֹד

אֵלֶּף

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּף לַמּוֹד הִי יוֹד מֵם

צְבֹאוֹת

הַשֵּׁת־פֶּא

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה

אֱלֹהִים

אֲכַדְטִם

ולדחות הג' מלכויות ליסוד דנוק'

פנים דאח'

אֱהִיָּה

יְהוָה

אח' דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה

יְהוָה

בּוֹכּוּ

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דַּלַּת יוֹד

שְׂדֵי

שׁ, שְׂד, שְׂדֵי

ונגדלת הנוק' כשיעור נה"י וחג"ת שלה.

[עו:]

וּבְמִגְן

להמשיך (O) [כ] חב"ד דאח' ופנים דפנים ופנים דאחור ל[כ] חב"ד דנוק',
ולדחות החג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י והמלכות למלכות דנוק'

פנים דפנים	אח' דפנים	פנים דאח'
אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ	אֱהִיָּהּ
יְהוָה	יְהוָה	יְהוָה

ג' כלי כתר דנוקבא

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה

 י, יו, יו, יו, יו

פנים דאחור
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יוד הי ויו הי

פנים דאחור
 אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יוד הי ויו הי

פנים דאחור
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יוד הי ויו הי

אחור דפנים
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים
 אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים
 אֱהִיָּהּ אֱהִיָּהּ
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים
 אֱהִיָּהּ
 יְהוָה
 יְהוָה

בּוֹכֵו

ג' כלי בינה דנוקבא

אלף ו יוד ו יו, יו

 א, א, א, א, א, א, א

ג' כלי חכמה דנוקבא

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

 י, יו, יו, יו, יו

ג' כלי דעת דנוקבא
 יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד יוֹד
 יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה
 יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת לחג"ת דנוק'

[עז.]

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
 יְהוָה
 יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי גבורה דרחל

יְהוָה
 אֱלֹהִים
 אֲכַדְשָׁם

ג' כלי ת"ת דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד הִי יוֹד מִם
 צְבֹאוֹת
 הַשְׁתַּפֵּא

ג' כלי חסד דרחל

אֵלֶּךָ לְמוֹד
 אֵלֶּךָ לְמוֹד
 אֵלֶּךָ לְמוֹד

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה
 יְהוָה

יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי

פנים דאחור

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
 יְהוָה יְהוָה
 יֹדֵהּ הִי וְיֹדֵהּ הִי

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה
יְהוָה
יְהוָה

אחור דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

פנים דפנים

אֱהִיָּה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה
יְהוָה

בּוֹכּוֹ

[עז:]

ג' כלי הוד דרחל

אֱלֹהִים
א, אל, אלה, אלהי, אלהים
בּוֹכּוֹן

ג' כלי יסוד דרחל

שִׁין דלַת יוֹד
שְׂדִי
שׁ, שֵׁד, שְׂדִי

ג' כלי נצח דרחל

אֵל
א, אֵל
בֵּם

ולדחות הג' מלכויות למלכות דנוק'

פנים דאח' אח' דפנים פנים דפנים

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה

בּוֹכּוֹ

ג' כלי מלכות דנוקבא

אֱלֹף דלַת נוֹן יוֹד
אֲדָנִי
א, אֲד, אֲדָנִי, אֲדָנִי

ועתה נגדלת כשיעור נה"י וחג"ת וחב"ד הגדלותה שהיא כשיעור כל קומת ז"א.

(א) להמשיך הארה מוש"ע נהורין דא"א בב' תפוחין דנוק' ובחוטם ויהיו ד' אל מלאים.

תרין תפוחין אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד
חוטמא אֱלֹף לַמּוֹד אֱלֹף לַמּוֹד

אח"כ חוזרים ומסתלקים [כל] המוחין הנז' מפרצוף הנוק', ועולים ועומדים ע"ג רישא דז"א ואז מתמעטת הנוק' ויורדת עד כנגד החזה דז"א

א. ע"ח ש"כ דל"ג ע"א.

[ע.ה.]

בְּרוּךְ

הַדְּ לַהוֹרִיד הַרְאֵשׁוֹנָה דְהוּי"ה לְהַעֲלוֹת דְּדַאדְנִי

שורש חכמה דכתר

Ⓞ להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין יו"ד ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת [דנה"י דבינה] דז"א [דאצילות] דניקוד הנו"ו ו"ק דאחור דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א
יְוָד הַי' וְיָוִן הַי'
יְוָד הַי' וְאָוִן הַי'
יְוָד הַי' וְוֹוִן הַי'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָד הַי' וְאָוִן הַי'
יְוָד הַי' וְוֹוִן הַי'
יְוָד הַי' וְאָוִן הַי'

[ע.ה.:

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱוֹהִיָּוְהוּ אֱוֹהִיָּוְהוּ
יְוֹהוּוְהוּ יְוֹהוּוְהוּ

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

יְוָד הַי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א
יְוָד הַי'
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְוָד הַי'

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָד הַי' וְאָוִן הַי'
יְוָד הַי' וְוֹוִן הַי'
יְוָד הַי' וְאָוִן הַי'

ג' כלי חסד דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] Ⓞ עד כנגד היסוד דז"א

Ⓞ בסידור הרש"ש המודפס עשו שילוב בכניסת המוחין בין מוח חכמה ובין מוח הבינה וגם עשו כלים משותפים לשניהם, וכנראה שעשו כן עפ"י המסודר בסידור כת"י הר"י אדרעי. אמנם בסידור היר"א, וכן בסידור הרב הדא"ה עשו הפרדה בין שניהם. והיות ואופן זה יותר קל ונוח למכוין, לכן סידרנו כך כאן. נראה קצת שעדיף להפריד גם בלשון שע"ר ח"ב ש' קמ"ב.
עפ"י השד"ה, יש לעשות דחיית שורשי הבחו"ג לשורש הבינה (ע"ג רישא דז"א), עח"ל ח"ג-59. וכן יש לדחות את שורשי החו"ג במודים, ושורש הגב' בהטוב שמך (הכל ע"ג רישא דז"א).
Ⓞ עיין באתי לגני ח"א דף צ"ה ע"ב. עלי נהר דף צ"ז ע"ב.

ולחמשי' ח"ן דאחור דפנים דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה) [דנה"י] דישסו"ת, לחב' דז"א

אֱלֹהִים
יְהוָה
אֱלֹהִים
יְהוָה

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים

שורש בינה דכתר

להמשיך הו"ק דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ואחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכ' חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם יו"ד ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י, לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצי'] דניקיד הנז'

ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי דעת דז"א
יְוָדָהּ יְהוָה וְיְהוָה
יְוָדָהּ יְהוָה וְיְהוָה
יְוָדָהּ יְהוָה וְיְהוָה

ג' כלי חכמה דז"א
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א [עיה:]

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יְוָדָהּ יְהוָה דקס"א ב'

ג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

ג' כלי ת"ת דז"א
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים
יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְוָדָהּ יְהוָה וְאֵלֹהִים

ג' כלי חסד דז"א
אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים

יכוין להמשיך הארת המוחין דו"ק דאחור דאחור, ודאחור דפנים, דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דבינה דכתר, [דגה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב') ו"ק דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר לחב"ד חג"ת דנוק'

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ
יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יוד ה"י דקס"א ב'

יוד ה"י דקס"א ב'

יוד ה"י דקס"א ב'

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבכריאה]

ולהעלותה (נוק' שבכריאה, דאח' דאח' ואח' דפנים דבינה דכתר) עד [כנגד] היסוד דפר' הנו' דז"א לחבר י"ה ד[צלמי ה]מוחין עם ו"ה תו"מ (ת"ת ומל' - זו"ן - כלים) יְהוָה

מעש"ק: להמשיך לזו"ן דכריאה ב' מיני שפע ע"י יוד ה"י דקס"א כדי להעלותם, ולכלול זו"ן דיצירה.

אתה

[ע.ט.]

הה להוריד ה ראשונה דהו"ה ולהעלות ה ראשונה דאה"ה.

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דגה"י] (דתבונה) [דישסו"ת] (חול), [עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א א', עם הנרנח"י, לחב"ד דניקוד הנו' דז"א [דאצילות] חב"ד דאחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

אלף ה"י דקס"א א'

אלף ה"י דקס"א א'

אלף ה"י דקס"א א'

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים, אֱלֹהִים הָא, אֱלֹהִים הָא יוֹד,
אֱלֹהִים הָא יוֹד הָא
אֱלֹהִים הָא יוֹד הָא
אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א

יוד ה"י ויו ה"י
יוד ה"י ואו ה"י
יוד ה"י וו ה"י

ג' כלי חכמה דז"א

יוד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

ולדחות החג' דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכ'), [דנה"י] דבי' דז"א, לחג'ת [עט:]

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלוף למד

אֱלֹהִים אֱלֹהִים
יְהוָה יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלית"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה
יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ולדחות הנח"י דאח' דאח' דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] דבינה דז"א, לנה"י

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי נצח דז"א

יהוה
צ' צב צבא
צבא

אוהויהו אוהויהו
יהויהו יהויהו

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי יסוד דז"א

יאהדוניה
שין, שין דלת, שין דלת יוד
שין דלת יוד

אֱלֹהִים
יְהוָה

יוד הי' דקס"א א'

ג' כלי הוד דז"א

אדני
א צבאו צבאות
אורת

ועתה נתמעטה וירדה הנוק' [דאחו"פ דאח' דחכמה דכתר] עד כנגד העטרה דז"א

ולהמשיך חכמה דאח' דפנים דחכמה דכתר, דבי' (או דחכ'), דנה"י דיסו"ת, לחכמה דז"א
חכמה דאחור דפנים דחכמה דכתר, לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז' (א)

אֱלֹהִים
יְהוָה

אלף הי' דקס"א א'

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי' ואו הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

להמשיך חב"ד דאחור (תבונה) דאחור (אחור), ודאחור (תבונה) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] דישסו"ת (חול), עם ג"ר דצלמי המוחין אל"ף ה"י דקס"א ב', עם הנרנח"י], לחב"ד דניקוד הנז' דז"א [דאצ"י]

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דז"א **לגבי ה** (כריעת הראש)

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
אלף הי דקס"א ב'	אלף הי דקס"א ב'	אלף הי דקס"א ב'
ג' כלי בינה דז"א אלף, אלף הא, אלף הא יוד, אלף והא יוד והא אלף והא יוד והא א-י-ו-ה	ג' כלי דעת דז"א יוד הי ויו הי יוד הי ואו הי יוד הה וו הה	ג' כלי חכמה דז"א יוד הי ואו הא י יהו יהוה יוד הא ואו הא

ולדחות החג"ת דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'
ג' כלי גבורה דז"א יהוה אלף, אלף למד, אלף למד הי, אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם יהוה	ג' כלי ת"ת דז"א יוד הא ואו הא י יהו יהוה יהוה	ג' כלי חסד דז"א א, אל, אלו, אלוה אלוה אלף למד

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ואחור דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

[פ.]

אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה
יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'	יוד הי דקס"א ב'
ג' כלי הוד דז"א א-ו-י א צבאו צבאות אורת	ג' כלי יסוד דז"א יאהדוניה שין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד	ג' כלי נצח דז"א יהוה צב צבא צבא

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דאחור דאחור דאחור דפנים דבינה דכתר,
לחב"ד דניקוד הנז' דבינה דכתר, [דנה"י] דבינה דרחל, שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

חב"ד דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>	<p>אלף הי דקס"א ב'</p>
<p>חב"ד דנוק'</p>		

(X) ולדחות החג"ת דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>חג"ת דנוק'</p>		

ולדחות הנה"י דאחור דאחור ודאחור דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p>
<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>	<p>יוד הי דקס"א ב'</p>
<p>נה"י דנוק'</p>		

[המושכת השפע לנוק' שעלתה מהבריאה]

ולהעלותה (כול' דחח"ן בג"ה דנוק' שעלתה מהבריאה) עד כנגד [אחורי] נו"ה דפר' בינה דכתר,
[דנה"י] דבינה דז"א [דאצי' דניקוד הנז']

לחבר א"ה ד[צלמוי ה] מוחין עם י"ה חו"ב [דז"א-כלים]

אהיה

מעש"ק: להמשיך לכתב"ד דבריאה ב' מיני שפע ע"י **אלף הי** דקס"א הנוכר כדי להעלותם, ולכלול כתב"ד דיצירה.

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז', ועיין לעיל דנ"ח ע"א אות א'. ולכן הוספנו את הכוונות האלו.

[פ:]

יהוה ואדני יאהדונה

דה להעלות ולחבר ד דאדנ"י עם ה ראשונה דהוי"ה.

שורש חכמה דכתר

להמשיך הו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וי"ו ה"י דע"ב, עם הנרנח"י], לחב"ד חג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה
אֱהִיָּה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה
אֱהִיָּה
יְהוָה

וי"ו ה"י דע"ב

וי"ו ה"י דע"ב

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי בינה דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי דעת דז"א
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חכמה דז"א
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

[פא:]

ולדחות הנה"י דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

אֱהִיָּה
יְהוָה

וי"ו ה"י דע"ב

וי"ו ה"י דע"ב

וי"ו ה"י דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א
יְהוָה
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

ג' כלי ת"ת דז"א
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

ג' כלי חסד דז"א
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים
אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים אֱלֹהִים

להמשיך הארה דו"ק דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ואח' (תבונה) דאח', דחכ' דכתר, לחב"ד חג"ת דפנ' דאח' ואח' דאח' דחכ' דכתר, דנה"י דבי' דרחל דני' הנז', שהיא ה' אחרונה (שורש הב')

ו"ק דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה
דקס"א א' ויו ה"י דע"ב	דקס"א א' ויו ה"י דע"ב	דקס"א א' ויו ה"י דע"ב	דקס"א א' ויו ה"י דע"ב

חב"ד חג"ת דנוק'

[המושכת השפע לנוק' שעלתה]

ולהעלותה (נוק' דפנים דאחור ואחור דאחור דחכמה דכתר) עד [כנגד] החוזה [דב"ש דת"ת דז"א] ולהמשיך ח"ן דפנים (יש"ס) דפנים (פנים) דחכמה דכתר, דבינה (או דחכמה), [דנה"י] (דיש"ס) [דישסו"ת], לחכמה דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

אהיה
יהוה
אהיה
יהוה
ויו ה"י דע"ב
ג' כלי חכמה דז"א
ויד ה"י ואו הא
י"ה יהו יהוה
ויד הא ואו הא

שורש בינה דכתר

ולהמשיך נה"י וחג"ת דפנים (יש"ס) דאח' (אח'), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), דנה"י (דיש"ס) [דישסו"ת] (חול), [עם ו"ק דצלמי המוחין שהם וא"ו ה"י דס"ג, עם הנרנח"י], לחב"ד וחג"ת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'

ו"ק דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דז"א

אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה	אהיה אהיה יהוה יהוה אהיה אהיה יהוה יהוה
ואו ה"י דס"ג	ואו ה"י דס"ג	ואו ה"י דס"ג	ואו ה"י דס"ג

ג' כלי בינה דו"א
אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף ווא יוד ווא
אלף ווא יוד ווא
אוי

ג' כלי דעת דו"א
יוד הי ויו הי
יוד הי ווא הי
יוד הה וו הה

ג' כלי חכמה דו"א
יוד הי ווא הא
י יה יהו יהוה
יוד הא ווא הא

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דו"א

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

וואו הי דס"ג

אהיה אהיה
יהוה יהוה
וואו הי דס"ג

ג' כלי גבורה דו"א

י
אלף, אלף למד, אלף למד הי,
אלף למד הי יוד, אלף למד הי יוד מם
יהוה

ג' כלי ת"ת דו"א

יוד הא ווא הא
י יה יהו יהוה
יהוה

ג' כלי חסד דו"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למד

ו לגבי ה (זקיפת הגוף)

[פא:]

יכוין להמשיך הארת [המוחין] דו"ק דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ודפנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-חזרה), לחב"ד חג"ת^(א) דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר, [דנה"י דבינה] דרחל הנו', [שהיא ה' אחרונה (שורש הב')]

ו"ק דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד חג"ת דנוק'

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה אהיה אהיה
יהוה יהוה יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

אוהויהו אוהויהו אוהויהו אוהויהו
יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו יהוהוהו

אהיה אהיה
יהוה יהוה

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

וואו הי דס"ג

חב"ד חג"ת דנוק'

[הורדת השפע לנוק' שבבריאה]

להעלות מלכיות דיעקב ורחל דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לאצילות.
(ביר"א ליתא:) ולחבר(ק), מלכיות דדת"י שבהם בדת"י דשורשי פרצופה שהם כנגד
יסוד דז"א [דאצילות] דניקוד הנו'.

גם יכוין להעלות, (ביר"א ליתא:) ולחבר(ק) מלכיות דז"ק דכתר דאחור דפנים ואחור דאחור [דבינה
דכתר] דיעקב ורחל, בז"ק דכתר דשורשי פרצופה שהם כנגד ב' שלישי תפארת דתפארת דז"א
[דאצילות] דניקוד הנו'.

לחבר ואו הי דס"ג (צלמים) דזקיפה א' עם יוד הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה א'
(כריעה א') (זקיפה א')
יוד הי ואו הי

מעש"ק: יכוין לזקוף להעלות זז"ן דבריאה ע"י ואו הי דס"ג הנזכר.

זקיפה ב' הלה להעלות ה ראשונה דאהי"ה ולחברה עם ה ראשונה דהוי"ה.

[פ.ב.]

שורש חכמה דכתר

להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור) דחכמה דכתר, דבינה (לחש) (או דחכמה-
חזרה), [דנה"ג] (יש"ס) [דישסו"ת], [עם ג"ר דצלמי המוחין יו"ד ה"י דע"ב, עם הנרנח"י,
לחב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר דניקוד הנו' דז"א [דאצילות]

חב"ד דפנים דאחור דחכמה דכתר לחב"ד דז"א

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי בינה דז"א

אלף, אלף הא, אלף הא יוד,
אלף יהוה יוד והא
אלף יהוה יוד והא
אוה"ו

אהיה
יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א

יוד הי ואו הא
י יהוה יהוה
יוד הא ואו הא

אהיה אהיה
יהוה יהוה

יוד הי דע"ב

ג' כלי דעת דז"א

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי
יוד הה וו הה

ולדחות ההג"ת דפנים דאחור דחכמה דכתר, לחג"ת דז"א

[פ.ב.]

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי גבורה דז"א

יה
אלף, אלף למוד, אלף למוד הי,
אלף למוד הי יוד, אלף למוד הי יוד מם
יהוה

אהיה אהיה
יהוה יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי ת"ת דז"א

יוד הא ואו הא
י יהוה יהוה
יהוה

אהיה
יהוה

ויו הי דע"ב

ג' כלי חסד דז"א

א, אל, אלו, אלוה
אלוה
אלף למוד

ולדחות הנה"י מפנים דאחור דחכמה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>וַיְהִי הִי דע"ב</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אֱהִיָּה אֶצְבְּאוּ צְבָאוֹת אוֹרֵת</p>	<p>אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ</p> <p>וַיְהִי הִי דע"ב</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>יְהוָהוּנְהִי שִׁינְךָ דְלֵת, שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד שִׁינְךָ דְלֵת יוֹד</p>	<p>אֱהִיָּה יְהוָה</p> <p>וַיְהִי הִי דע"ב</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יְהוָה צְבָב צְבָב צְבָב</p>
--	---	---

[פג.] להמשיך הארת החב"ד דאחור (תבונה) דאחור, ופנים (יש"ס) דאחור דחכמה דכתר, [דנה"י דישסו"ת], לחב"ד דאחור ופנים דאחור דרחל דניקוד הנוי^(א)

חב"ד דאחור דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף הִי דקס"א א' יוד הִי דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף הִי דקס"א א' יוד הִי דע"ב</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>אלף הִי דקס"א א' יוד הִי דע"ב</p>
---	---	---

^(א) ולדחות החג"ת דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לחג"ת

<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p>
---	---	---

ולדחות הנה"י דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר דנה"י דבינה דנוק', לנה"י

<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p>	<p>אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ אֱהִיָּהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ יְהוָהוּ</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אֱהִיָּה אֱהִיָּה יְהוָה יְהוָה</p> <p>יוד הִי דקס"א א' וַיְהִי הִי דע"ב</p>
---	---	---

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המו" והנרנח"י דחג"ת לחג"ת והנה"י לנה"י דני' הנו' כמש"ל ד"פ ע"א.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלותה (נוק' דאחור ופנים דאחור דחכמה דכתר) כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א דניקוד הנז'.
ולמשך חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר דנה"י דישסו"ת, לחכמה דניקוד הנז' דז"א
חכמה דפנים דפנים דחכמה דכתר לחכמה דז"א

אֱהִיָּה
יְהוָה

יְוֹדֵהִי דע"ב

ג' כלי חכמה דז"א
יְוֹדֵהִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהִי וְאֵן הָא

שורש בינה דכתר

וגם להמשיך חב"ד דפנים (יש"ס) דאחור (אחור), ופנים (יש"ס) דפנים (פנים), דבינה דכתר,
דב' (או דחכ'), דנה"י דישס[ו"ת], עם יו"ד ה"י דס"ג, עם הנרנח"י, לחב"ד דז"א דני' הנז'

ל לגבי ה
(זקיפת הראש)

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהִי דס"ג

ג' כלי בינה דז"א

אֱלֹהִים אֱלֹהִים הָאֵל אֱלֹהֵי יוֹד,
אֱלֹהִים הָאֵל אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל
אֱלֹהִים הָאֵל אֱלֹהֵי יוֹד הָאֵל

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהִי דס"ג

ג' כלי דעת דז"א

יְוֹדֵהִי וְיָן הִי
יְוֹדֵהִי וְאֵן הִי
יְוֹדֵהִי וְו הִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

יְוֹדֵהִי דס"ג

ג' כלי חכמה דז"א

יְוֹדֵהִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהִי וְאֵן הָא

ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דז"א

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי גבורה דז"א

יְוֹדֵהִי
אֱלֹהִים אֱלֹהִים לְמוֹד הִי,
אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד, אֱלֹהִים לְמוֹד הִי יוֹד מִם
יְוֹדֵהִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי ת"ת דז"א

יְוֹדֵהִי וְאֵן הָא
יְיָ יְהוּ יְהוָה
יְוֹדֵהִי

אֱהִיָּה אֱהִיָּה
יְהוָה יְהוָה

וְאֵן הִי דס"ג

ג' כלי חסד דז"א

אֵל, אֵל, אֵל, אֵל, אֵל
אֱלֹהִים
אֱלֹהִים לְמוֹד

ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דז"א

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי הוד דז"א</p> <p>אזני</p> <p>א צבאו צבאות אורת</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי יסוד דז"א</p> <p>איהדוניה</p> <p>שיין, שיין דלת, שיין דלת יוד שיין דלת יוד</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>ג' כלי נצח דז"א</p> <p>יהורה</p> <p>צ צב צבא צבא</p>
---	---	---

להמשיך הארת המוחין דחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר דרחל

חב"ד דפנים דאחור ופנים דפנים דבינה דכתר, לחב"ד דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p> <p>חב"ד דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>יוד ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות החג"ת דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לחג"ת דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>חג"ת דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

(א) ולדחות הנה"י דפנים דאחור ודפנים דפנים דבינה דכתר, לנה"י דנוק'

<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>	<p>אהיה אהיה אהיה אהיה יהוה יהוה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p> <p>נה"י דנוק'</p>	<p>אהיה אהיה יהוה יהוה</p> <p>ואו ה"י דס"ג</p>
--	--	--

א. א"ה גם יכוין לדחות הארת המוחין והנרננח"י דחג"ת לחג"ת, והנה"י לנה"י דנוק' דניקוד הנז' כמש"ל.

[המשכת השפע לנוק' שעלתה]

להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), מל' דחח"ן בג"ה [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר דנה"י דבינה] דרחל דני' הנז', בחח"ן בג"ה דשו' פר', שהם כנגד נו"ה דז"א [דאצי'] דני' הנז'.
 [להעלות] (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מל' דיי"ס דכתר] [דפנים דאח' ודפנים דפנים דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל דניקוד הנז', כנגד ב' שלישי ת"ת דז"א [דאצי'] דניקוד הנז'.
 גם יכוין להעלות (ביר"א ליתא): ולחבר (ק), [מלכיות] דג"ר דכתר דאחור דפנים ודאחור דאחור [דבינה דכתר, דנה"י דבינה] דרחל, בחב"ד דכתר דשורשי פרצופה כנגד שלישי עליון דתפארת דתפארת דז"א [דאצילות] דניקוד הנז'.

לחבר יוד הי דס"ג (צלמים) דזקיפה ב' עם אלף הי דקס"א ב' (צלמים) דכריעה ב'

(כריעה ב') (זקיפה ב')
אלף הי יוד הי

ז"א מחבקה משם ע"ב שבימינו יוד הי ויין הי ע"ב דע"ב

מעש"ק: יכוין לזקוף ולהעלות כחב"ד דבריאה עם כל הבריאה לאצילות ע"י יוד הי דס"ג הנזכר גם יכוין להמשיך שפע והארה משם ס"ג יוד הי ואו הי שהיא אימא דאצילות והיא חיות של הבריאה, לעולם הבריאה, כדי שיכין שם מקום ליצירה כשיעלה לבריאה.
 גם יכוין להאיר ע"י שם ס"ג זה מהבריאה ליצירה.

בין המצרים: יכוין בהוי"ה זו [שתאיר] בחילופה: יהוה טדהד

[פג:]

מגן

גי' ג' א"ל שבתרין תפוחין דנוק'. וא"ל הג' בחוטמה כלול משניהם

להמשיך ש"ע רבוא נהורין דתרין תפוחין וחוטמא דילה

אל אל אל

אלף למד אלף למד אלף למד אלף למד

לחבר מגן זה עם מגן דמלך עוזר ושניהם גי' מקום שהוא הויה בהכאה להמשיכו לנוק'

הה הה וו וו הה הה

אברלהם^(א)

א. א"ה בקצת סידורים כ"כ, גם אברהם הוא הק"ק אהבה דהק"ק דז"א שע"י המ"ן שהעלינו משם חזרו פב"פ. וגם הוא חסד שהם החסדים שהם המוחין דשם מ"ה הנק' חסדים שעל ידם חזרו זי"ן פב"פ. וגם הוא סוד פרצוף חכמה שהוא לבדו נתקן בברכה זו וכלי החכמה נעשה מב' פרקין עלאין דחסד.

לאה
(דרחל)

כותל משותף (ריבועים)

ז"א נותן את הריבועים לנוק; דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו לדופן שלה, לעומת הבו"ג הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

כתר ←

←	בינה
←	גבורה

←	חכמה
←	חסד

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	גבורה
←	הוד

←	חסד
←	נצה

←	סיום לאה	מלכות
←	רחל	כתר
←		חכמה
←		בינה
←		דעת
←		חסד
←		יסוד
←		מלכות

←	בינה
←	גבורה
←	הוד

←	חכמה
←	חסד
←	נצה

←	דעת
←	ת"ת
←	יסוד

←	סיום רחל	מלכות
---	----------	-------

ז"א

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות של הרפ"ח)

כתר

←

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזת דז"א

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

←	סיום ז"א	עטרת היסוד
---	----------	------------

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ו, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ"ר ע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א. ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א. ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358. דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מ' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין. ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמת מאר"ץ דף ע"ו ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

שגשג ביפול אחרתם לגמרי ואז ביום שבו נשפך הדם והמ' כ"ז בספר הכוזב וסנה אם היינו מטוניס במנה דיום א' דפסח שחל בשבת להמשיך המזון דכח היה מטבול אחת המלונים ביום הוא לגמרי ואין כן רטון המאיל כי כל זה הוא לתקן חטא אהר"ד שהיה בנשמות שבניסן נבראו שהם פנימיות העולמות הנקרא בכללות חסד שהוא קו ימין דכללות כל העולמות בדרך חילוניות העולמות הנקרא בכללות גבורה שבכ"ה נבראו שהוא שמאל דכללות כל העולמות ולפיכך היה המשכת המזון בלוחות המ"ט ימים לאס לאס ולפיכך אין לכוין בלוחות המנהג כנלפ"ד ואפ"כ סדיין לא נשפט לי הדבר לגמרי. וגם לפי זה אין לטין במלות ובתפלות של כל אחת המ"ט ימים בשום סנה כלל לא בחול ולא בשבת מלבד סנה השומר בלבד ואין עוד כי כל מדרגה שגשג בירורה ותיקונה אז מתפשטים בה המזון ואין לומר כי כל התפלות והמלות של כל יום הוא בפרטות אחת מדרגה של אותו יום כי אין כל מדרגה נשגם עד שגשג כל המ"ט ימים כמ"ס בדרוש ז' שהוא דרוש א' של השומר דיטר המהחל עוד יש סנה אחרת וגם היא אמיתית כי וגם אין לומר כי מלות השומר בפני פלמה והתפלות ושאר התלות כל א' בפ"ט אחת ונטון הדבר בשאר ימות הסנה אבל בימים אלו שבאו לתקן חטא אהר"ד אינו כן וכ"כ בדרוש י"ב ד"ה ענין כל המ"ט ימים וכן בדרוש ז' כתב לפי שא"ל שדוונט ז"ל עוד היות ז' ספרים אלו בטי"ס ומתוקנים ואח"כ גילוי שבוש אין נמשכין המזון דכח מא"ל עד אחר סטבילה שבה נמשכין שרשי ד' מזון שכחת ד"ס"ס"ס ודוא"ל ודוא"ל וכל אלו המזון שנמשכו בשומר וכליל שבוש הם המזון דלחור ואח"כ בתפלת של יום שבוש לריך לטין במלת באהבה של הפנימיה ואילך להמשיך המזון דפיס מ"ס"ס"ס ומא"ל וסא"ל עד סוף המוסף ואלו מדוונטס ז"ל ז"ו דנדלות :

נגמר ספי' א' והיא פלוק א' :
ואח"כ ביום א' במלת באהבה מסתלקים ללמי המזון דוא"ל מתוך עשרה פלוקי ד"ל והתבטות והחסדים שבהם שומדים ע"ג רש"א ד"ל והביטות ונבירות שבהם מתפשטים בעשרה פלוקי לזה ורחל כי כתב"ד ותג"ח דללמי המזון הם מתלבשים בלחה והם רנח"י ונה"י שהם הגשם דללמי המזון הם מתלבשים ברחל ובמלה אדרט יטין לנסור לזה מן כתב"ד תג"ח ולפי שאי אפשר לנסור את רחל לבד לפנים אם לא הקבל הארת ה' ראשונה ד"ל שהוא השלום הנרנח"י כי לא היה בה רק גשם נה"י דללמי כל המזון ולריך שנקבל כל המזון דלחור לכן יטין להמשיך הביטות ונבירות דכתב"ד תג"ח דללמי כל המזון דעשרה פלוקי ז"ל דב"ן לפי' כח דפרלוקי הכתר דרחל ולנסור אותו ולהשאר שם המזון הראוי אליו יחידה דחידה ולהמשיך השאר לתכמה דכח במלת לחיים ולנסור אותו ובמלת מלך בינה וכן עמ"ל כל ה"ס לפרלוק הכתר דרחל בעשר תיבות זכרתי :

ועי' השור מסתלקים המזון מהט"ן ושלים למ"ן עם חכמות וחסדים כמזכר בכוונת השור ונמשכן מזון דפיס ומתפשטים המזון דוא"ל דלחור בפרלוקי לחור דוא"ל מתקום שהו ומזון אהר"ד דפיס בפרלוקי דפי' ד"ל ונכנה יגדל פלוקי כתר דפיס דרחל ונמשכים בו הגבורות דכתב"ד תג"ח דפיס דוא"ל ונגמר ונמלאו פלוקי כתר דרחל אחר השור י"ד גבורות ז' גבורות קשות בלחור הכתר ח' מתקום כפיס דכתר. וביום ב' תן מכוונת החיטניות (ס' ע"א) יטין בפנימיות במלת באהבה לפלק הגבורות דכתב"ד תג"ח מפרלוקי כתר דלחור דרחל ולהתלותם עם המזון דלחור דוא"ל למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהתקן מזון דפיס מתקום מזוונט ולהשכים עם המזון הישנים שפעל למ"ד ומ"ן לפנים ולחור דעשרה פלוקי לחור דוא"ל ולהמשיך פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח דהמזון חדשים גם ימיס לפנים ולחור דפרלוקי כתר דלחור דרחל מהם יתקן שש גבורות קשות ושש מתקום דכתב"ד תג"ח וס' י"ב גבורות לפנים ולחור דפרלוקי חכמה דלחור דרחל :

ואח"כ פ"י השור דיום ב' מלבד כוונת החיטניות יטין בפנימיות בתקיעה ראשונה לפלק המזון דפיס שנמשכו בו"ל בתקיעות ביום א' ולהתלותם שש הגבורות דכתב"ד תג"ח שלהם שבפרלוקי כתר דפיס דרחל וביחודי דפיס דפיס למ"ד ומ"ן לחור"ל ולזוונט ולהמשיך מזון חדשים מתקום מזוונט ולחור להמשיך ב' בחי' המזון הנזכר לחור ופיס דעשרה פלוקי דפיס דוא"ל ולהתקן פ"י ז"ל י"ד גבורות דכתב"ד תג"ח שלהם לפנים ולחור דפרלוקי כתר דפיס דרחל ומן הכתר הנזכר יתקן שש גבורות קשות ושש מתקום דכתב"ד תג"ח והם י"ב גבורות לחור ופיס הפרלוקי חכמה דפיס דרחל :

ונמצא כי כשני ימים נמשכו בו"ל ארבע בחי' מזון ולרחל נמשכו הגבורות דכתב"ד ותג"ח שלהם והם גבורות ומיתוק ביום א' ונבירות ומיתוק ביום ב' כי המיתוק הנמשך במלת באהבה ביום ב' (ה) אינו נמנה בשם מיתוק אלא גבורות בדרך היום ב' והרי פתה ביום ב' אחר החקיעות יש פניס לחור דפרלוקי חכמה דלחור דפנימיות דרחל י"ב גבורות וכן כפיס לחור דפרלוקי חכמה דפיס דפיס דפיס י"ב גבורות והם ס' גבורות בלחור וה' בפיס וביום ד' הם ד' וביום ה' ג' ביום ג' במלת באהבה יטין להמשיך עשרה גבורות דבינה ודעת ותג"ח והם כפילות מן לחור ופיס דפרלוקי חכמה דלחור דרחל לחור ופיס דפרלוקי בינה דלחור דרחל ולנסור אותו בי"א תיבות דזכרתי ס' :
 ובמלות

ובענין הגלח בימי השומר לריך להוטר לשומר מאד שלא לגלח בשום אופן אלא ביום מ"ט וכמנהג האר"י ולה"ה ולא כמ"ס קלח מקובלים אחרים לגלח (ע"ב) במ"ח כי ענין המזון של השומר בפני פלמס וענין השערות בפני פלמס ואינם דומין זל"ו ובחי' יום דמ"ט דשערות לא נמשכה כלל עד יום המ"ט ונסתפקתי ספק גדול אם הל יום מ"ט בשבת אם מותר לגלח במ"ח ולא אפשריטו לי ולולי שהכרתתי לגלח כמעט לא היתי מגלח גם לא התרתי לחתן לגלח קודם שבוש בכה ימים :

ונחזור לפנין הראשון כי כמו כן הוא מר"ה ועד שמיני מלכה שאין לכיון בתפלות הימים ההם רק בשני ימים דר"ה זה בפנימיות וזה בחילוניות ואח"כ משם ואילך עד סרב יוה"כ אין לכוין רק ממילת באהבה ואילך לנסור שני פלוקים המתייחסים לאותי יום ואח"כ במלך עוזר כו' להמשיך המזון דפיס לפרלוקי הפנים דלחור יום דרחל וזה סדרן ואפ"ס שגבני מורי ורבותי ב"ל הם דברים פשוטים אפ"ס שיש להם סודות נעלמים הנה כוונתי להשוות הדעות ולדעת אם הסכימה דעמי לדעת גדולים והוא כי כוונת השמידה של ר"ה הוא כמו בחול ואין שיטי כלל בימיס אלא בענין הרי"ז והסכירה כן נראה חפשט שפר הכוונת כוונת ושאין שינוי אלא בענין הנסירה שאין נגמר ביום א' אלא פרלוקי הכתר דנוקבא וביום ב' פרלוקי החכמה וכעמ"ל בשאר הימים ונמלאו שרריך לכוין לכוונת כל פרלוקי הנוקבא מאל עליון ואילך ביום א' כמו בחול ופי"ו ענין ד"ס דנוקבא נחוסך בכל ספי' ט' ספרות החסדים לה ונעשית פרלוקי גמור כי הכתר דטוק' סנכר ביום א' הוא שטיה שומר אחורי חלי ההחתון דת"ל דוא"ל ועתה נעשה פרלוקי ומחשט עד למסע וכעמ"ל כל ה"ס ע"ד כללות כל האלילות ובכל יום

דברות וביארורים (ה) לא ביום א' : (ב) עמ"ל בחילוניות אלא במקום כ"ז כס י"ב וביום ג' עד חצונו כו' עיין ללחן קודם אלא שנקום ששם : 17

5

ועתה מוחין **דבינות** ו**גבורות** דב' נלמים לקודם החילוף [הסני] לאח' לאח' לפנימיות מתלבקים עתה בכלים ונלס לאימא שהם **מ"ה** ו**ב"ן** **דב"ן** מלובקים בפר' נה"י
בלתק: דבינה לתבונה **בחזרה:** לחכמה וכתר לתבונה

עם הנרנח"י שלהם, יכוין להמשיכם ב'י ספירות ללאה ובי' ספירות נקודת אחו' לאחו' לפנימיות
בלתק: דפר' בינה דבינה דניעקב ורחל **בחזרה:** דפר' חכמה וכתר דבינה דניעקב ורחל
ומתפשטים בסדר הזה כחב"ד ח"ג וק"ע דת"ת ללאה, וב"ק דת"ת ונהי"ס ב'י ספירות דניעקב ורחל

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה
לכתר ללאה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**
י יה יהו יהוה
לדעת ות"ת ללאה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה
לכג"ה ללאה

אה **אה**
יה **יה**

אהיה
יהוה
י יה יהו יהוה
לחח"ן ללאה

י יה
ליסוד ומלכות ללאה

ב"ק דת"ת
יה **יה**
וה **וה**
יהו **יהוה**

חו"ב חו"ג דבינה לאימא
אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

חו"ב חו"ג דגבו' לאימא
אלף הי וו
אלף הה וו
אלף הא וו
אלף הה ואו

חו"ב חו"ג דחסד' לאימא
אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

חו"ב חו"ג דחכמה לאימא
אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הא** **ואו** **הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הה
י ירה ירהו ירהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

אֱלֹהִים
יְהוָה

י יה יהו יהוה

חור"ב חור"ג לחכמה לאימא

אלף הי יוד הי
אלף הי יוד הי
אלף הא יוד הא
אלף הה יוד הה

ג' כלי חכמה לנוק'

יוד הא וו הוה

יוד, יוד הא, יוד הא וו, יוד הא וו הה

י יה יהו יהוה

ג' כלי חסד לנוק'

אלף למד

אלף אלף למד

א

ג' כלי נחם לנוק'

א

א

ב

חור"ב חור"ג לחסד' לאימא

אלף הי ויו
אלף הי ואו
אלף הא ואו
אלף הי וו

ג' כלי דעת לנוק'

יוד הה וו הוה

יוד, יוד הה, יוד הה וו, יוד הה וו הה

יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הא

ג' כלי ת"ת לנוק'

אלף למד הי יוד מס

צבאור

ושרתפא

ג' כלי יסוד לנוק'

שין דלת יוד

שד

ש שד שד

ג' כלי מלכות לנוק'

אלף דלת גון יוד

או

א אד אדני

חור"ב חור"ג לכינה לאימא

אלף הי יוד
אלף הי יוד
אלף הא יוד
אלף הה יוד

ג' כלי כינה לנוק'

אלף הה יוד הה

או

א, אה, אהי, אהיה

ג' כלי גבורה לנוק'

י הוה וו הוה

אלו

אכור

ג' כלי סוד לנוק'

אלו

א אל אלה אלהי אלהים

מובן

ועתה לוקחת כ"ב אחוון אחרים ע"י אימא שהם דלת וליך ב' ועי"ז נעשית. []

וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנלפ"ך ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ליון,

וחותם הראשון שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת נערה, כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ

די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנלפ"ך שקבלה ע"י אימא והם ה' אלפי"ן ונעשית ה"פ אלפי"ן

כ"ב אותיות ומנלפ"ך ה' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאלני, וכ"ב ומנלפ"ך שני מאימא ה' אלפי"ן לאלני

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ ל מ נ ס ע פ צ ק ר ש ת

אדני אדני אדני אדני אדני

סידור תשובות הנהר *בני צבא* *א' אומרי ע' נ: 3.*

[*כוונת התפילין שייכת רק בל"ח דשחרית] יכוין כי מזווג דע"ב וקס"א העולים כמס' זכור מזכרנו דלוי"מ דלוי"א ילאו המקיפים העליונים דחב"ד דלוי"א ויכדו דרך תמישים שערי בינה מס' נו"ן דזכרנו ונתלבשו בת"ת דלוי"א המולבש בכתר דז"א והיו לתפילין דחב"ד העליונים שהם שקשו המוחין שבכתר דז"א. *(מבצב יחלצב)*

כתר דכתר *כ"ו*
זכרנו גי"ע וקס"א ונו"ן
יוד הי ויו הי
אלף הי יוד הי

עתה יכוין להשאיר רשימו של כל האורות הנז' שהם הז' גבורות דז' מלכויות דכתב"ד ח"ג וק"ע דת"ת שהם מס' ו' רבועי הויות וב' נתחים ראשונים ממס' רבוע הויה שבת"ת עם מלכויות דמוחי' עם הגרנח"י שבהם שהם ו' הויות מנקודות וי"ה דחולס **בי' ספירות דללא ועי"ז ננסרת ללא כולה דלח' דלח' דפנימיות מספי' הגז' דז"א.** *בב"ב*
ועתה יכוין להמשיך כל הו' גבורות וק"ע דת"ת מלאה לכתר דכתר דנקודת לח' דלח' דפנימיות דרחל. וגם להמשיך לכתר הגז' דנוק' חלק מגבורות דגופא דז"א מב' שלישי הת"ת שהם וה בני' חולס וב' נתחים אחרונים ולנסור אותו משני שלישי הת"ת דז"א וכעל"ז בי' תיבות הגז'.

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה **אהיה**
יהוה **יהוה**

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

אה **אה**
יה **יה**

י יה

אהיה
יהוה

י יה יהו יהוה

מגופא דז"א
מב"ש דת"ת

יה
יה

יהו יהוה

ג' כלי כתר דנוק'
יוד **הוא ואו הוה**
יוד, יוד הא, יוד הא ואו, יוד הא ואו הוה
י **יהו יהו יהוה**

ולנסור כתר דכתר דנוק' *(א)*

א' יחסי לז' א' ה

רחל ולאה (נוק')

כותל משותף (ריבועים)

ז"א

(ז"א נותן את הריבועים לנוק';
דהיינו מדרגה 4, מהדופן שלו
לדופן שלה, לעומת הבו"ג
הנכנסים מלמעלה - בצל"ם)

מדרגה
4 | 2
(מי"ב מדרגות
של הרפ"ח)

כתר

--

כתר

←	
---	--

בינה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חכמה

פ"ע
פ"א
פ"ת

בינה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חכמה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

דעת

פ"ע
פ"א
פ"ת

דעת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

גבורה

פ"ע
פ"א
פ"ת

חסד

פ"ע
פ"א
פ"ת

גבורה

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חסד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

ת"ת

פ"ע
פ"א
פ"ת

חזה דנוק'

ת"ת

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

חזה דז"א

הוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

נצח

פ"ע
פ"א
פ"ת

הוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

נצח

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

יסוד

פ"ע
פ"א
פ"ת

יסוד

←	פ"ע
←	פ"א
←	פ"ת

מלכות

--

סיום נוק'

עטרת היסוד

←	
---	--

סיום ז"א

מקורות

שעה"כ דף ל"ט ע"ג ד'. ע"ה ח"א שער אנ"כ פ"ז, דף צ"ג סע"ב, ח"ב דף כ' רע"ד. ע"ה ח"ב דף מ"ה ע"ג אות ח' (ט"פ ע"ב עולה בגי' תרדמה), דף נ"ג ע"א.
ע"ה ח"א דף ק' ע"ד. ש"ש ח"ב (ע"ח) דף ס"ב אע"ב (פ"ז), דף כ"א ע"ב אות ט"ו, דף ל"ו ע"ג כלל ח' ד"ה מ"ש. נה"ש דף ל' ע"א שאלה כ"ד. תו"ח דף קמ"ג אע"א.
ע"ה ח"ב דף פ"ו ע"ג ד'. (בשר גידים ועצמות). נה"ש דף י"ז ע"ד. פת"ע דף ל"ז ע"ד אות ד' (שמות אלקי"ם). סידור היר"א ח"א 631. סידור הרב הדאיה 358.
דב"ש דף א' ע"ג ש' ו' וש' ח'. כרם שלמה ח"ו דף קפ"ה, רפ"ט. ש' מו' רשב"י דף ט"ז ע"ב ד"ה ואחר. ש"ש ח"ג דף מ"ג ע"ד, פת"ע דף ל"ח סע"א ד"ה ובענין.
ענין "אתי חסד ופריש לון גזעין": שעה"כ דף צ"א רע"ג, צ"ח סע"ב. אוצ"ח דף ט' ע"א. עו"ת דף נ"ה רע"ב. שלום ירושלים דף מ' ע"ב. אמות מאר"ץ דף ע"ו
ע"א. מבו"ש דף מ"ג ע"ג. סידור חול ח"ב דף י"ב. בא"ל ח"ה דף י"ח ע"ב, נ"ג ע"א. פת"ע דף צ"ד ע"א-ב'. נה"ש דף ל"ג רע"ב. שעה"כ דף צ"ו רע"ג (לאה).

סידור תפלה להרש"ש

עב

לג' כלי צינה	לג' כלי דעת	לג' כלי חכמה
אלף הא אלף הא אלף הא	הי ויו הי	יוד הא
אלף הא יוד הא אלף הא	הי ואלו הי	י יה יהוה
ה י ה	הה וו הה	יוד הא ואלו הא

להמשיך הבינות וגבורות דיסור"ת המלוכשים בנה"י דתבו' עם הנרנח"י עם המלכות דכתר ד"י"ס שהם י' ריבועים דהויזת פשוטות דחכמה דכתר דצינה דז"א תוך ללא ורחל ויהיו פר' א'.

אֱהִיָּה

יְהוָה

אֱהִיָּה	י יה יהוה	אֱהִיָּה
----------	-----------	----------

יְהוָה		יְהוָה
--------	--	--------

ג' כלי כתר דנוק'

אֱהִיָּה		אֱהִיָּה
----------	--	----------

יְהוָה	יוד הא ואלו הה	יְהוָה
--------	----------------	--------

אֱהִיָּה	יוד יוד הא יוד	אֱהִיָּה
----------	----------------	----------

יְהוָה	הא ואלו יוד הא	יְהוָה
--------	----------------	--------

י יה יהוה	י יה יהוה	י יה יהוה
-----------	-----------	-----------

מוח צינה

מוח חכמה

אלף הי יוד		יוד הי ויו
------------	--	------------

אלף הי יוד		יוד הי ואלו
------------	--	-------------

אלף הא יוד		יוד הא ואלו
------------	--	-------------

אלף הה יוד		יוד הה וו
------------	--	-----------

ג' כלי צינה דנוקבא

ג' כלי חכמה דנוקבא

אלף הה יוד הה		יוד הא וו הה
---------------	--	--------------

ה י ה		יוד יוד הא וו
-------	--	---------------

א אה אהי אהיה		יוד הא וו הה
---------------	--	--------------

סידור תפלה להרש"ש

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי
יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵי אֱלֹהֵי

יְהוָה יְהוָה

אֱלֹהֵינוּ אֱלֹהֵינוּ
יְהוָהנוּ יְהוָהנוּ
יְיָ יְיָ יְהוָה

גבורות

חסדים

אֵלֶּף הִי וּו
אֵלֶּף הֵה וּו
אֵלֶּף הֵא וּו
אֵלֶּף הֵה וְאוּ

אֵלֶּף הִי וּו הִי
אֵלֶּף הֵה וּו הֵה
אֵלֶּף הֵא וּו הֵא
אֵלֶּף הֵה וְאוּ הֵה יוּד

לעת דלוקבא

הֵה וּו הֵה יוּד הֵה וּו הֵה
יוּד יוּד הֵה יוּד הֵה וּו הֵה וּו הֵה
יוּד יוּד הֵה יוּד הֵה וְאוּ הֵה וְאוּ הֵה

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

אֱלֹהֵי
יְהוָה
אֱלֹהֵי
יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

יְיָ יְיָ יְהוָה

מוט בינס

מוט חכמה

אֵלֶּף הִי יוּד
אֵלֶּף הִי יוּד
אֵלֶּף הֵא יוּד
אֵלֶּף הֵה יוּד

יוּד הִי וּו
יוּד הִי וְאוּ
יוּד הֵא וְאוּ
יוּד הֵה וּו

לגבורה דלוקבא

לחסד דלוקבא

יְהוָה

אֵלֶּף לְמַד

אֵלֶּף אֵלֶּף לְמַד
אֵלֶּף

אֱלֹהִים
אֱנֹכֶם

חסדים

	אהיה אלהיה	אהיה אלהיה	
	יהוה יהוה	יהוה יהוה	
	אהיהויהו	אהיהויהו	
	יהוהויהו	יהוהויהו	
	יה יהו יהוה	יה יהו יהוה	
גבורות	אלהי	אלף למד הי יוד מס	חסדים
וה	אלהי	עבאות	הי נו והי
וה	אלהי	השתפא	הה וו והה
וה	אלהי		הה וו והה
ואו	אלהי		הה וו והה
אהיה	אהיהויהו	אהיהויהו	אהיה
יהוה	יהוהויהו	יהוהויהו	יהוה
יה יהו יהוה	יה יהו יהוה	יה יהו יהוה	יה יהו יהוה

מזח בינה	גבורות	חסדים	מזח חכמה
אלהי יוד	אלהי וו	אלהי וו	אלהי וו
אלהי יוד	אלהי וו	אלהי וו	אלהי וו
אלהי יוד	אלהי וו	אלהי וו	אלהי וו
אלהי יוד	אלהי וו	אלהי וו	אלהי וו

סוד דנוקבא	יסוד דנוקבא	נלח דנוקבא
אלהים	שין דלת יוד	אל
אל אלהים	ש שד שדי	אל
אלהים		בם
במוכן	אהיה	
	יהוה	
	יה יהו יהוה	
	מלכות דנוקבא	
	אלה דלת גון יוד	
	אדני	
	א אד אדני	

ועתה לוקחת כ"ב אתון אחרים ע"י אי' שהם דלת וציר ב' ועי"ז נעשית. □ וגם לוקחת מ"ן שניים שהם ה"ג מנצפ"ן ונגמר חותם היסוד שבה הנקרא ציון, וחותם הא' שהיה ביסוד מתפשט במלכות, ועתה נקראת בערה כי ה"ג שקבלה ע"י ז"א שהם ה"פ די"ן מתמתקין ע"י ה"ג מנצפ"ך שקבלה ע"י אי' והם ה' אלפ"ן ונעשית הי"פ אדני.

אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך
אבגדהוזחטיכרמנסעפצקרשת מנצפך

אדני אדני אדני אדני אדני

כ"ב אותיות ומנלפך א' שלוקחת מז"א ה"פ דין מאדני, וכ"ב ומנלפך ב' מאימא ה' אלפ"ן דאדני להמשיך לגוק' הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א ובזה הנערה צאה אל פני המלך שנקסרה וצאה לפני ז"א.
 יכוון לקבל עליו דמב"ד.

להעלות זו"ן לחיק או"א ויקחו המ"ד ומ"ן דאו"א ועי"ז יחזרו פב"פ ולזווגם זיווג נ"ר ולהמשיך יא הה וי הה בכתר. מיסוד דו"א ליסוד דגוק' הרי"ן התחתון ע"ב קד"ם. י יה יהו יהוה.
 יא הל וה הים בחב"ד יוד הה יוד הה וו יוד הה וו הה, לכונן כלי היסוד שלה שהוא ב' יא הד ונ הי בז"ת. צירים וב' דלתות, ונותן לה מ"ה דב"ן ולהחזיר זו"ן למקומם להעלות את האורות דרפ"ח עם נשמתו עם הללס די"ס"ם העומר ע"ג רישא דז"א למ"ן ומ"ד לחכמה דיסו"ת. וכעד"ז עושים זו"ן ומצרכים מצירורי הפנים דיסו"ת ומעלין אותם למ"ן לחכמה דאו"א. וכן מזה לזה עד רוס המעלות. עד שעולים כל הביכורים לע"ס דא"ק :

יוד הי ויו הי
יוד הי ואו הי, יוד הי ואו הי
יהוה, יוד הא ואו הא
י יה יהו יהוה

אָהִיָּה
יְהוָה

אהיה	אהיה אהיה	אהיה
יהוה	יהוה יהוה	יהוה
יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי	יוד הי ויו הי
אָהִיָּה	אהיה אהיה	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוה יהוה	יְהוָה
יהוה	יהוה	יהוה
אָהִיָּה	אוהויהו אוהויהו	אָהִיָּה
יְהוָה	יהוהוהו יהוהוהו	יְהוָה
וד י יו י	וד י יו י	וד י יו י

באהבה

למסור עצמו על ק"ה ולקבל עליו ד' מצד
 ולהעלות נשמתו להיכלאהבה דהק"ק ~
 סקילה יאא יוד הי ויו הי
 שליפה הרה יוד הי ואו הי
 הרג וני יוד הא ואו הא
 וחנק היה יוד היה וו הרה

רפח ראחופ רפנים

יוד הי ויו הי
 יוד הי ואו הי
 יוד הי ואו הי
 יהוה יוד הא ואו הא
 יהי יהו יהו יהו

ולהעלותם עם נשמתו עד ה"א לא"י ואזי יכוין להעלותם עם כ' כלמי המוחין ראחופ
 לא"ה דפרכו חכמה דכתר לבינה ל"א ולהוציאם מתוכו ולהעלותם עם הכיור'י
 הנו ועם נשמת יסוד לא"ה ע"ג רישא ל"א "

ואזי יכוין להמשיך המוחין לבינות וגבורו לב' כלמי המו' ראופ לא"ה הנו דיספ'ות השומרים
 ע"ג רישא ל"א שאח כל הכלם דבן דמ"ה וכ"ן דב"ן דתבוכה סבו נתלכשו הבינות והגבו'
 דיספ'ות בעת הזווג "

ויכוין להמשיך הכלם הנו דתבוכה עם הנרנחי שהם ההי"ות המנקדו' תיק עשר פרצ'
 די"ס דפ"ר בינה לבינה דלאה ורחל "

וע"י כן מתחברים לאה ורחל ונשעים פראו' אחד ונגללים כשיעור כל קומת ז"א ויכוין
 להמשיך לנ"ק הארה ה"ס עליונות רחב' דחג"ת ל"א "
 ב' שבועות לחס דסחרית דיספ'ות חזרה לא"ה שלאין לחס דמנפ"ה דנ"ה ואג"ת ובינה
 דכתר דבר' חזרה לחכמה דכתר תקושה דכתר דפ"ר נפ"ר

ח"ן דחמ'

היסוד שבה, והם ציון וירושלים כנוכר במ"א, ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א.

ברם שלמה

בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה ועדיין אין בהם רק אורות דאב"א ומזדווגים שם פכ"פ ונותן בה החסדים דאימא שגם הם אינם רק הה"ג, מ"ה דב"ן מבחי' עצמו אלא שבערך הגבורות שלה נקרא חסדים ואז אלו החסדים נקרא רוחא דשרי בגווה כי אז הוא בסוד זיווג ממש וכו'. קודם כל צריך אתה לדעת שאלו המוחין דאימא שנכנסו בתוך הנוקבא הן הב' נקבות לאה ורחל, ואלו הנה"י דאימא היו מתפשטין בתוך כל אורך הז"א, ולאח ורחל ג"כ תופסין כל אורך הז"א, נמצא שהכתב"ד תג"ת דנה"י דאימא נכנסו בתוך לאה, והנה"י דנה"י דאימא נכנסו בתוך רחל, ועתה כדי שתוכל רחל להגסר צריך שתקבל ג"כ הארת המוחין דכתב"ד חג"ת דז"א, כמ"ש בסידור במלת באהבה וז"ל להמשיך לנוקבא הארת אחורי ה"ם עליונות חב"ד ח"ג דז"א וכזה הנערה באה אל פני המלך שננסרה ובאה לפני הז"א, וכן ז"ל הרש"ש בנה"ש דף נ"ט ע"ב [בנר"מ דף ל"ג ע"ב] ולפי שא"א לנסור את רחל לבא לפנים אם לא תקבל הארת ה' ראשונות דז"א, שהוא תשלום הנרנח"י, כי לא היה בה רק גפש נה"י דצלמי כל המוחין, וצריך שתקבל כל המוחין דאחור, לכן יכוין להמשיך הבינות וגבורות דכתב"ד חג"ת דצלמי כל המוחין, וכו' ועי"כ ננסרת.

ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה בהיכל עילאה דילהון אחר נסירה, וא"ת למה צריך להעלות אותם למעלה ולא יזדווגו במקומם, לזה כתב לפי שאין להם מוחין דפכ"פ כדי שיזדווגו כי אין להם רק מוחין ואורות דאב"א וא"א להזדווג במוחין דאב"א, לכן מעלים

של חלק היסוד עד היסוד וכללות המלכות ירדה עד המלכות שבה, עכ"ל.

והיסוד שבה נקרא בשם ציון והמלכות שבה נקראת בשם ירושלם, לפי שהמלכות היא יותר דין מן היסוד כמ"ש באר"ז נדף רצ"ו ע"ב] ציון וירושלם תרין דרגין אינון לעילא ותתא דא רחמי ודא דינא, וכמשה"ה ציון במשפט תפדה, וירושלם צדק ילין בה. וזהו מ"ש כאן והם ציון וירושלם כנוכר במ"א, והטעם ידוע לפי שהקל"י הם קרובים למלכות, ועוד שהה"ג שביסוד הם ממותקים יותר לפי שלקחה אותם ע"י אימא משא"כ הה"ג של העטרה שלה לקחה אותם ע"י ז"א שהם ה' דמים טהורים וה' דמים טמאים. ודבר זה מפורש באורך בפ"ג משער ל"ה וז"ל בקיצור בראש הפרק שם: ואמנם החיצונים הם יושבים תחת המלכות וקרובים אליה בסוד רגליה יורדות מות ואינן נאחזים בה אלא בסופה בתחתית וכו', ואלו הה"ג הם נשמרים ע"י אלו הב' חותמות א' הוא היסוד שבו ניתנין הה"ג, והב' הוא המלכות, והוא אותו הבשר המקיף מבוהין וכו'. ועוד לו שם בסוף הפרק: ואלו הב' בחי' הם ציון וירושלם, כי ציון הם השניים שלוקחם ע"י אימא ולכן ציון הוא רחמים וירושלם הוא דין, והם הראשונים שקיבלה ע"י ז"א וכו'. וקודם לזה כתב: וענין ב' צירין וב' דלתות וכו' הם סוד י' דמים שבאשה ה' טמאים וה' טהורים ואלו המנצפ"ך שלוקחת ע"י אימא הבינה הם ה' טהורים שהם הגבורות הממותקות אבל אותן שלקחה ע"י ז"א מתחילה הם דינין גמורים, עכ"ל.

וכמ"ש עוד ואח"כ מעלים אותן או"א לחופה

ב'ק"ש היה היכל אהב' שבביריא' שהוא היכל חמישי מתחא לעילא אבל היכל אהבה לזורך מ"ן אלו של עתה הוא היכל אהבה של קה"ק דבריאיה. והענין הוא כי הנה היכל קה"ק הם ג' עליונות שבביריאיה אשר שם עומדים א"י ואו"י דבריאיה וכמו שבז"א למטה שבביריאיה עלמה יש שית היכלין אחד מינייהו הוא היכל החסד והאהבה כמו כן למעלה בהיכל ק"ק שלו עלמה יש היכל עליון הנקרא אהבה ג"כ וכמו שהודעתיד כמה פעמים כי ז' היכלין דבריאיה דיוולר דשחרית דחול הם ז' היכלין שבז"א הבוללין כל י"ם דז"א כנדוע כי לבנת הספיר הוא ב' היכלות והיכל קה"ק כולל מנ' היכל' והרי הם עשרה היכלות והם י"ם דז"א רק שהם נכללין בבחי' ז' היכלין בלבד ואלו הן ההיכלות דיוולר דשחרית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דמוק' דז"א והם ההיכלות של יולר דתפלת ערבית דחול וכנגדם יש ז' היכלות דיוולר דשחרית דשבת והם ז' היכלין עלאין דאבא דברי'. וכנגדן יש ז' היכלין דאימא דבריאיה וכולם הם בסוד שבטעם ושבעה מולקות כפולות ואין כאן מקום ביאורם והנה הו' היכלות דיוולר דשחרית דחול הם בז"א דבריאיה וגם ז' היכלות האלה עלמא הם כפולים ומכופלים כי כמו שיש ז' היכלין מתחא לעילא עד היכל הרעון. גם בהיכל הרעון עלמא יש בו שית היכלין אמרי' בתוכו וז"ל פולח ואמ"כ בהיכל קה"ק שהם חריב שבז"א יש שם כללות כל אלו ג"כ ויש שם היכל אהבה ז' ויחר עליון וזה ההיכל הוא המעורר ומעלה עתה המ"ן האלו. וגמלא כי שני היכלות יש ושניהם נק' אהבה וזהו פי' באהבה ב' אהבה ופסע לשון הוא כך למען שמו באהבה ר"ל כי כל הגז' עד עתה היה פי' אהב' וז"ש באהבה כי פי' העלאת מ"ן היכל אהבה התחתון בעת ק"ש נעשה כל זה הגז' עד עתה בברכת אבות. ואחרי כן כי באהבה ר"ל ב' אהבה והכוונה היא לעבור היכל אהבה העליון שיעורר מ"ן עד שתגדל רחל נוק דז"א אב"א ואז תכין ג"כ להביאה פי"ו פכ"פ עם ז"א כי אין לה יכולת לחזור פכ"פ אלא עד שתייה היא שיה כמורה אב"א דאל"כ אין בה כח כדי לקבל הארתו ותכין שפי' הכהן שושבינא דמטרונית' שהוא היכל אהבה על ידו חוזרת פכ"פ וכל אלו הכוונ' תכין במלת אהבה. והנה אחר חזרת פכ"פ עמו מתמעטת וטופלת לרגלי ז"א בסוד נקודה קטנה כי כל מה שנגדלה אב"א ז' הלאו יספיק לשמואל לישאר בבחינת נקוד' קטנ' בהיותה פכ"פ וגמלא שאז היא עומדת למטה בבחי' נקודה קטנה כנגד עטרה של היסוד דז"א ואז תכין לחזור ולבנות כבחינה בבחי' פכ"פ וזה יהיה במלות.

מלך עוזר ובושיעי ומגן כמו שבבאר. ודע כי אני

מסופק אם שמעתי ממזול' שהנה דאימא נכנסים ברחל גם בהיותה אב"א או שאינם נכנסים בה אלא אחר שחזרה פכ"פ עמו אמנם בהיותה פכ"פ פשיטא לי שנכנסים בה. גם אני מסתפק בדבר אחר והוא כי שמעתי ממזול' טעם אי ובר'. בעיני עתה כי הטעם ההוא היה על תירוצ קושיא א' שהקשיתי לעיל והוא כי הרי לענין הנסירה לריך בהכרח הפלת הדורמית' אשר לסיב' זו או ממרכיבין בכל ליל' המפיל חבלי שינה על עיני כמדו' במקומו וא"כ עתה אשר נכנסין נה"י דאימ' ברחל בהיות' אב"א כפי הנלע"ד ששמעתי ממורי ז"ל בלי ספק כנ"ל א"כ היכן הוא עתה הפלת התרדמה במקום הזה. והטעם למ' קושיא זו יוכן עם מה שיש לנו הקדמ' שכאשר לריך לתת מוחין לזו"ן או לריכין שניה' עליות בסוד מ"ן אב"ל כשהמוחין ניתנין אל רחל לבריה אז הו"א לבדו עולה בסוד מ"ן והנה הטעם הזה שמעתי ממזול' ולנע"ד שאמר ארתו למי' קושיא הנו' והוא כי עתה כבר יש לו מוחין שלימי' וגמרי' אל ז"א וכונתו עתה לתת גם אל רחל ט"ו ולכן ז"א לבדו עולה בסוד מ"ן. אבל בשאר המקומות עולה גם נוק' בסוד מ"ן ואז לריך הפלת התרדמ' אלינו ואנו ישים יפן כי אנחנו בני השכיב' רחל אמנו ואיני זוכר יותר מזה. וגמזור ז' אל ביאור המלות מלך עוזר ובושיעי הנה אחר שכבר עתה פכ"פ עם ז"א והיא עומדת בבחי' נקוד' קטנה למטה בסוף היסוד דז"א כנ"ל הנה היא לריכה ליגדל בכל קומת ז"א כולו. וטעם הדבר הוא במש"ל כי בהיות' אחו' באחור לריכ' ליגדל בכל שיעור קומ' ז"א כולו כדי ששאר תחזור עמו פכ"פ תספיק כל אותה ההארה שקבלי' בהיות' באחור לשתי' עתה בחי' נקוד' קטנה בלבד בהיות' פכ"פ. ג"כ עתה בהיות' פכ"פ וכננסים בה הגה"י דאימא לריכה ליגדל עד כל קומת ז"א כולו ותקבל כל אות' ההאר' הגדול' ועי"כ כאשר אחי' יסתלקו ממנה נה"י דאי' ויכנסו בז"א

סגר דלחי בטני כי שני דלחות רחמה הם מזוירות בליור חיבור מס סתומה כזה ומהנה גואל הוא בני' ארבעים כמנין מס סתומה: **רמזן שמו** עתה נשלם בחי' המל' שביעקב ושברחל והם בחי' העטרה אשר ביסוד שבהם ונק' שמויפן שכל בחי' המל' נקרא שם כנדוע לפי שאין שום אחיזה כנגדם בז"א ולכן לא נזכר בה שום המשכה ולא בלשון הבאה ולא בלשון זכירה כמש' ומזיח גואל כו' וזוכר כו' אמנם אמר למען שמו בלבד ומה שר"ק לכוין עתה הוא כי הנה עד עתה המשכנו כל אלו (ג) הפרטופים ואין אלו מזכירים של מי הם ועתה ביאר כי כל אלו ההמשכות הם למען שמו. ר"ל לזורך עשי' פרטוף יעקב ורחל אשר כל אחד מהם נק' שמו באופן זה כי הנה ענין יעקב ה"ם משה שהוא בני' קפ"ד אחריים דהוי' דיודין וקס"א פנים דאהיה דיודין לפי שיעקב נמשך מ"סוד דאבא ע"י יסוד דאימא שה"ס קפ"ד וקס"א הגז' שהם בני' שמו (ג) וגם רחל פשוט הוא שנקרא שם ה' (ד): **באהבה** הנה עתה כבר נשלם פרטוף ז"א ויעקב ורחל אמנם עדיין רחל עומדת עתה אחור באחור עם ז"א ולריך להחזירה פכ"פ עם יעקב והנה הוא לריך אל הנסירה כדי להחזיר' פכ"פ ואמנם הנסירה הוא ע"י ויפל ה' אלהים תרדמ' על האדם כמשי"ת בברכת המפיל חבלי שינה על עיני אמנם עתה אף בלא הפלת התרדמה מספיק לפי שעתה כבר קבל ז"א עד עתה מוחין שלימי' מן או"י כניל ולכן אף אם יסתלקו ממנו כדי לתתם אל רחל עדיין נשאר בו רשימו יתירה ואינו לריך להפלת התרדמה אבל בלילה שאפי' בחי' רשימו לא נשאר בו כנדוע שאחר סיום התפילה מסתלקים המוחין מן ז"א ולא נשאר בו רק הרשימו ואח"כ בלילה מסתלק אף גם הרשימו כמו שנתבאר אללנו בדרוש התפיל' ולכן לריך להפיל התרדמ' בלילה כדי לנעור אותם וביום ר"ה שלרי' אז שינה והמעוררות בסוד השופר כמו שנתבאר שם. הנה גם שם יש בחי' הנסיר' נזכרה בפ' בברכת אבות וה"ם תיקון מה שתיקנו זכרנו לחיים בברכת אבות כמדו' שם וטעם הדבר הוא לפי שיום ר"ה הוא רמז אל בריאת העולם בבחי' האז"י ובתחיל' בריאת המוחין בז"א אשר לא היה אז בו עדיין לא מוחין ולא רשימו דילהון כלל. אבל עתה בברכ' אבות של כל ימות השנה אין לורך להזכיר בהם ענין הנסירה כי כיון שנגסרו ביום ר"ה אין לורך להזכיר הפלת התרדמה בשאר ימות השנה מפני הרשימו שנשאר בו כנו' וגם אין לורך להזכיר ענין הנסיר' בפירוש כי כבר היא נעשית מאליה שלא על ידינו כיון שביום ר"ה ננסרה ע"י תפלויתנו באומרנו זכרנו לחיים כנו' וביאור מלת באהבה ר"ל שני אהבה והענין הוא כי הנה ביארנו בענין הק"ש כי הטעם מה שנתקן' בברכת אהבה עולם שהוא כנגד היכל אהבה שבביריאיה הטעם הוא לפי שפי' העלאת מ"ן משם עד למעלה באימא אשר בא"י נמשכים אותם המוחין וכו'. אל ז"א והנה כדי להביא פכ"פ לריך להעלות מ"ן אחריים וברך ידעת כי כל העלאת מ"ן הוא לזורך הזווג ופסע הראשונה שבק"ש היה לזורך זווג או"י לתת מוחין לזו"ן בהיותם אחור באחור ועתה לריכין מ"ן אחרי' לזורך זווג או"י פי"כ כדי להחזירם פכ"פ ואל תהמה מן הזווג הנרמז לעיל במלת אלהינו ואלהי' אבותינו שלא היו שם מ"ן (י) שהטעם הוא לפי כי שם לא היה חסד רק בחי' כניסהם בז"א אבל הם כבר היו קיימים ועומדים אבל עתה הוא דבר מחודש כי הוא ענין הנסירה אשר מז'אות' הוא כי אימא מסתלקת מחו"ר ז"א ומזדווגת עם אבא כדי להוליד מוחין אחרים לרחל לבריה זולת המוחין הראשונים שניתנו לז"א וז"ס יוכן ה' אלהים את הללע כי ה' אלהים הם או"י אשר נדווגו והולידו אלו המוחין האחרים ואז נכנסים נה"י דאימא עלא' עם התלכשות אלו המוחין האחרים החדשים בתוכם והכל יחד מתפשטי' תוך רחל לבריה דמיון שהיו בתחילה נה"י דאימא עם המוחין שבתוכם מתפשטים תוך ז"א ועי"כ נגדלת רחל אב"א בכל שיעור קומת ז"א ממך שבהם עד עתה בחי' הכתר שבו. וענין הגדלת רחל הגז' הוא באופן זה כי להיות ששם באחור ז"א עומדי' נלח ותחל א למעלה מזו ולכן מתחילין נה"י דאימא לכנס בלילה ואח"כ מתפשטת גם ברחל ואז מתחברות לילה ורחל שתיקן ונעשית פרטוף א' בלבד ועי"כ נגדלת ונעשית פרטוף א' גבוה כשיעור קומת ז"א. והנה לזורך ענין הנסירה הו' לריך בהכרח העלאת מ"ן פעם אחרת כנדוע. וכולם יהיו מבחי' היכל אהבה שבביריא' בסוד ואיך נכחד כשא ע"י מה שהיה בעת ק"ש אלא שהיכל אהבה שהיה

הוא יסוד דאימא ז"א

דברות וביאורים: (א) כי ב' דלחת הם זרות ב פ"ח: (ב) כי לכל אלו הפרטופים בסוד מוחין והגדלה להם פ"ח: (ג) ח"ש עם הכולל: (ד) כשפ"ח הנוסח וגם רחל פשוט הוא שנקראת שם פכ"ל ולא נכחד שם ה': (ה) פכ"ח ספ"ו משער העמידה: (ו) הורחל ששה: (ז) עיין פ"ח שג"ד פ"ב פי' ח': (ח) פכ"ח פי"ו משער עמידה:

פ"ז.

אדם רוכב על הכסא. אולי כך פירושה. שהחכמות דאו"א מתלבשים בז"א דאו"א, דהיינו בט' ספירותיו הראשונים, והבינות דשניהם מתלבשים במל' דז"א דשניהם, והם אדם שהוא כ"ח וכ"ז אותיות הרוכב על הכסא שהוא פו"א דמל' דז"א דשניהם הנז'. (ולחוסר ידיעתי לא הבנתי אחורי הכ"ח וכ"ז אותיות איזה בחי' הם. וא"ת שנכללו עם הפנים שהם בחי' האדם הרוכב א"כ גם במלכיות לא יהיו נחשבים האחורי שלהם, ולא משכחת לה בחי' כסא ורגלים. וכן פו"א דמל' דחו"ב דאו"א לא נזכרו בנתינת המו'). ונמצא שהמו' דמצד הבינות דאו"א שייכים למלכיות דז"א. ולכן הארת הבו"ג הולכין לאחורי ז"א להגדיל מעט את הנוק' שלו שהיא הספי' הי' דז"א, ואח"כ יוצאים ונכנסים עצמותם בה להגדילה. וזה בין בי"ס דז"א דאבא ובין דאי'. ואז יהיו בינות דאו"א אדם הרוכב על הכסא, שהם המלכיות. אבל אם כל הז"ת דאו"א יש בהם רק בחי' אחת, שהז"א בכללו אותיות והמל' שהיא קצה השביעי בכללה מספר דז"א, א"כ החוה"ס צריכים להיות חלק כל הו"ק, והארת ועצמות הבו"ג צריכים היו ללכת לקצה הז'. ומזה נראה שהמלך הז' יש לו לבדו בחי' כפ"ע גם באותיות וגם בחשבון, ואינו שייך לז"א. ועי' ש"ש ז"ל איך הוא נתינת המו' למלך הז' ע"ש.

שם. כשנכנסים וכו'. לקו"ד שכפי המבואר בהגה' השמ"ש זיע"א בפ"ט

דש"כ אפ' שפי' הדברים כאן הם כך. כשנכנסין מו' דאו"א הכוללים בז"א דאצי', הנה אבא יש לו חו"ב וחו"ג, דהיינו מ"ה דמ"ה חכמות וחס' וב"ן דמ"ה בו"ג. וכנגדם באי' חוה"ס מ"ה דב"ן וכו"ג ב"ן דב"ן. וכשנכנסין בז"א אז אבא חוה"ס שבו שהם מ"ה דמ"ה, מצטרפין עם חכמות וחס' דאי' שהם מ"ה דב"ן. מתלבשין בנה"י שלו. חוה"ס שלו בנצח וחצי יסוד הימיני, וחוה"ס דאי' בהוד וחצי יסוד השמאלי.

וכו"ג שלו שהם ב"ן דמ"ה מצטרפין עם בו"ג דאי' שהם ב"ן דב"ן שלה בנה"י שלה. בו"ג דאבא בנצח וחצי יסוד הימיני שלה, וכו"ג שלה בהוד וחצי יסוד השמאלי שלה. ואז או"א כלולים כ"א מ"ה וב"ן. אבא מ"ה דמ"ה ומ"ה דב"ן, ואי' ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן. כי קודם לכן היה אבא כולו מ"ה דהיינו מ"ה וב"ן דמ"ה, ואי' כולה ב"ן דהיינו מ"ה וב"ן דב"ן. ועתה שנתחלפו ונמזגו כנ"ל, לכן בהכנסם תוך ז"א שהוא כלול מ"ה וב"ן דמ"ה שהם ו"ק דמ"ה, מ"ה דמ"ה בימינו מצד פנים וב"ן דמ"ה ג"כ בימינו מצד אחורי. וממ"ה וב"ן דב"ן שהם ו"ק דב"ן, מ"ה דב"ן בשמאלו מצד פני' וב"ן דב"ן בשמאלו מצד אחורי. נמצא כי חלק חוה"ס דאבא שהם מ"ה דמ"ה המלובשים בימין דצלם דאבא, ניתנין אל הזכר מ"ה שבז"א פני' דימין. וכן חלק חוה"ס דאי' המלובשים בימין דצלם דאי' שלאחר החילוף שגם הם בחי' מ"ה דהיינו ב"ן דמ"ה כנז', ניתנין לאחורי דימין דז"א. אך בו"ג דאבא שלאחר החילוף, דהיינו מ"ה דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאבא וכו"ג דאי' דהיינו ב"ן דב"ן המלובשים בשמאל דצלם דאי', ניתנין לצד הנוק' שבז"א הנק' מל' שבגופו עצמו שהיא ו"ק דב"ן. מ"ה דב"ן שבשמאל דאבא שלאחר החילוף לפנים דשמאל דז"א דהיינו למ"ה דו"ק דב"ן. וב"ן דב"ן שבשמאל דאי' לאחורי דשמאל דז"א דהיינו לב"ן דו"ק דב"ן. ועכשו יהיה צלם דאבא דאחר החילוף בפני' דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. וצלם דאי' דאחר החילוף באחורי דז"א, ימין בימין ושמאל בשמאל. ונמצא שהמ"ה וב"ן דמ"ה, שהם מו' דאבא דקודם החילוף, בו"ק דמ"ה דז"א שהם בימין פני' ואחורי. ומ"ה וב"ן דב"ן שהם מו' דאי' דקודם החילוף, בו"ק דב"ן דז"א שהם בשמאל פו"א. ואחר שאלו הו"ק דמ"ה דו"ק דב"ן דז"א ינקו והגדילו, אז יצאו הארת המלכיות, שהם המס' של המו' מצד הב' ב"י וב' גבור' של קודם החילוף המלובשים בנה"י דאי' שבאחורי ימין ושמאל דז"א, והם ב"ן דמ"ה וב"ן דב"ן.

מתחברים לפר' אחד במקומם. ועי' מב"ש ד"מ
ושי"ט פ"ד.

שם. ג' כלי התכונה וכו'. אולי כנגד ג'
הצלמים, נז' בפסוק שהביא רז"ל ג"פ
אהי'.

שם. כלל א'. במו' דאו"א וכו'. אפ"ל ע"פ
משרז"ל בשה"כ דרושי יזה"כ דרו'
ב' שהכל היוצא מפה דא"א יורד ונמשך דרך
הדיקנא והוא בסוד או"מ לאו"א והוא מזון
לג"ר שלהם ע"ש עוד. ולזה מתכוין רז"ל כאן
שבמו' דאו"א, הוא הג"ר שלהם, יש להם מקי',
ושם במו' הנז' מאירים י"ג ת"ד דא"א, כלו'
שעל ידם נמשך או"מ הנז' והם מאירים לג"ר
מהאזה"מ הנז' וא"ש את"ם.

שם. ובחוטם דא"א וכו'. עי' בשרוה"ק דמ"ו
סוע"ב (יחוד י"ז) ד"ה גם דע כי
ההא ראשונה וכו' ע"ש.

פ"ט.

(דע"ד ע"ב) כדמיון התבו'. עי' בל"י ז"ל
מה שהצ"ע. ואפ"ל
שנו' שבתחי' לוקח ז"א הכל לו"ק דמ"ה ולו"ק
דב"ן שלו שהוא מל' שבגופו, ואח"כ יוצאין
הבו"ג לעטרת יסודו דמ"ה וב"ן, וא"כ שפיר
קא' כדמיון התבו' המתלבשת בסוד מו' אל
ז"א, שר"ל מ"ה וב"ן דז"א.

שם. אלא שאין זה רק וכו'. לא הכנתי למה
נקט ל' שלילה ואולי לאפוקי פרטות
הו"ק. ומתו"ח זיע"א דק"ה ע"כ לכאו' לא
משמע כן.

שם. וכעד"ז מפר' זה לפר' אחר. נראה פשוט
פירושו, שגם מפר' לפר' יורדין
המו' ממל' דפר' העליון לכתר דפר' התחתון,
ואח"כ מכתר דאותו פר' לחכמה שלו ומחכמה
וכו', וכמו ד' כריעות וזקיפות דעמידה וכנז'
בנה"ש בסוף הק' רחזה"נ ע"ש. ועי' תו"ח ק"ה
ב' הנז'.

יוצאים לאחו' ז"א להגדיל הנוק' דז"א שהיא
נפרדת ממנו, דהיינו עטרת היסוד דו"ק דמ"ה
דז"א ועטרת היסוד דו"ק דב"ן שלו. ונגדלת גם
היא מעט. ב"ן דמ"ה מגדיל מל' דמ"ה, וב"ן
דב"ן מגדיל מלכות דב"ן. או הכונה שיוצאים
הארת המ' מצד הבו"ג של אחר החילוף
המלוכשים בשמאל דצלמי או"א שבאחו' ופני'
דשמאל דז"א, והם מ"ה וב"ן דב"ן, ומגדילים
אחו"פ דעטרת היסוד דו"ק דב"ן דז"א. מ"ה
דב"ן מגדיל הפני', וב"ן דב"ן מגדיל האחו'.
ואח"כ מסתלקים ובאים עצמות המו' דבו"ג,
אותם שבתחי' יצא הארתם ועכשיו עצמותם,
ונכנסין תוך הנוק' הנז'. דהיינו עטרת היסודות
דמ"ה וב"ן, או עטרת היסוד דב"ן. וזה תלוי
לפי הב' פי' הנז' בפ"ט דש"כ כמ"ש השמ"ש
זיע"א שם. ועי' שפ"א ותו"ח קכ"ב והשמ"ש
זיע"א לעי' פ"ו אות ב'.

שם. חילוק ה'. כי באו"א לעולם יש חיבוק.
אפ"ל הכונה שתמיד הם בגד' ב',
חג"ת, הנק' חיבוק, ועי' אש"ל ז"ל ד"ו ע"א
אות ה'. וא"ש את"ם.

פ"ח.

ויש בזה ב' פנים וכו'. לק' שי"ז פ"ב מבואר
שבין בעי' א' ובין בעי' ב' מתכללים
או"א וישסו"ת מחמת בקיעת יסוד דעתי'. וכאן
מלמדנו החילוק שבין ב' ההתכללות, אע"פ
שהגורם הוא א'. ולא נתן רז"ל טעם להשינוי
הזה ולמה לא היה בהיפך והיע"א. ומשרז"ל
ובתוכם נכללו חג"ת נה"י וכו' וכו', פשט
הלשון נראה שחוזר על עי' הא' הסמוך לו. ועי'
השמ"ש זיע"א בפ"ב דשי"ז ד"ה צ"ע מאי
טעמא וכו'. ולפי מ"ש ז"ל שם, אולי נוכל לו'
שלשון רז"ל כאן חוזר על ב' הפנים. ועי' ג"כ
מ"ש הריפ"ש ז"ל שם סוד"ה ונחזור לענין וכו'
ע"ש.

שם. נמצא כי ז"א בתכונה וכו'. יתכן הכונה
לאפוקי משמועה האחרת שהם

בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' כיוון שהיא מתוקנת ועומדת וא"ש את"ם.

(עד, ב) במלך עוזר נכנסים בה גם מו' דפני דאח'. אפשר היות ועומדת לקבל מו' דאו"פ דפני, צריכה שתשתלם בכל מו' דאחו', הגם שלא נז' כניסת פני דאחו' דהיינו מו' די"ש"ס בנוק' בשה"כ. וא"ש את"ם. ואגב יש להעיר בשמות מו' דאבא לפי מה שמצוייר בסי' שלפננו, מו' פני דאחו', ג' ע"ב וג' היות וג' מי. ואילו במו' דפני כולם היות. ועי' הגהות השמ"ש בסופ"ו דשכ"ג.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני. ואילו פני דאח' לא קא. ובציור הכונה נכנסים גם הם עם או"פ דפני. גם צ"ל, שבשה"כ נז' כניסת הנה"י דאי' ולא נז' דאבא וי"ל. ומ"ש מלובשים בשם בוכ"ו, צ"ל, הלא הנה"י עצמם דאי' נכנסים בה, ומה פי' להמשיך המו' מלובשים בשם זה. האם אפי' להבין שעצמות הנה"י דאי' לא נכנסים, רק הארה שלהם שהוא השם הזה כנו' בשה"כ, והנה"י עצמם נשארים בחוץ. או שזה לבוש נוסף על עצמות הנה"י. ומשה"כ לא משמע כ"ז. ולעי' בנסירה לא נז' שם בוכו, צ"ל שיש חילוק בין להגדיל או לנסור ועי' שה"כ כאן ובויברך דוד.

(עד, ב) להמשיך המו' דאו"פ דפני מלובשים בשם בוכ"ו בסי' כ"י גם מו' דפני דאחו' מלובשים בשם זה, וכן גידול הנוק' כשיעור המ' ואח"כ נה"י וכו' הוא בג' הבחי' פני דאחו' ואו"פ דפני. וק"ק דמה שייכות יש לשם בוכו שהוא חילוף אהי' במו' דאבא שהם פני דאו"פ. ולעומת זה במו' דתבונה שהם אח' דאח' לא נזכר שם זה (וכן הק' בפת"ע). (ומל' רו"ל בפ"ב דעמי' במלך עוזר וכו' משמע דשייך שם זה במו' דאח', ובע"ת סופ"ד דשי"ו כ' ששם זה מורה ענין היות המ' בהיותה פב"פ. וא"כ משמע שהוא שייך גם באח' וגם בפני). ועוד למה בכלל מקבלת הנוק' גם מו' די"ש"ס דאו"פ. והגודע הוא שהנוק' נתקנת ממו' דאי' ולא דאבא. ואנכי לא ידעתי אם אפ"ל דהנוק' הנז' כאן היא יעקו"ר, ויעקב

דכשנכללים או"א וישסו"ת יהיה או"א עי' ג"ר דכללות, וישסו"ת הא' חג"ת דכללות, וישסו"ת הב' נה"י דכללות ע"ש. ובכן בינה דאו"א הוא כל מה שמגולה מאו"א עי', שהוא כל מקומם לפני ההתכללות, ולכן א' סתם תוך בינה דאו"א. אבל זיווג ישסו"ת שבא עם זיווג בינה דאו"א, אין כונתנו על כל פר' ישסו"ת המלביש על כל בינה דאו"א, שהוא ישסו"ת הא' והב', אלא על חציים העליון. והוא בערך הכולל, חג"ת דכללות ונק' בשם בינה דכללות לפי דרו' הדעת הנז'. ולכן לא א' בינה דישסו"ת שהיה משמע על כל ישסו"ת, אלא בינה דכללות או"א וישסו"ת, והיינו ישסו"ת הא' ששם הוא הזיווג, וישסו"ת הב' שימשו צלם למו' דז"א. כ"נ אפי' וא"ש את"ם. ג — שבק"ש כתוב הזיווג דישסו"ת הא', ושם אי' נותנת לאבא חוח"ס והוא נותן לה בוג', וכאן כתב כ"ז באו"א עי' שהם חב"ד דכללות, ולא בישסו"ת. ד — בק"ש כתב ויורדים או"א עי' ומתלבשים בישסו"ת הא', וכאן לא כתב זה. ואולי רצה לקצר. (ומ"ש שבי"ס דישסו"ת הב' מתלבש כל צלם דז"א וכ"כ בק"ש, וזה נראה כמ"ש בפ"א דשכ"ה ובשי"ד סופ"ה, ובמ"א כתב רו"ל דצלם דז"א מתלבש בי"ס של תבונה הג'. עי' בל"י ז"ל (שם).

מלך עוזר וכו'

(עד, ב) מלך עוזר וכו'. עי' ש"ש ז"ל בשה"כ דמ"ד אות יו"ד מה שהק' דמה גשתנה כניסת המו' דאחו' בנוק' מכניסת מו' דפני. שבאח' נכנסים כולם ביחד ואח"כ נדחים כ"א למקומו, משא"כ בפני' שנכנס מלמטה למעלה כמ"ש כאן ע"ש. ולקוצר הבנתי י"ל שכאן שעדיין הנקו' דפני' נקו' קטנה כנגד עטרת היסוד דז"א כמ"ש רו"ל בסוף תיבת באהבה, ועכשו מתחילים לתקנה, אין כח לקבל כל המו' ביחד בכתב"ד ולדחות החג"ת וכו' וכו', משא"כ בנוק' דאחו' שכבר נתקנה כולה באחו' בי"ס, ועכשו מקבלת עצמות המו' בנה"י דאי' לגרום נסירתה, יכולה היא לקבל כל המו'